

5. 0 6 0 3 0 0

21

ბილეთი-გადასახადო და მატარებელი

ქვეყნის საზღვარგარეთ

/საქართველოს მთავრობა/

1948

1939 წ. მთავრობის.

წიგნის სათავეები	1
თავი 1. სტრატეგიისა და ტაქტიკის შეფასება- რება ბოლომდე	3
მოკლე დასკვნები	18
თავი 2. მუშათა მოძრაობის ორი მხარე	20
მოკლე დასკვნები	33
თავი 3. სტრატეგიული გაგება	41
1/ მთავარი სტრატეგიული დარღვევა	41
2/ ორი სტრატეგიული გაგება	53
მოკლე დასკვნები	72
თავი 4. სტრატეგიისა და ტაქტიკის დიდი- ტიპური ურთიერთობა	73
მოკლე დასკვნები	86
თავი 5. ტაქტიკური ხელმძღვანელების საკითხ- ები	87
1/ გადამწყვეტი რგოლის საკითხი	87
2/ ვარდის ღმერთის გადამწყვეტი ღმერთად მასობრივი	94
მოკლე დასკვნები	99
თავი 6. მარქსისტული დიდიტიპი და ბოლო- მდე მიმდინარე ტაქტიკა	109 - 126

იმ დიად ისტორიულ ძეგებში, როდესაც იხსნება
დენინ-სტადინის პარტიის მე-18 ყრილობა, მეს ვბედავ
დედა-სამშობლოს მივუძღვნა ეს მცირე სარუქარი.

ავტორი

5 თარგი . 1939 წ.

1

საზოგადოებრივი და სახელმწიფო მართლმართლობის
მინისტრის განკარგულებაში

ბიოგეოგრაფია .

"ფილოსოფია პრინციპარიაში პოულობს
 თავის მატერიალურ იარაღს. - პრინციპარიაში
 კი ფილოსოფიაში - თავის სულიერ იარაღს".

მ ა რ ე ს ი .

"რევოლუციური ჟურნალის გარეშე არ არ-
 სებობს რევოლუციური ბრძოლა".

დ ე ნ ი ნ ი .

"თურია ... აძლევს პრაქტიკოსებს თან-
 ცილების ძაღას, პრესტიჟივის სიყვარულს
 რწმენას მუშაობაში. რწმენას ჩვენს სა-
 ლის გამარჯვებაში".

ს ტ ა დ ი ნ ი

თურია მხოლოდ მაშინ ამარტლებს თავის პარტიზანულ
 რთა ის არ გამოეყოფილება გარეშე მბრძოლეს საშუალოს
ვასილის ასახვისა. ამიტომ წარმოადგენს პრინციპარიაში კლ-
 სის ხელში ქვეყნიერების რევოლუციურად გარდასაქმნელად
 მთმარტელ ეძლეურეს იარაღს.

პირველად ისტორიაში თურიაში ნამდვილი შემოქმედ-
 ბილი უნარი შეიძინა მხოლოდ პრინციპარიაში მუშაობით .
 თვით მე-19 საუკუნის გერმანიაშიც კი, სპარსე, კერძოდ
 ფილოსოფიაში უდიდესი განვითარება პოვა, თურია, როგორც
 ამას არა უნახვდ ალენიშნავდნენ მარქსი და ენგელსი, - თავს
ვერ ალწვედა საკუთრივ თურიაში ფარგლებს, იგი ვერ გა-
 დიოდა პრაქტიკის სფეროში და რწმენა რწმენის ფრთხილად
 რეალურ წინააღმდეგობაში მარტუნიბილი და არა ნამდვილი
 "გადაწყვებისა" და "დაძლევის" სფეროში. გერმანიის კლ-

სიკუთრი იდეალიზმის ასეთი უნიკალა აიხსნება მე-18 სუ-
კუთრის გერმანიის ბურჟუაზიის უხასიალობით, ფეოდალიზმთან
ბრძოლაში მისი არაეფექტურობით, მისი ბიუროკრატი-
კულური პროლეტარული მოძრაობის წინაშე.

ბურჟუაზიულ ლოზუნას არ ძალუძდა თავი დაეღწია ის-
ტორიული "რბილტვიანობა". "რბილტვიანობა", მიუხე-
დებდა რა მოცემული ისტორიული პროცესის აუცილებლობაზე,
არ დაყავდა თავისი ანალიზის ამ აუცილებლობის არკურ-
ულ მატარებლებზე, ამა თუ იმ კლასზე, ანდა ვარ-
გობაზე. წინააღმდეგ "რბილტვიანობისა", რომელიც თავისა-
ვსა თუ ის ისტორიული ტენდენცია მიჩნეული იყო დაუძღ-
ვდა, გარდუვალი ტენდენცია, მარქსისტები ყოველთვის უთ-
მობდნენ და უჩვენებდნენ იმ კლასსა ან ვარგობაზე, რომელიც
საბოლოო უნდა ჩასდგომოდა მოძრაობას, და თუ საჭიროება
მოითხოვდა წასულიყო მდინარეების წინააღმდეგ, კლანდეს-
ტი რევოლუციურად გარდაქმნილიყო მოცემული გარემო.

გერმანიის კლასიკური იდეალიზმის კორიფეი ჰეგელი,
რომელსაც იხილავდა ისტორიული თავისუფლების და აუცილებ-
ლობის მატარებელი სუბიექტის საკითხს, ხედავდა რა მათ
გმირულ პიროვნებებსა და ხალებში, - არ იყო თავისუფალი
"რბილტვიანობის" გადურისაგან. წარმოედგინა რა მსოფლიო
ისტორიის, როგორც თავისუფლების შემდგენლების პროცესი, -
ჰეგელმა ვერ შეხდლო უჩვენებინა ამ თავისუფლების არ-
კურულ ბირთვს და მიუთითებინა ძალებზე, რომლებიც
რეალურად მიაღწევდნენ მას. ურთი ქუთილას არ შეიძლება
იმის უარყოფა, რომ გერმანიის კლასიკურმა იდეალიზმმა
და კერძოდ ჰეგელის მოძღვრებამ აზროვნების ისტორიაში
დიდი როლი ითამაშეს, რამდენადაც მათ ხაზი გაუსვეს
მოძრაობის სუბიექტურ ბუნებას: მაგრამ იხილავდნენ რა
სინამდვილეს, ისტორიულ პრაქტიკას "სუბიექტურად", თუ-
მცნ პრაქტიკა მათ ეხმოდათ, როგორც წმინდა ლოკალიზმი

მოღვაწეობა, როგორც აბსოლუტური სულის ღვინო-შემდეგების
არსება.

ისტორიული პრაქტიკის ზაგება ჰეგელთან. აგრეთვე მის
თანამედროვე ბურჟუაზიულ მოაზროვნეებთან, ვერ ამოღდა
ან არაფერ-გრძნობად, საზოგადოებრივ ადამიანის მაგერიდან
მოღვაწეობამდე. "ჩავწვდეთ იმას, რად", — ამ დევნი, რომელი
ლიც წამოაფრება ჰეგელმა თავის "ისტორიის ფილოსოფიაში".
ამოხატა რა ამ სიფრთხილი ბურჟუაზიული აზროვნების უსუ-
სურობა.

ღვინო აღმავალი კავშირების გეგმაში გამოაშვარავ-
და, რომ ბურჟუაზია ისწრაფვის განისაზოვნოს წარსულის ანა-
ღიზით და დუმილით გვერდით აუაროს მომავალი მოძრაობის სა-
კითხებს. სწორედ ამიტომ აღნიშნავდა დენინი, რომ "ბურჟუა-
ზიას უშინიან ღვინის".

ღვინო მხოლოდ მაშინ წარმოადგენს უძლეველ ფაქტორს,
როცა ის ასახავს ყველაზე მრავალსაღებო კლასის მოძრაობას.
როგესაც მისი მხედველობის არე ვრცელდება არა მარტო
წარსულზე და აწმყოზე, არამედ მომავალზეც. როგესაც ის ცდი-
ლობს ხორცი შეისხას, გადავიდეს პრაქტიკაში და განამ-
დვიდეს, მე მიიღვივის იქიდან რაღა დაეუფლოს მასებს და
იქვანს მაგერიდანურ ძადად.

ღვინო, რომლის მიზანსაც შეადგენს ქვეყნიერების
რევოლუციური გარდაქმნა, შეუძლებელია დაკმაყოფილებს ფორ-
მულით: "ჩავწვდეთ იმას, რად არის", არამედ ვადგებულობ
ფხადი მიზნით აფუჭვრვოს მომავალი მოძრაობა, — ამოვიდეს
წარსულის, აწმყოსა და მომავლის დიალექტიკურ კავშირიდან.

ამგვარად, ბურჟუაზიული აზროვნების ღვინო უკეთეს წარ-
მოადგენსავე კი ძადა არ შეესწავდეს გადავლახათ ღვინო
ისტორიის ბუზბი, "პროგრესი თავისუფლების სფეროში"
ჰეგელთან არ იყო ნამდვილი პროგრესი, რომელიც მიიღწევა
ექსტრემი კლასობრივი ბრძოლისა და ისტორიულ წინააღმდეგობა-

ფურად გაგებინს წინააღმდეგ. ისინი მიუხიზნებდნენ, რომ
"თეორია იქცევა მატერიალურ ძალად, როგორც კი ის დაეუფ-
ლება მასებს"; მაგრამ თეორიას შეუძლოა ავტომატურად და
დაეჩქარებინა მასების ბრძოლა, როდესაც მას ექნებოდა მიჯ-
ნაობა მბრძოლეს წინააღმდეგ, როდესაც ზვიგონი თეორია იყო მბრძო-
ლური ინტერნული კანონების საფუძველზე აღმოცენებული. "

"არაა საკმარისი, რაღაც აზრი მიიღვოდეს სინამდვილისაკენ
განხორციელებისაკენ, - ზვიგონი სინამდვილე უნდა მიიხსნა-
ყოდეს აზრისაკენ." *

მარქსმა და ენგელსმა, მათთვის დამახასიათებელი სიტუ-
აციის, დააყენეს საკითხი კლასზე, რომელიც მათე თავის მოძ-
რაობას წარმოადგენდა მეფეობების საფუძველზე, კლასზე, რო-
დესაც შეესწავლა უნარი თეორია განხორციელებისა, გაენამ-
დვილებინა პრაქტიკაში, კლასზე, რომელიც თავის ბრძოლას
წარმოადგენდა უაღრესი შეგნებულების, დარაბიშლები და
სიმტკიცის ნიშნით.

მარქსმა და ენგელსმა კრიტიკის ქარგებში გაათარეს
ენგელის მოძღვრება, რომელსაც აბსოლუტადიუმი აყვავდა იდეა,
მადლსა, რომელიც თავისი ცადმხრივობით უაღრესად ამრუდობდა
სინამდვილის ჭეშმარიტ სურათს, მარქს-ენგელსისათვის თეო-
რია არ არსებობდა, როგორც ზვიგონი-მიზანი. მათთვის თეორიას
იმდენად აქონდა ღირებულება, რამდენადაც ის დაკავშირებული
იყო პრაქტიკასთან. ამიტომ მათ თეორიის საკითხი ორგანიზ-
დად დაკავშირეს სოციალური განთავისუფლების საკითხს, მიუ-
ხიზნეს რა იმ კლასზე, რომელიც არა მარტო თეორიულად სვამ-
და კლასობრივ წინააღმდეგობათა დაძლევის საკითხს, არამედ
ძალად შეესწავლა პრაქტიკულად გადართვა ეს წინააღმდეგობანი,
და ამ სწორედ ასეთი კლასი იყო პროლეტარიატი.

მუშაობა კლასის ბრძოლის სახით ჩვენი საქმედებად
მავისობრივად სრულიად თავისებურ მოძრაობასთან, რომელიც
არსებობდა განიერი კავშირით სხვა კლასების /მაგალიტად, ფეოდა-
ლური ან ბურჟუაზიული კლასების/ მოძრაობისაგან.

პროლეტარიატს ან შეუძლიან იარს სტანდარტზე, ბრძოლა
"შემთხვევითად შემთხვევითად".

მხოლოდ ყოველმხრივი, დიდიქვეყნური ანადიში ყველა
ისტორიული ტენდენციისა, განხილული არა მარტო აქტიურად და
ქარსულის, არამედ მომავლის ზედსაზრისით, მიხედვითობაში
მიღება კლასობრივი ბრძოლის გამომდინარეობისა ყოველ ცალკე
აღებულ ქვეყანაში და ზუსტად მასშტაბით, წარმოადგენს
სტრატეგიის გამარჯვებულ ერთ-ერთ გადამწყვეტ საწინდარს. ამას
თან დაკავშირებით განსაკუთრებით ღრისშესანიშნავია დენი-
ნის "რა ვაკეთოთ" და სტალინის "გაცვრილ ვარდოვლ უმან-
ბოვებაზე", - გენიალური ნაწარმოებები, რომლებშიცაც კრიტიკის
ქარცეხილი არის გატარებული, უკრძალავებული, "სტიქიური-
ბის ზეგონი" - და ხაზგასმულია ზეგონის უდიდესი როლი მუშა-
ობა სტიქიური მოძრაობის სოციალიზმის რეგულაციაზე გადამწყვეტის
საქმეში.

საყოველთაოდ ცნობილია, რომ მეორე ინტერნაციონალის
დღეებშიცა გერმანული კლასიკური იდეალიზმის კრიტიკა იმგვარ-
ად გაიგეს, რომ ზოგჯერ საერთო მომავალიზე ბედ მოგებას
შეადგენდა დავარადი და წერა იდეაზე და შეგნებულობაზე.
"ზოგჯერცა ნახევრადმარქსისტებმა, - წერდა ამ შემთხვევის
გამო ამხანაგი სტალინი, - ეს¹ ისე გაიგეს, რომ იდეას, შეგ-
ნებას ძალიან მცირე მნიშვნელობა აქონდა ცხოვრებაში. სა-
ჭირო იყო დამტკიცებულიყო იდეის დიდი მნიშვნელობა".*) ამხა-
ნაგი სტალინი უბრძოლველ რა იდეალიზმის მიერ იდეის გაფ-
ოქმეებას, უჩვენებდა, რომ არ შეიძლება ხაზი არ გაესვას
იდეისა და ზეგონის უდიდეს მნიშვნელობას პროლეტარიატის

*) ი. სტალინი, "გაცვრილ ვარდოვლ უმანბოვებაზე". გვ. 37

რევოლუციური საქმიანობაში, მაშინ, როდესაც ჩვენი იდეები
არსებობდა, ძირფესვიანად განიზრეოდა და გერმანულ იდეაში
მისი არსებობა იდეებისადაა.

თეორია პროლეტარიატის ხელში წარმოადგენდა და წარ-
მოადგენს უძლიერეს იარაღს ბურჟუაზიის დიქტატურისა და
საეროო კლასობრივი ჩაგვრის ყოველგვარი ფორმის მოსპობი-
ლობის.

მარქსისტული თეორია გახდა სერიოზულ ძალად, რომლის
დაორგანიზებელი, დამრეგული და გარდაქმნელი ბუზობის
გარეშე შეუძლებელი იყო პროლეტარიატისა და მისი მოძრაობის
ხელს შეწყობა მდგომარეობის მოქმედებების ამოცანების გადჭრა. მარ-
სისტული თეორია გახდა რა ხალხის, მასების კუთვნილებად,
მან გააღვიძა ბრძოლა საზოგადოების მომავალად ძალად
ნაპოვნად. პროლეტარული მოძრაობა ეყრდნობოდა და ეყრდნობა
ისეთს "საზოგადოებრივ თეორიას, ისეთ საზოგადოებრივ იდეას,
რომელიც სწორად ასახავს საზოგადოებრივ მატერიალური ფა-
ქტორის განვითარების მოახლოვნილებას და რომლისავე ამის გა-
მა შესწავს უზრუნველყოფის საფუძვლის ფარგლებში, შეს-
წავს უნარი დარაბობის ისინი და შექმნას მათგან პროლეტარუ-
ლი პარტიის დიდი არმია, რომელიც მზად არის გააფრთხილოს
რევოლუციური ძალები და გაა გაუცხოოს საზოგადოების მოქმედებ-
ებად". *

პროლეტარიატის თავის სამუშაო ძალის, მტკიცე ორგა-
ნიზაციისა, თავისი პარტიისა, სწორი თეორიის და სწორი ტაქ-
ტიკის გარდა სხვა არაფერი გააჩნდა, რათა დაემსხვრია მო-
წოდების მძიმე უღელი. "პროლეტარიატს ხელისუფლებისათვის ბრ-
ძოლაში არა აქვს სხვა იარაღი, გარდა ორგანიზაციისა". * *

*) "საპ.კ.პ./ბ/ინტერნიის მოკლე კურსი", გვ. 142.

* *) დენინი, გ. VI, გვ. 320 /რუს. გამოცემა/

პროტეგარიასტს მოუხდა ბრძოლებში თავისი გამარჯვების
მეცნიერების, სტრატეგიის და ტაქტიკის მეცნიერების გამო-
ყენება.

მეტიც საერთოდ სწორია იმის თქმა, რომ ყოველი მომდევ-
ნო კლასობრივი ფორმაციის რთული, ძნელი და გამძაფრებული
იყო კლასობრივი ბრძოლა, ეს იმე უფრო გაბეჯდა იმების
კლასობრივი შეცავებები კავშირები და კერძოდ იმპერიული
ლიზიზისა და პროტეგარიული რევოლუციების ეპოქაში, როდესაც
კლასთა დაჯახმა კულმინაციურ წერტილს აღწევს. პროტეგარი-
ის ვინ განთავისუფლებოდა მეტი არ მოსმოდა ყოველგვარ
ეჭვპროპაგანდას, ყველა და ყოველგვარ ეჭვპროპაგანდას და ბრ-
ვერს.

პროტეგარიასტს და მის მოკავშირე კლასებს ეს გადა-
წყვეტი ბრძოლები შეუძლოთ მოეგონათ მხოლოდ იმ შემთხვევაში,
მეტიც თავის მოქმედებაში შეიარაღებუდნენ მოძრაობის სწო-
რი კომპასით, სწორი მეცნიერული თეორიით, ნათელი პროგრ-
ამისა და მტკიცე სტრატეგიული ხაზით.

პროტეგარიასტის კლასობრივი ბრძოლის სტრატეგიისა და
ტაქტიკის ძირითადი პრინციპები მოცემული იყო კიდევ
მარქსისა და ენგელსის მიერ, მარქსი ენგელსთან ურთად მო-
დი თავისი მრავალფეროვანი და ღრმა შინაარსიანი სილამობის
მანძილზე უდიდეს ყურადღებას აქცევდა პროტეგარიასტის კლ-
ასობრივი ბრძოლის ტაქტიკის საკითხებს.

დენიკი თავის ბროშურაში "კარლ-მარქსი" სვეტიცხო-
ვად უხსნა მარქსისა და ენგელსის უდიდეს დამსახურებას მ-
ათა მოძრაობის სტრატეგიისა და ტაქტიკის შეფინის საქმეში

მაგრამ დაინდ ფაქტია, რომ აღმავადი კავშირები ეპოქაში ვინ შეიქმნა პროტეგარიასტის ბრძოლის სტრატეგიისა
და ტაქტიკის ურთიანი, გამარჯვებული მეცნიერება მე-2 ინტერ-
ნაციონალის პარტიებმა უმოქმედოდ მიჩქმადეს და დავიწყებას

მისთვის მარტსისა და ენგელსის გენიალური დებულებანი სტრატეგიისა და ტაქტიკის საკითხებში.

დენიკსა და სტალინს მოუხდათ მარტსისა და ენგელსის პირი პარტიული მადკაჟი ტაქტიკური დებულებათა აღდგენა, მათი შემდგომი განვითარება და გამდიდრება ახალი დებულებებითა და პირობით, ამ დებულებათა გაერთიანება პრელუარული პარტიის ბრძოლის წესებისა და სახელმძღვანელო პრინციპების სისტემაში. დენიკი და სტალინი მოუვალეს პრელუარიალის აშკარა გამოხატულების პერიოდში, პრელუარული რევოლუციის ეპოქაში, როდესაც ბურჟუაზიის დამხრების საკითხი პირდაპირი ^{შედეგად} ტაქტიკის საკითხად გადაიქცა, როდესაც მოქმედებასთან "ქვევით-დან" პირველხარისხოვანი მნიშვნელობა მიიკრია "მოქმედებათა ბუნებრივად/ხელისუფლების მოპოვების საკითხი/. დენიკსა და სტალინს მოუხდათ თავისი ^მმოქმედების გზა იმპერიალიზმისა და პრელუარული რევოლუციის ეპოქაში, როდესაც განსაკუთრებით გამძაფრდნენ წინააღმდეგობანი ზოგი იმპერიალიზმის ქვეყნებს შორის, როდესაც კავშირების არა-თანხმარება განვითარებამ შექმნა შესაძლებლობა იმპერიალიზმის ^გგაყვანის შესუსტებისა და გაწყვევისა ცალკე ქვეყანაში, როდესაც უაღრესად მწვავე ხასიათი მიიღო წინააღმდეგობამ შრომისა და კავშირებს შორის, რამაც მას სიღრმე მიიყვანა რევოლუციამდე. ეს იყო ეპოქა როდესაც შესაძლებელი გახდა სოციალიზმისა და კომუნისტური გამარჯვება ერთ ქვეყანაში, როდესაც ნაფიქრად-გამანათლებელი შედეგად მოძრაობა იქცა პრელუარული მოძრაობის უძლიერეს რეზერვად იმპერიალიზმთან ბრძოლის ფრონტზე.

დენიკისა და სტალინის დაუფასებელი დამსახურებას საბჭოთა კავშირის ხალხებისა და მთელი მსოფლიოს მშრომელების წინაშე წარმოადგენს ის ფაქტი, რომ საბოლოოდ ჩამოაყალიბეს პრელუარიალის რევოლუციური ბრძოლის ხელმძღვანელების მიზნობრივი დებულებები, პოლიტიკური სტრატეგიისა და ტაქტიკის მუდმივრეზი

ღენიწურ-სტალინურ სტრატეგიის მწყობრივ მუდანიერება
იქცა იმ ეპოქაში, როდესაც მუშათა მოძრაობის წინაშე
მთელი სერიოზულობით დადგა საკითხი თანამიმდევარი და
თავდასაზღვრელი შედეგისა კავშირდამის წინააღმდეგ, როდესაც
საფ. პრეზიდენტი რევოლუციის რბილქვეშ შესაძლებლობათა
არსებობის პირადადში გადამწყვეტი მნიშვნელობა მიუნიჭა
ბრძოლის უნარიანი, ახალი ტიპის პარტიის შექმნას, ამ
პარტიაში შემტევი სულის აფხრებას ამ პარტიის სწორი
მოქმედება, ცხადი პრეზიდენტი დამტკიცებ ფაქტობრივ აღჭურვილ

წარმოუდგენელი იყო სოციალიზმის მსოფლიო-ისტორიულ-
ღი გაშარჯვებათა მოპოვება სწორი მოქმედებისა და მტკიცებ
ფაქტობრივი ხაზის გარეშე; მიმ უმეტეს განუზომლად გაიზა
და მოქმედის რელი თანამედროვე პირადადში. თანამედროვე
ვიწარება პარტიული და არა პარტიული ბოლშევიკების წი-
ნაში აყენებს მოქმედებელი პირიანების ვიდრე უფრო ამაღ-
ლებისა და გაშარჯვების ამოცანას. "ბოლშევიკის, ამბობ-
და ამხანაგი კაპანოვი საფ.კ.პ./ბ/ მე-17 ფრინობაზე
არ შეუძლია დავიმაყოფილებს სოციალიზმის უბრალო რწმენით
ისე, როგორც მოწმუნე კაფს სწამს საიქიოს სასუფეველი.
აქა, ბოლშევიკი ეს პარტიის ისეთი წევრია, რომლის პრეზ-
იდენტი, პოლიტიკა და ფაქტობრივი ემიგრანტი მარქსიზმ-ღენიწი-
მის მტკიცებ მუდანიერებ საფუძვლებს".

ჩვენნი მოძრაობა დასაბუთებულია მუდანიერებ, აგ-
ებულია მუდანიერებაზე, სწორედ ამიტომ ყოველი შედეგითა
დაშვებული მოქმედის დარგში, რაგონდ უმნიშვნელოდაც არ
უნდა მოგვიჩვენოს იგი. - აუცილებლად იწვევს, ეს დროზე
არ იქნა შენიშნული და გამოსწორებული. - შედეგების და-
შვებას პრაქტიკულ საქმიანობაში; ასევე პრაქტიკულ საქ-
მიანობაში დაშვებულ შედეგებას, მაგჯერ მოსდევს ცდამისი
/შედეგების/ "მოქმედებლად დასაბუთებისა" ე.ი. მოქმედის
დამახინჯებისა.

ინტერნალს არ ახსოვს ასეთი ორგანიზაციი კავშირი
თეორიკოსა და პრაქტიკოსს შორის. პრაქტიკა უფრო
რიკას ზედმიწევნით სიბუნებისა და სინტონის მოახლოვნილებას
სოლო თეორია, როცა იგი სწორეა და მოვლენათა ბუნების
კომპარირებუ ანახევრად, საჭიროებს დაუყოვნებლივ განხორ-
ცივლებას, პრაქტიკულად განაულებას.

თვით თეორია თავის მხრივ ვითარდება და მდიდრდება
ახალი პრაქტიკის პერიოდებში. ყოველი თეორია უკუთვს შემ-
ახვევაში. მხოლოდ გვისახავს ძირითადს, ზოგადს, მხოლოდ
უახლოვდება ცხოვრების სირთულის მთლიანად შეცნობას. *)

თავის დროზე, როცა ეწინი 1917 წლის აპრილში რე-
ალურა ხანგრძლივი ემიგრაციიდან რუსეთში, ამხელდა რა
იქნა კამენევი გამომცემელი პოლიტიკის, აღნიშნავდა, რომ
პროლეტარიატისა და გლეხობის რევოლუციურ-დემოკრატიული
რევოლუციის დამყარება, როგორც აგრძელა, უკვე მოსემული
პერიოდებისათვის მოძველდა.

"ძველებურად გამოდის: ბურჟუაზიის ბა-
ჭონობას შეიძლება და უნდა მოჰყვას პროლეტარ-
იატისა და გლეხობის ბაჭონობა, მათი რევოლუცი-
ონება დ ცხოვრებაში კი უკვე სხუანაირად გამო-
ვიდა: გამოვიდა უაღრესად ორგინალური, ახალი, აგრ-
არ ნახული გადახედვითა ურთისაფ დამოუკიდებელი" **

ამდროინდელ რა კლასობრივ ძალთა დემოკრატიულობის ანად-
ბიდან, ეწინი ადგენდა, რომ ძველი აგრძელა უკვე დრომოჭ-
მული იყო, რადგანაც სოცხად სინამდვილეში მოხდა საკითხის
შემდგომი კონკრეტობა. უკვე აღარ შეიძლება ბურჟუა-
ზიურ-დემოკრატიული რევოლუციის დამთავრების საკითხის
ძველებურად დასმა. ძველი აგრძელა "უკვე მოძველდა. ცხოვ-

* ი. ბ. ეწინი, მამულებანი, ტ. 20, გვ. 102, რუს. გამოც.

** იქვე, ხაზი ეწინისა.

რეზამე იგი უმრავლესად სამეცნიერო და სინამდვილის სამეცნიერო
 შედეგად, შეასხა მას სინამდვილე და ხორცი. კონკრეტულად ჩა-
 მოყვანილია და მიიღო სახე შეუცვალა". *)) ცხატრებამი შეავსო
 სტრატეგიული გეგმა ახალი ფაქტებით. ორსული უმრავლესობა
იყო სწორედ ისეთი თავისებურება, რის წინასწარ ჯეროვანი
დადგენის წინაშე შეუძლებელი იყო. ერთი მხრივ რეგულ-
აციული გასაღები ჩვეულებრივ ბუნებაში დემოკრატიული რე-
გულაციის მიჯნას. მეორე მხრივ ვი ვიღვე ვერ დავიდა პრო-
დუქტუალისა და გენეზისი "წმინდა" დიქტატურაში.

დენიტი და სტალინი დაუბრუნდნენ ამხელენ და ნილსონ
დენიტი მას. რომლებსაც არ სურდათ გაეგონათ ახალი ვითარების
აღი. ვინც გვერდს უდრიდა სინამდვილეს. ვინც ეჭიდებოდა
ძველ გეგმებს და ამით უდიდეს ბიანს აყენებდა რეგულაციის
ინტერესებს.

რეგულაციული მოქმედებას ბოლშევიკები წარმოადგენდნენ
 მოცხად სამეცნიეროებრივ ძალთა ბრძოლა. ყოველგვარი ჯერო-
 ვიული მსჯელობა სტრატეგიულ გეგმაში. ამ გეგმის კონკრეტუ-
 ლად. პრაქტიკულად შენარჩუნების პირობის განხილვის გარეშე,
 ექნებოდა ფუფი დაყობა, მკვდარი რეგულირება, სქემატი-
 კურიზა, მეტაფიზიკა. დენიტი და სტალინი ყოველთვის ასწავ-
ლიდნენ პარტიას. რომ სტრატეგიული გეგმა ეს მხოლოდ დასა-
ყვისა. რომ სიმძიმის ფერტი იმიყოფა აღამიანებში. რომ-
ლებსაც სინამდვილეში მოყვანთ ეს გეგმა. სტრატეგია ასახავს
რა მოძრაობაში მთავარს. მას არ შეუძლიან თავის გეგმაში
ასახოს ყოველი ბიგბაგი და მიხვევ-მიხვევა. მოძრაობის
მოგვიწყობა და წამოგვიწყობა: ასეთ შემთხვევაში სტრატეგია
დაკვარგავდა თავის ხაზის მიმართულებას. დაკვარგავდა
კურსს."

*) ივეთ გვერდი 101.

არ შეიძლება ურთიანვეთი აუროს ზოგადი, ლეონტი-
ნი განფრთხილება, სიღრმე მოცემულია მოძრაობის ძირითადი მი-
მარსებლობა და უშუალო პრაქტიკული ხელმძღვანელობა, როდეს-
საც სტრატეგიული ხაზი უშუალოდ ხორციელდება ცხოვრებაში.

თავის შრომებში ამხანაგმა სტალინმა მიგვითხრობს, რომ
ზოგჯერ პარტია სახავს რა მოძრაობის საერთო მიზანს, მას
არ შეუძლია ლეონტიულობა, წინასწარ გაარკვეოს მოძრაობის
ყველა დეტალი, ყველა ტაქტიკური ნაბიჯი, რომელიც გადარგმა
იქნება საჭირო მომავალში.

"Очевидно что, поскольку дело идет не об общих
теоретических предвидениях, а ^{не} непосредственном практическом
руководстве, правящая партия, стоящая у руля и вовлеченная
в события дня, не имеет возможности сразу заметить и уловить
процессы ^{находящиеся} в глубинах жизни и нужен толчок
со стороны и известная степень развитая новых процессов для
того, чтобы партия заметила эти процессы и ориентировалась
на них" * *).

სინამდვილეში აუ საქმე გვაქვს, არა ჩამორჩენასთან
ჩვეულებრივი გაგებით, არამედ ურთიესის გააზრებასთან,
განვიჩინო ნაბიჯების ანალიზთან და აქედან ამოცანებში გარ-
კვევასთან, რაც ყველაზე იოლად სწავლობებს მათინ ლეონტი
მივმარსებოთ რამდენიმე სათვალის პრაქტიკას.

* "Дело тут вовсе не в отставании, а в том, чтобы понять
смысл событий, смысл новых процессов и потом ими умело
управлять в соответствии с общей тенденцией развития" *).

*) სტალინი, თეორიის შესახებ, გვ. 75 (საბი ჩვენისა, 5.0/)
* *) იქვე (საბი ჩვენისა 6.15)

ამ მესხანდისავე სტრიქონებში ამხანაგი სტალინი ან-
ვიმარებს ლენინისა და პრეზიდიუმის დამოკიდებულებას საკითხ
ებზე, რომ ლენინი პრეზიდიუმს, მისი უმეტეს მმართველი
პრეზიდიუმს, უნდა ყურს უბრუნებდეს პრეზიდიუმს დამოუკიდებლად
და იმავე დროს მხედველობიდან არ უშვებდეს მოძრაობის
საერთო ტენდენციას, რომელიც მოხაზულია ლენინის მიერ.

მოღმეტყველები პრეზიდიუმის გამარჯვებაზე, ურთიერი საჭი-
რისი მდგომარეობის საბრძოლო ამოცანების შესაძრ დაგეგმვა-
სა და მისი მხედველობაში განუხრედათ გატარებაში. მოღმეტყვე-
ბის საზოგადოებრივი განვითარებას იხილავს, არა როგორც
ქალაქი, ურთიერთობებში დაუშვებელი მოვლენაა უბრალო
გროვას, არამედ, როგორც კანონიერი მოვლენა. სოცია-
ლისტური გუნდისთვის ბრძოლაში გეგმიან დასაწყისს. რო-
გორც ამხანაგს უნდა, სოციალისტური ნიშნავს "კანონიერ-
ობის ნახევარს აუცილებლობის სამეფოდან თავისუფლებას სა-
მეფოში". ჩვენს ქვეყანაში, გამარჯვებული სოციალისტური
ქვეყანაში, უკვე დაწესებულია "ნახევარი თავისუფლების
სამეფოში". ჩვენთან გეგმიანობა აუცილებელი პირობა გახდა
საზოგადოებრივი განვითარებისათვის.

დენი-სტალინის პრეზიდიუმის მოქმედება, სანამ პრეზიდი-
უმის დამოუკიდებელი პრეზიდიუმის, მანამდეც სასიამოვნოდ უდი-
დესი გეგმიანობით, გეგმატექნიკობით. დენი და სტალინი
თავიანთ პირველ შრომებში მხედრი სიჭრტე-სიგანით სვამდნენ
მოქმედებები, აწარმოებდნენ, გეგმატექნიკური მოძრაობის
საკითხს. ამის ბრწყინვალე ნიმუშს იძლევა დენის "რანი
არის ხალხის მეგობრები", "რით დავიწყეთ", "რა ვაყენეთ"
და სხვა. სტალინის "გაყვანილი პრეზიდიუმის უმარხმობაზე" და სხვა
დენი და სტალინი ცივის პრეზიდიუმის მოქმედებებს სტალინური სა-
უბრებში გენიალურად ჩამოაყალიბა თავის უკეთესი მხედ-
რებში "ორი სტალინი".

ღერინმა და სტალინმა გამოხატეს პრინციპული მოძრაობის და მარჯვების მეცნიერება, სტრატეგიისა და ტექნიკის მჭიდრო მეცნიერება, მეცნიერება, რომელიც უძლიერეს იარაღს წარმოადგენდა დედამიწის ურთველესზე ნაწილზე სოციალიზმის გამარჯვების საქმედში, მეცნიერება რომელიც გადამწყვეტი როლი უნდა ითამაშოს მსოფლიო კომუნიზმის გამარჯვების საქმედში.

~~საბჭოთა კავშირის მთელი მოსახლეობის, მათ შორის~~
~~საბჭოთა კავშირის მთელი მოსახლეობის, მათ შორის~~
~~საბჭოთა კავშირის მთელი მოსახლეობის, მათ შორის~~
~~საბჭოთა კავშირის მთელი მოსახლეობის, მათ შორის~~
~~საბჭოთა კავშირის მთელი მოსახლეობის, მათ შორის~~

F-4932

მეცნე პასუხები

1. პირველად კაცობრიობის ისტორიაში ჟღერდა ნაძი-
ვნილი შეშოქიერებები უნარი შეიძლება პრელუგარიატის რე-
ვოლუციურ ბრძოლაში. "ფილოსოფია პრელუგარიატში პოულობს
თავის მატერიალურ და რაღას. - პრელუგარიატი კი ფილოსო-
ფიაშია". /მარქსი/.

მარქსისა და ენგელსისათვის ჟღერდა არ არსებობდა,
როგორც იგივე მიზანი. მათთვის ჟღერდა იქვე რევოლუციური
- პრაქტიკული მოთვარეობის ორგანიზურ შემაჯავნელ ნაძილად

2. პრელუგარიატს მიჰყავს ორგანიზაციის, თავისი პარ-
ტიისა, სწორი ჟღერის და ტაქტიკის გარდა სხვა იარაღი
არ გააჩნდა ხელისუფლები. მოპოვებისათვის ბრძოლა-
ში. პრელუგარიატი და მისი მოკავშირე კლასები განიშარ-
ჯებდნენ მხოლოდ იმ შემთხვევაში, ჟუკი თავის მოქმე-
დებას შეთანაზებდნენ მოძრაობის სწორი კომპასი, სწო-
რი მიმართულები ჟღერით, ნათელი პრეგრაში, მიჰყავს სტ-
რატეგიული ხაზით და მოქნილი ტაქტიკით. "რევოლუციური
ჟღერის გარეშე არ არსებობს რევოლუციური მოძრაობა"
/ლენინი/.

3. მარქსისტულ-ლენინური ჟღერია ამოღის წარსულის,
აწმყოს და მიწობადის დიდაქტიკური კავშირიდან. ჟღერია
ვადებულისა წინასწარ განსჭვრიტოს მომავალი განვითარე-
ბის საკითხები. მაგრამ ჟღერია იძულება რა განვითარების
ძირითად, მთავარ ტენდენციას, წინასწარ ვერ გაარკვევს
და არაა ვადებულის იტოვებს მოძრაობის ყოველი დეფალი.
ჟღერის შემდგომი განვითარება და გახიდიდება სწარმოებ
ახალი პრაქტიკის, ახალი ვითარების პირობებში.

4. მარქსისტულ-ლენინური ჟღერიც ცხოველ-მიწოვლი
ძალის განსახიერებას წარმოადგენს პრელუგარული პარ-
ტიის სტრატეგიის და ტაქტიკის მიმართება. ლენინმა და

სტადიონშია მარქსისა და ენგელსის მადკვეულ გამოქვეყნება
საფუძველზე და ახალი ვიზაჟების პირიბებში საბოლოოდ
ჩამოყალიბებს პროდუქტარიატის რევოლუციური ხელმძღვანე-
ლობის მწყობრი მუშნიერება. პოლიტიკური სტრატეგიისა
და ტაქტიკის მუშნიერება.

11

მეცამეტე მუქრამისი წინ მხარე

მუშათა მოძრაობის რიგ მხარე.

ამხანაგო სტალინი მისთვის ჩვეულებრივ სინხარტობა და სიბუბუბო უნახვავებლად მუშათა მოძრაობის რიგ სხვა-დასხვა ელემენტებს, რიგ მხარეს.

"მუშათა მოძრაობა შენდგება რიგ ელემენტებიდან: ობიექტიური და სუბიექტიური ელემენტებიდან და სუბიექტიურიდან ანუ შეგნებულ ელემენტებიდან" *).

რა შენდგენს ობიექტურ, სუბიექტურ ელემენტებს, ე.ი. პროცესთა იმ ჯგუფს, რომელიც მიმდინარეობს პროლეტარიატის შეგნებულ და მომწესრიგებულ ნებისყოფისაგან დამოუკიდებლად?

"ქვეყნის ეკონომიური განვითარება, კავშირები მის განვითარება, ძველი ხელისუფლების დაშლა, პროლეტარიატისა და მის ირგვლივ მყოფ კლასების სუბიექტური მოძრაობანი, კლასთა შეფაცობანი და სხვა - ყველაფერი ეს ისევე მოვლენებია, რომელთა განვითარება პროლეტარიატის ნებისყოფისაგან არ არის დამოუკიდებელი, ეს არის მოძრაობის ობიექტური მხარე" *).

მაგრამ პროლეტარულ მოძრაობას გააჩნია აგრეთვე შეგნებული, სუბიექტური მხარე.

"მოძრაობის სუბიექტური მხარე არის მოძრაობის სუბიექტური პროცესების ასახვა მუშათა აზროვნებაში, ეს არის პროლეტარიატის შეგნებულ და გეგმაშეწონილი მოძრაობა გარკვეული მიზნისაკენ" * * *).

*) ე. სტალინი, რუსეთის კომუნისტების სტრატეგიისა და ტაქტიკის საკითხისათვის, ც.რ. "პროცესი", 1923 წ. № 56.

* *). იქვე.

* * *). იქვე.

მუშაობა მოძრაობის ეს მხარე /საბიუტეტური მხარე/ მხდო-
ნად დამოკიდებულია პარტიის წამყვანად გეოქიმიკებისაგან.

მუშაობა მოძრაობის ამ რრი ედემენტიის გარკვევას უდ-
რეს. პრინციპული მნიშვნელობა ენიჭება პრეფარული პარტი-
ის მოთვანთობაში ჟურნალსა, პრეგრამასა, სტრატეგიასა
და ტაქტიკას შორის განსხვავებების დიდების საქმეში. პარ-
ტიის ჟურნალ და პრეგრამა ვადრებული არიან შერისწავლენ
მოძრაობის რბიუტეტური მხარე ; ასე მაგალითად. მარქსიზმის
ჟურნალ იკვლევს კავიფადიზმის რბიუტეტურ პრეფესებს მათ
წარმოშობასა, განვითარებასა და კვლამაში ; მუდმივად სო-
ციალიზმის ჟურნალ ისტორიულ განვითარებას იხილავს, რეგორდ
ბუნებრივ ისტორიულ პრეფესს. ფრეზილია პეტილი მარქსის
"კავიფადის" წინასიტყვაობიდან, რეზილი მუყვანელი აქვს
დენის სავის უკვდავ ნაწარმოებში "რანი არიან ხალხის
მეგობრები".

„რეზი სვალსაზრისი იმაში მდგომარეობს, - ამ
ბოზს მარქსი, - რომ მე ეკონომიური საზოგადოებ-
რივი ჟურნალის განვითარებას ისე ვუყურებ,
რეგორდ ბუნებრივ - ისტორიულ პრეფესს“. *).

მარქსიზმის ჟურნალ იკვლევდა რა, საზოგადოებრივი ცხო-
რების რბიუტეტურ მხარეს, მივიდა იმ უცოდნეოდ დასკვნამდის,
რომ განდუა დია ბუნებაზიის დამხმარე და ხედილუდების დამ-
ყრება პრეფარიკის მიერ, განდუადია სოციალისტური წყო-
ბილები დამყარება. დენის სავის დრეზ სასაყილოდ იგებ-
და ნარეზიკებს, რეფა უკანასკნელნი სავისს სვამდენი ის-
ტორიული პრეფესის ამა ჟე იმ მოვლენის "სასურველობა" ან
"არასასურველობის" შერსაფ, რეფა ისინი რეზიბობდენ რეზი-
ში კავიფადისტური განვითარების საყუბურის გავლისგანე
პირდაპირ "სოციალიზმი" გადასვლაზე /ცხადია, ნარეზიკულ
"სოციალიზმი"/. ბუნებაზიული და წინიბიბუნებაზიული სოციალი-

გეზი მხედველობიდან უშვებდნენ საზოგადოებრივი ცხოვრების
რბილქეობა. მაგრამ იმდენი საფუძვლებს, დამოუკიდებელს აღამიან-
თა შევსებისაგან, აღამიანთა იდეალური მოტივებისა და სწი-
ვილებებისაგან.

მარქსმა და ენგელსმა დაასაბუთეს კავშირები მის და-
დგენის რბილქეობი აუცილებლობა. მენდელსონი სოციალიზმის
თეორიამ ატყობდნენ რამდენად იმის დებულება, რომ წარმოუბნო
ურთიერთობანი შეადგენენ საზოგადოების განვითარების პრე-
რესიულ საფუძვლებს. მათ გვიჩვენებს "თუ რადიკალური დიქტატორი სა-
ზოგადოებრივი ცხოვრების ურთი წყობიდან, საწარმოო ძალთა
ზრდის გამო მთელი უფრო მაღალი წყობა". *).

მარქსიზმის კლასიკოსებისათვის ისტორიული განვითარება
წარმოადგენდა მოძრაობას ადამიანური ხაზით, მოძრაობას და-
დგენი მაშალისაგან : მაგრამ მარქსისტები არასოდეს არ აძლე-
დნენ ისტორიულ პრეცედენტს ფაქტობრივი ხასიათს. ისინი ყოველ-
თვის აცხადებდნენ მენდელსონის უ.წ. "საწარმოო ძალების"
თეორიას, რომელიც პრეცედენტის პრეცედენტს რადიკალური
და საზოგადოებრივი შევსებას აცხადებდა წარმოების პირობების
განვითარების პასიურ შედეგად, პასიურ პრეცედენტად.

მარქსიზმი-ენგელსიზმის თეორიამ სწორად ასახავდა რა საზო-
გადოებრივი ცხოვრების განვითარების კანონებს. მაგრამ იმდენი
ცხოვრების განვითარების მომხდენილებებს, თვითონ წარმოად-
გენდა უდიდეს ძალას, რომელიც თავის მხრივ ახდენდა უდიდეს
ბეზრებებს საზოგადოებრივი ყოვნიერებაზე. მარქსისტულ-ენ-
გელსონის თეორიამ წარმოადგენდა და წარმოადგენს უაღრესად სერიო-
ზულ ძალას, რომელიც დაადგინდა საზოგადოების წინსვდა, რომელიც
მათ უდიდესი რელი იმამათა ახალი, სოციალისტური საზოგადო-
ების შექმნასა და მსოფლიო პრეცედენტული მოძრაობის გაძლიერე-
ბაში.

*). ენგელსი, მარქსი-ენგელსი-მარქსიზმი, გვ. 166, სავ. პარ. 1.
გამომცემ. 1936 წ. / ხაზი ზევნი 5.5. /.

"მარქსიზმის ლეონი მიდის იმ დასკვნამდე, რომ გარდუვალია ბუნებაშიც და მხედისუფლებიც დავერთოთ პროლეტარიატის მიერ. გარდუვალია კავშირდობის შეფუძნა სოციალიზმით". *.

ამგვარად, მარქსისგულმა ლეონიმ ალბანმა კავშირდობის დამოკიდებულება, მაგრამ პროლეტარული პარტია არ ვამყარებდეთ ამ პუნქტებში უბრალო ალბანებში. პარტია ლეონის შეფუძნული მოწყობების საფუძველზე, აგრეთვე მოყვანილი ქვეყნის შიგნით ეკონომიური და პოლიტიკური ვითარების გაგებადისწინებით, მსოფლიო ვითარების გაგებადისწინებით, - უნდა შეიმუშაოს მოძრაობის ზოგადი პროგრამა.

მარქსისგულ-დენიურის პარტიის პროგრამა, გამოძის რა ლეონის მოწყობებებიდან, განსაზღვრავს პროგრამის პუნქტებში შეფუძნულად ლეონიურებზე პროლეტარული მოძრაობის მიზნებს.

"პროგრამა ... არის მუშაობა კლასის ბრძოლის მიზნებისა და ამოცანების შეფუძნულად ჩამოყალიბებული მოკლე დადგენილება. პროგრამა განსაზღვრავს, როგორც პროლეტარიატის რევოლუციური მოძრაობის საბოლოო მიზანს, ისე იმ მომენტებს, რომლებშიც მისი ბრძოლის პარტია საბოლოო მიზნისაკენ მიმავალ გზაზე"

დავის მხრივ პროგრამა შეიძლება განკუთვნილი იქნეს ან კავშირდობის პარტიის მიზნების მიხედვით პერიოდისადაც, ან უბრალო განსაზღვრული ფაზისადაც კავშირდობის განვითარებაში. ამისდა მიხედვით პროგრამა შეიძლება შენდებოდეს ორი ნაწილიდან: მაქსიმალური და მინიმალური ნაწილიდან. ასე მაგალითად, რუსეთში პროგრამის მინიმალური ნაწილი ითვალისწინებდა ლეონი

* 1. იქვე, მაგი ჩვენია ნ.ე.

* * 2. "საპ.კ.პ./ბ/ის ლეონის მოკლე კურსი". 33.47 .

დური ამხელავედური წყობილებების ნაშთების დამხრებას, კავშირ-
დობის საფუძვლად განვიხილავთ პირთების შექმნას, ხოლო
პროგრამის შექმნიდანური ნაწილი იმავადიწინება კავშირ-
დობის დამხრებასა და სოციალისტური წარმოების მოწყობას.

რამა შემა უნდა, სტრატეგია განკუთვნილი პროგრამის მი-
ნიმალური ნაწილისათვის, განიჩიუროს პროგრამის შექმნი-
დური ნაწილისათვის განკუთვნილი სტრატეგიისაჲ, რამგან ეს
პირველ შემთხვევაში სტრატეგიულ მიზანს წარმოადგენდა სა-
რისების დამხრება და საშუალო საკუთრებების ნაშთების სრული
დევნიდამისა, მეორე შემთხვევაში (პროგრამის შექმნიდანური
ნაწილი) დღის წესრიგში იდგას რუსეთის იმპერიალისტების დამ-
ხრება, იმპერიალისტური ღმრისაგან თავის დაღწევა, სოციალის-
ტური რევოლუცია.

პარტიის სტრატეგია მოქმედებულა იქნაჲ, რამა იგი უ-
ფარებოდას მარქსისტულ-ლენინური ლენინის დასკვნებს, რამა
იგი ხელმძღვანელობდას პროგრამაში ზომიულობებულ მოძრა-
ობის მიზნებს; იგი მოქმედებულა იმისათვის, რამა დააჩუ-
რას, ლენინისა და პროგრამის მიერ დასახული მიზნისკენ მოძ-
რაობა.

"თავიანთ სტრატეგია არ იკვლევს მოძრაობის
რბილქსურ პროცესებს, მიუხედავად ამისა, იგი
ვადებულა იმდენს ისინი და მარტებულად გაიხილავს
წინას ისინი, ეს არ სურს დაუშვას ყოველად უხეში
და დამტყვევლი შეფლობები მოძრაობის ხელმძღვანელო-
ბის საქმეში. მოძრაობის რბილქსურ პროცესებს, უწი-
ნარეს ყოვლისა, იკვლევს მარქსიზმის ლენინა, ხოლო
შემდეგ მარქსიზმის პროგრამა. ამიტომ სტრატეგია
მოდინად უნდა უმყარებოდეს მარქსიზმის ლენინისა
და პროგრამის მონაცემებს" *

ამგვარად შეგვიძლია დავადგინოთ ასეოი სარამიმდევრობა
მარქსისტულ-ლენინური ლენინის საფუძვლად ედება პარტიის პროგ-
რამას, ხოლო თავისი მხრივ ლენინისა და პროგრამაში მოცემუ-
ნ. სტალინი, რუს. კომ. სტრატ. და ლექს. საკ. ე. ლ. "პრავდა" 1925 წ.
150-151 წიგნი 1925 წ. 5. 5.

ღი დასკვნები და მიზნები ხელმძღვანელებს პარტიის სტრატეგია და ტაქტიკა.

ამ საერო ზოგადი დასკვნის შემდეგ დავუბრუნდეთ ისევ პრეგრადის საკითხებს.

არ შეიძლება პრეგრადის, სტრატეგიისა და ტაქტიკის ერთმანეთისაგან დაშორება, მათ შორის ჩინური კედლის ალ-პარტია : ისინი ერთი და სივრცეში განუყოფელი არიან.

"განსხვავება პრეგრადისა და ტაქტიკას შორის მხოლოდ შედა-რებითია" . *).

"არის საკითხები სადაც პრეგრადი უახლოვდება ტაქტიკას და კიდევ სადაც მასში" . * *).

მაგრამ მაინც ჩვენ ვადრეუბთ ვართ ისინი ერთმანეთისაგან განვასხვავოთ. განა ცხადი არ არის, რომ სანამ მოქმედებას შევუდგებოდეთ, სანამ ტაქტიკურ ბრძოლის ფორმებს მივმართავდეთ საჭიროა სტრატეგიული მიზანი იყოს ცხადი და ნათელი, თავისი მხრივ ასევე მიზნის ქონება გულისხმობს ცხად და სწორ პრეგრადას.

პრეგრადი გვიჭირვებს იმას, თუ რა უნდა იქნას შესრული ბუდი : იგი დაუძრავია კლასობრივი ბრძოლის მიმდინარეობის ანალიზზე მოყვანილ მომენტში. იგი უნდა იყოს თავისუფალი აზრით პირველადი რაღაცა და შექმნის მთელი სოციალური ბრძოლის ფრონტი მთლიანად.

პარტიის მე-7 ყრილობაზე, აკრიტიკებდა რა იუდა ბუბარინის ფაქტ შეხედულებას, რომ პრეგრადიდან უნდა ამოეღო ის, რაც კომპარტიზმის პირველ საფეხურებს შეეხებოდა, ღენინი ატნიშნავდა, რომ საკითხის ასეთ დაყენებას აუცილებელი მოკ-ყვება მოძრაობის მიზნის დაკარგვა, რომ არ შეიძლებოდა პრეგრადის ღენინი, რომ 9.83.62/მუხ. გამოც. /.

* * / ღენინი, გ.15, გვ.420 /ქართ. გამოც. /

მიზანს ; პრეზიდენტი, მოძრაობას მხოლოდ მაშინ შეუძლოა ააღ-
მარჯვას, თუ, რაც იმ ყოველივეს ბრძოლით არ დაამყარებდნენ
და უახლოეს მიზნებს გააჩვენებდა საბოლოო მიზნისაგან. რინი
იბრძოდა ყველაფრისათვის, მხოლოდ გააშინებდასათვის მას
არ შეუძლო მხედველობაში არ ქონდა, რომ ღრუბრითა მიწზე-
ვითა არ უნდა შეაჩეროს მოძრაობა საბოლოო მიზნისაგან, რად-
გან საბოლოო მიზნის გარეშე მდინარე, უმნიშვნელო მიწზედანი
ყოველგვარ აზრს დაკარგავდა. *).

ბუნებაში ღრუბრები და მათი დამქაშები პარტიას
მოუწოდებდნენ ნათელი პრეზიდენტის გარეშე ხედილობასაგან, უკრ-
სვეტისთვისაგან, უგზოუკვლოდობისაგან.

ბუნებაში ღრუბრების ძვალსაზრისი კლასიკური ფორ-
მებში გამოქმდი იყო მათი ღრუბრ ბერნშტეინის მიერ და
განვიხილოთ რუსეთში თანამედროვეობის, ანტიმარქსისტული მიმ-
დინარეობაში მიერ. "მოძრაობა, პრეზიდენტის რიგი, ეს ყველაფე-
რი, - წერდა ბერნშტეინი "სოციალური პრეზიდენტობის", - ხოლო ნი-
ნასწარ დასახული "მშრალი" მიზანი მასთან შედარებით არავი-
თარ რიგს არ მათებდა. * *). "თეორია, რომელიც არა საშუალო
ფართობი იმისათვის, რათა განვიხილოთ ყოველი საფუძველი ასა-
ხოს მუშათა კლასის უახლოესი ინტერესები ყოველთვის დაიმი-
ხვრევს". * * *). "ღმრთეა საბოლოო მიზნისაგან მეორე ხარის-
ხოვანი საქმეა უახლოეს მიზნისაგან უნერგული მისწრაფებას-
თან შედარებით". * * * *.)

ბერნშტეინი უარყოფდა რა ნათელი მიზნის და პრეზიდენტის
რიგს მოძრაობაში, უპირისპირებდა რა საბოლოო მიზანს უახლოეს

* /ღენიკი. 6. 7. პრეზიდენტის სოციალური, 241. /რუს. გამოც. /.

* * /გ. ბერნშტეინი. სოც. პრობლემა 1901, გვ. 284

* * * / იქვე.

* * * * / იქვე. 83 307. /ხაზი ჩვენია 5. 6. /

ამოცანებს და პრაქტიკულ ეტაპებს, ამით უმთხვარესი ფუნქციები
მეცნიერება, მარხვა, ადამიანთა ბრძოლის უზრუნველყოფა. სინამ-
დვიდში და "უახლოეს, ყოველდღიური ამოცანების" განხორციელება
ყოველგვარ ფასს და აზრს ვაძლავ, თუ და მხოლოდამთხოვნი უკონ-
სტრუქციული იქნებოდა პარტიზანი.

დენინი მთავრად რაღაც პრაქტიკაში არ ყოფილიყო ადამ-
გვირგვინი უახლოესი ნაბიჯების დაგეგმვის კარგი ფორმა. მხოლოდ
თუ როგორ ამოცანებზე და დენინი "ჩრდილოეთის ავანტიურის" პრაქ-
ტიკას იმისათვის, რომ მასში სხვა შეფასებებთან ერთად პრაქ-
ტიკულ საკითხებში არეული იყო ფაქტების საკითხები. მოგვითხ-
ვა ამ პრაქტიკიდან ფაქტები მუხლები, სადაც რეალური იყო მოძ-
რაობის უახლოესი ფაქტიკური ნაბიჯები, დენინი აღნიშნავდა, რომ
ფაქტიკური საკითხები ფაქტად უნდა იქნეს გამოყოფილი. *).

კიდევ აღნიშნავდა რა პრაქტიკის მიერ წარმოადგ-
ნილი პრაქტიკის მეორე პრაქტიკა, დენინი ხაზს უსვამდა, რომ
დაუშვებელია პრაქტიკის გადამგვირგვინი სხვა და სხვა ამოცანებში
ბრუნა და წვრილმანებით, რადგან ყველა ფაქტიკური ის, რაც ბრძოლაში
ყო პრაქტიკაში, დენინის აზრით, ამოცანებზე მის როლს.

დენინი ამ შემთხვევაში უმთავრებოდა ფრ. ენკელსის შენიშ-
ნას ენკელსის პრაქტიკაზე, სადაც ენკელსი აღნიშნავდა, რომ
"ყველაფერი, რაც ბრძოლაში პრაქტიკაში, ასევე უნდა იქნეს". * *).

დენინი თუ არა ეს იმას, რომ ბოლშევიკები პრაქტიკაში
სვამდნენ მხოლოდ საფრთხე და ზოგად საკითხებს. ცხადია, რომ
არა. ამასთან დაკავშირებით პრაქტიკის მიერ წარმოადგენილი პრაქ-
ტიკის პრაქტიკების დენინური კრიტიკა. დენინის მეშვენიერ-
ვით მიერ წარმოადგენილი, პრაქტიკის პრაქტიკის მეორე პრაქტიკი
აღნიშნავდა "მოქალაქე" სასიამოვნო; ნათქვამი იმისა, რომ მთელი რუ-
სეთის ეკონომიკური და პოლიტიკური ცხოვრების დაწვრილებითი ანა-

* / იხ. დენინი, ტ. 5, გვ. 427. (1917-18)

* *): იხ. დენინი, ტ. 5, გვ. 19.

სტრუქტურისა და უნდა დაგვიტოვოს მისი პირადი მუშაობის
დაგეგმვა პროგრამის ნაკარნახევანი მიზნის მიხედვით. სტრუქ-
ტურის კვალი არის გადამჭერული დარღვევის მოწყობის კვალი იმ
პირობებში, რომელიც დარღვევა იძლევა ყველაზე მეტ დარღ-
ვებაში.

სტრუქტურის ანგარიშს უწევს და ამოიღოს საჭიროებრივი
ფუნქციების რეგულირება პროცესებში. სტრუქტურის მართვის
ხელი უნდა შეუქმნოს მოძრაობის პროგრამული მიზნების განხორ-
ციელებაში. ამხანაგ სტრუქტურის იძლევა პირადის მოქმედებაში
სტრუქტურის და ფაქტორის პირობის კლასიკური განსაზღვრება.

" მოძრაობის სტრუქტურის მიხედვით არის მოძრაობის
სტრუქტურის პროცესების ასახვა მუშაობა პირადი მუშაობაში,
ეს არის პროცესების მიხედვით და კვლავ შეუძლებელი
მოძრაობა გარკვეული მიზნისაღწევით. მოძრაობის ეს მიხედ-
ვით სტრუქტურის იმის საინტერესო ჩვენება, რომ იგი
მოძრაობის რეგულირება მიხედვით განსაზღვრავს მისი
ნაპირ დამოკიდებულება სტრუქტურისა და ფაქტორის წამ-
ყვანილობის მიხედვით. ეს სტრუქტურის არ და-
ლუბს მუშაობის რაიმე მოძრაობის რეგულირება პროცესებ-
ში სვლაში, აქ მოძრაობის სტრუქტურის, შეუძლებელი
მიხედვის სტრუქტურის, პირადის, სტრუქტურის დამოუკიდებელი
ასპექტის ფუნქცია და მრავალფეროვნება, რეალური კაპა-
სტეტი. შეუძლებელი დამოკიდებულება არ შეუძლებელი მოძრაობა
წარმოადგენს უმეტესად კაპატი არ წარმოადგენს იგი უფრო მეტ-
ში და მუშაობის მიხედვით კაპატი, მუშაობა სტრუქტურის სტრუქტურის
ლობის არ ნაკლებადებაში მიხედვით". ✱).

ამ ბრძოლა სტრუქტურის გადამჭერულია, რომ სტრუქტურის, რეგული-
რების მოძრაობა უნდა ასახვით იქნეს მუშაობა პირადი მუშაობაში, რომ

*) ნ. სტრუქტურის, რეგულირების უმეტესად სტრუქტურისა და ფაქტორის საკითხი.

ც.რ. "პროგრამა", 1923 წ. № 56. (ხაზი ჩვენება ნ.ფ.).

მუშაობა მოძრაობა უნდა იყოს შეგნებოთ ალყურად, რათა დაარ-
ქარის ინტერნაციონალური კავშირების დაარსების და სოციალი-
ზმის შეუმცობა, ღვინის და სტალინის, პირველი შრომათ
"და დაკავშირება" - ხელნაწერი წიგნი "დაკავშირება პირველი შრომათ
მოუბაზე" - ამომწურავად დაკავშირებას, მე როგორ უნდა
შეიარაღდეს მუშაობა მოძრაობა სოციალიზმის შეგნებოთ, მე როგორ
უნდა სახალხო მუშაობა კლასის აღმოჩენაში მბრძოლველი სინამ-
დვილი.

ღვინის და სტალინის გვირგვინი, მე ვინ ^{უბრა} გამოიმუშავებს
პირველად სოციალისტური შეგნება, მე ვინ უნდა სახალხო მბრძ-
ოლელი სინამდვილე და შეიმუშავებს როგორ იქნება მუშაობა კლასში შეგ-
ნები გარეშად სოციალიზმის მოქმედი. მა გვირგვინი, რომ სო-
ციალიზმი ეფუძნება მე შეიმუშავებს უაღრესად სინამდ-
ვილი პირველად შეიმუშავებს მე უაღრესად ინტერნაციონალის მო-
ქმედი წარმოება გვინების მიერ; რაც შეგნება სოციალისტური
შეგნების შეგნება ნახ მუშაობა კლასში, - იგი უნდა უწარმოებდეს
სახალი გვირგვინი პირველი, ღვინი-სტალინის გვირგვინი პირველი.

ღვინის და სტალინის მუშაობა მოძრაობისა და სოციალის-
ტური შეგნების ურთიერთობაში ხედავდნენ რეაქციონის დაშინა-
ვის გარანტიას. ისინი სახალხო იგებდნენ მე როგორ იქნება,
რომელი ვინ იგებდნენ ფაქტობრივობაში, რომელი მე მუშაობა მო-
ძრაობა სწავლდნენ სოციალიზმის. ამხანაგი სტალინის ამხანაგებ-
ობა, რომელი ამხანაგი მუშაობა მოძრაობა, მე მა სოციალის-
ტური იგებდნენ მე ამხანაგი, და იგებდნენ.

"გვირგვინი ამხანაგი, რომ ვინ ღვინის
და "უწინაველები" ამხანაგი მუშაობა მოძრაობა, მე
მა სოციალისტური იგებდნენ მე ამხანაგი, და იგებ-
ვის ამხანაგი მიერ, სოციალისტური რეაქციონის სახანაგი.
მა ეს მოქმედი, მოქმედი მოქმედი. რომელი ამხანა-
გი ამხანაგი ამხანაგი ამხანაგი". *)

ზოგადი ფრთხილი მართლმადიდებელი ეკლესიის წინააღმდეგობა
 მათივე აზრით, რომელიც სასიკეთოა. ამიტომ სასიკეთო ფრთხილი მართლმადიდებელი
 მოაქვს ყველა მართლმადიდებელს დასაჯება, რომ სიყვარულის გზით მივალთ
 ყველაფერს, სიყვარულით, სიყვარულით, სიყვარულით, სიყვარულით. ამიტომ
 მათ ამახვილებს სიყვარულით ყველაფერს მივალთ, იქნებ სიყვარულით
 მათ.

[illegible][illegible][illegible]

*% . 0 . სტატისტიკა . 1933 წ .

დასახელები მიიღონ განხორციელებების მიმართ.

"განა ^{და}შეშინებისათვის სურ ერისა, ღმრს მივღე
ისინი "აღმშენებელი ქვეყანაში" ეს სვალა, ადვილად
ეს გაფრთხილები". *).

ვარგის სტრატეგია სწორედ იქნა ან იყო მოქმედებები, რა
და მას დაეჭვარებინა ძველი სამეფოს დატოვა და ახლის აღ-
მოცენება, რათა მას გაეადვილებინა და შეეძლო აღიზნა გზა და-
პროგრესი მიიღონ სოციალიზმად.

როგორც ეს ზემოთ აღვნიშნეთ, პროგრესმა და ღმრისა გარდა-
ვი მიიღონ უსახელო სტრატეგიას, მაგრამ არ შეიძლება უშუა-
ლოდ პროგრესიდან დედუქციას გზით სტრატეგიის და ცაქციის
დამოუკიდებლობა, მოძრაობის ყველა მიგზავნის გახდა აღიზნა.

"პროგრესმა, - სწერს ღენიანი, - განსაზღვრავს
საერო, ძირითად, მუშაობა კლასის სხვა კლასებთან
დამოკიდებულებას საკითხს, - ცაქცია კი კერძო და
ღრმადი დამოკიდებულებას". * *).

პროგრესმა არ შეუძლია ასახოს და სრულიად არაა ვადე-
რები იმდენი მოძრაობის ყველა წვრილმანი, ყველა ანკრეფული
ფორმა. სინამდვილეში პროგრესმა და ღმრის ანკრეფიზაციას
სწამოებს მთელი ფხვრებაში. მათი განხორციელებისას, სადაც
არსებობდა, ძირითადად, აუცილებელია უნდა მოეშვენიონ
არა არსებობი, "ბუნება ანკრეფულია და აბსტრაქტულია.
მოვლენათ არის და არსება, მყინილია და მიმართება". * * *).

ყოველგვარი მიზანი, რაც უნდა ანკრეფული და ცხადი
იყოს იგი ყოველთვის გამოხატავს მხოლოდ განვიწყობის საერ-
ო გენდინიას. პრეცედენტი სტრატეგიაში კი მარტო მიიღონ და-
სახელო. ან კიდევ არაა საკმარისი, ეს კი არ მივუხილები
ისინი განხორციელებისათვის საჭირო პირობებში. მიზანი ან კი-

* / ი. ს. ჯაფარიანი, გაკვირილ ვარტ. კლასიკი. გვ. 15, სახელგ. 1933 წ.
* * / ღენიანი, გ. 9, გვ. 62. / რუს. გამოც. /
* * * / ღენიანი, ფილოსოფ. რეკლამები. გვ. 199.

დევ სრულად გაგვიყვანა. მხოლოდ მაშინ, როდესაც ისმება და წყდება
საყიბილი ძირითადი სტრატეგიული დარღვევის მიმართულებით შეესა-
ხებ, იქმნება სტრატეგიული რეგრესიის კონკრეტული გაგება •
მაშინ, როდესაც პოლიტიკური ბრძოლის მიზანი უკვე, ცხადია, ამ
პირდაპირი სტრატეგიული გაგების არსი მდგომარეობის მთავარი
დარღვევის მიმართულებით გამოიხატება.

დარღვევის მიმართულება უპირველესად ყოველისა პასუხობს
საყიბილზე, რა რა გზით შეიძლება განსაზღვრულ სტრატეგიამ
მოერიდოს და პრეგრესიის მიერ დასაბუთი მიზანი. პოლიტიკურმა
სტრატეგიამ უნდა გაიხადოს წინასწარ განსაზღვრება გამარჯვების
გადაწყვეტილება და მუხრუხარისხიდან პირდაპირი შერის, რადგან წარ-
მატებას მთავარი ფორმები თავიდანვე შეუძლია დაკავშირება ნაკლებად
ნება ბრძოლის მუხრუხარისხიდან ფორმებზე.

ბუნებრივად ისმება ახალი კითხვა, რა როგორ უნდა გავიგო
სტრატეგიული დარღვევის მიმართულების არჩევა; ცხადია, სტრა-
ტეგიულ გაგებაში ირჩევენ იმ მიმართულებას, რომელიც უკეთესად
შეესაბამება, სწორად ასახავს სინამდვილეს, რომელიც აადვილებს
უმოკლესი გზით მიზნის მიღწევას.

რაც საუბრე უნდა არჩევას, სწორი მიმართულების არჩე-
ვას, არ შეიძლება ვიფიქროთ რომ ეს არჩევა საყიბილი ჩვენზე
ჩვენს ნება-სურვილებზე იყოს დამოკიდებული. სინამდვილეში კი
მთავარი შესაძლებლობებიდან ირჩევა ის ძირითადი მიმართულება,
რომელზეც უარსახობს ყველა სინამდვილის კონკრეტული ანალიზი.
"თავისუფლება, - ძალიან მოსწონებულა შენიშნავს პეტრონი, -
მდგომარეობს იმაში, რომ ისურვო რაიმე განსაზღვრული". *).

თავისუფალი მხოლოდ მაშინაა ჩვენი ნება, როდესაც ის
განსაზღვრულია, როდესაც ის ანგარიშს უწევს მბრძოლვე გარე-
მობებს, როდესაც ის უმყარება სინამდვილეს. ისტორიული სუ-
ბიექტი - განსაზღვრებული კლასი და მისი პარტიული მხოლოდ

მომინ ალქივს ღარმაცებას ღარმაცებებზე, 1923 წ. მისი წებ-
სურვილი: ემეზვება ისტორიულ აუცილებლობას.

ზარცია ირჩევს რა მრავალი შესაძლებლობიდან სტრატე-
გიული დარტყმის მხოლოდ ერთ მიმართულებას, ასრულებს აუცი-
ლებელი ისტორიული პროცესის დამტკიცების როლს. გადამსვლა
"აუცილებლობის სამეფოდან თავისუფლებამდე" არ ღარმოჭს
ავტომატურად, ჩვენნი აქტიური ჩარევის გარეშე: პირიქით,
შევინებებთ რა პოლიტიკაში ამოხუთი ნაბიჯის აუცილებლობას
ვენ უნდა მოვამდინოთ მისი გატარების ორგანიზაცია.

მხოლოდ სოფლის სეპარატორი დანიშნულს თავი, რომ ყველა
შესაძლებელი გზა და საშუალება დასახული მიზნის გაწინა-
დგენის პროცესში-გონივრულია და ნამდვილი, მაშინ, როდ-
საფ სწორი და გამართლებული შეიძლება იყოს მხოლოდ ერთი
მიმართულება, მხოლოდ ერთი გადამწყვეტილება. ასე მაგალი-
თად, ადვილი გასაგებია, 1923 წ. რაჭოში დენიკინის გადამწყვეტი-
ბისას ერთადერთ სწორ სტრატეგიულ გზას ღარმოადგენდა
ამხანაგი სტალინის გზა, რომელიც მთავარ დარტყმას გეგ-
მავდა ღონბაბზე გადის. საქმე ისაა, რომ ამხანაგი სტალი-
ნის მიერ არჩეული სტრატეგიული დარტყმის მიმართულება ამო-
დინდა სინამდვილის ყოველმხრივი შესწავლიდან, მოძრაობის
ყველა პიუხების და მიწუხების აღწუხებიდან.

ამხანაგმა სტალინმა ზედმიწევნით სისწორით უჩვენა,
რომ მიუხედავად იმ დიდი რადიუსისა, რაც გააჩნია პოლიტიკურ
სტრატეგიას, უკანასკნელი მაინც შემოთვარგებულია გარკვეული
ჩარჩოებით:

"მოძრაობის დამტკიცება ან შენელება,
მისი უკანდვილება ან შეფერხება, ასეოა
პოლიტიკური სტრატეგიისა და ტაქტიკის გამო-
ყენების სფერო და ფარგლები". *).

* / ი. სტალინი, რუსეთის კომუნისტ სტრატ. და ტაქტიკის საკვლე-
ლ. კ. "პრავდა" 1923 წ. № 56

მარქსის¹ ბრძოლაში არ უპირდაპირედ² უნდა
ეროვნულურებს თავისუფლებას და აუცილებლობას, არამედ მათ
განხილავდნენ ღვალიქცევი ერისათვის. მათ წარმოადგე-
ნილი არ ქონდა ისეთი თავისუფლება, რომელიც თავის წილობი
არ შეიძლება აუცილებლობას, რომელიც არ ამოეყოფა რბილ-
ვურ სინამდვილის ანალიზიდან. სწორედ³ რა სუბიექტურ
ფაქტორის უდიდეს როლს იტოვებდა პრეტენზი, ამით მარქსის-
ტები სრულდით არ უარყოფდნენ იტოვებდა პრეტენზიების
აუცილებლობას. "კარგობრიობა ყოველთვის მხოლოდ ისეთ ამო-
ცანებს ისახავს, რომელთა გადაჭრა მას შეუძლია, ვინაიდან
ეს სინამდვილე დავუპირისუფლებთ ყოველთვის ვინაიდან, რომ
ამოცანა მხოლოდ მაშინ წარმოსდგება, როდესაც მატერიალური
პირობები მისი გადაჭრისათვის უკვე არსებობს, ან ყოველ-
შემთხვევაში წარმოშობის პირობებში იმყოფება". /მარქს/.

არა-ჩვეულებრივი ზრდა და უდიდესი როლი სუბიექტური
ფაქტორისა მუშათა კლასის და მშრომელების თანამედროვე
ბრძოლაში არც ერთი წუთით არ ამცირებს რბილვურ პირობათა
მნიშვნელობას; პირიქით, შეიძლება იტყვას, რომ სწორედ სო-
ციალურ რბილვურ პირობათა არსებობა აძლევს უდიდეს გასა-
ქანს სუბიექტურ ფაქტორს.

"აღამიანის მიზნები, - აღნიშნავს ღენინი.
ნამდვილად წარმოშობილია რბილვურ საშუალოს
მიერ და მას გადისხმობენ, როგორც მოღმურს,
როგორც ზღუდესაზეა არსებულს. მაგრამ აღამი-
ანს უჩვენება, რომ მისი მიზნები აღებულია
საშუალოს გარეშე, საშუალოდან დამოუკიდებელია."
/"თავისუფლება"/. *).

ამრიგად საკითხი თავისუფლების და აუცილებლობის ურ-
თიერთ დამოკიდებ⁴ების შესახებ უნდადნენ სწორ გადაწყვე-
ტას პრეტენზი ბოლომდე უნდადნენ პრეტენზიისა და სტრატეგიის

აქტიუმი დამოკიდებულების საკითხში.

პროდუქციის რეგულაციური ბრძოლაში ამის თუ იმ სფერო-
ებშიც დარღვევის მიმართულებით განისაზღვრება აუცილებელი
ისტორიული პირობები, მაგრამ პარტია არჩევს, აღმოაჩენს
და ახდენს ბრძოლის ორგანიზაციის იმ მიმართულებას, რომე-
ლიც არქარებს ჩვენს მოძრაობას დასახეულ პროგრამულ მიზნ-
საკენ.

ბოლშევიკებისათვის უცხო იყო სინამდვილისადმი, რომ-
გორც მოწოდებდნენ და პასიური შემგუებლობა, ასევე
"საკადრო კოშკების" აშენება და ფანტასტიკური გეგმების
ახსია. ბოლშევიკებმა დაასამარეს, როგორც ნარკოტიკუ-
ლურად სუბიექტივიზმი, ასევე ბენშევიკურ-ბურჟუაზიული
"ობიექტივიზმი" და "ხვალეობი".

ბოლშევიკების ძალა მდგომარეობს რეალური სინამდვი-
ლის სწორად დასახვაში. ბოლშევიკები ყოველთვის ბიზოი-
ისებრივდნენ ყველა ჯურის მკორტუნიტებს და, კერძოდ ბენ-
შევიკებს, რომელთაც ეშინოდათ. პირდაპირ ფაღი გაესწორე-
ბინათ სინამდვილისათვის. *).

ბოლშევიკები არასოდეს ფაღს არ სუფავდნენ სინამ-
დვილის წინაშე, სიძნელეების წინაშე, მათ არ ავიწყდებოდათ,
რომ სუბიექტურ ფაქტორს, პარტიას, დიდ პიროვნებებს ფაღსა-
ჩინო ადგილი უჭირავთ ისტორიის მიმდინარეობაში.

ბოლშევიკური პარტიის გამარჯვებათა ურთიერ მიზეზი
უნდა ვეძიოთ მისი სწორების, პროგრამის, სტრატეგიისა და ტაქ-
ტიკის მჭიდრო, განუყრელ ურთიანობაში.

ახალი ტიპის პარტია, ღენინ-სტალინის პარტია ყოველ
თვის ალტურვილი იყო ნათელი, მკაფიო მიზნით /პროგრამა/ და
მტკიცე საზიო /ტაქტიკა/. ბოლშევიკების პარტია არასოდეს

*/. ღენინი, ტ. 9, გვ. 86.

არ უკონიკონებდა ერეკლეონებს მუშაობა მოძრაობის კონკრეტურ
და სუბიექტურ მიზანებს, არამედ ამოძრავა მათი დიპლომატიკური
ერეკლეონობა.

ნათელი პოპულარობა ის მუქურა იყო, რომელიც გზას უნა-
თებდა ვარტახტს, ხოლო მტკიცე სტრატეგიული ხაზი-ძირითადი
პოპულარობა, რამაც იგი წარმოადგინა გამარჯვებულად გამარჯვებულსა-
ვე.

მეცხე მასწავლებელი

1. მუშაობა მოძრაობას გააჩნია ორი-მხრიველური და
სუბიექტური მხარე. ვარტის ჟიურისა და პროგრამა ვადებზე
ნი არიან შეესაფერება მოძრაობის მხრიველური მხარე. მეორეს
მხრივ მოძრაობის მხრიველური პროცესების ასახვა მუშაობა
აჩვენებდა, მოძრაობის სუბიექტური მხარე წარმოადგენს
სტრატეგიისა და ტექნიკის შეფასებების შესაფერის საგანს.

2. მარქსისტულ-ლენინური ჟიურის საფუძვლად ედება
ვარტის პროგრამას, ხოლო თავის მხრივ ჟიურისა და პროგრ-
ამაში მოყვანილ დასკვნებთან და მიზნებთან ხელმძღვანელობს
ვარტის სტრატეგიისა და ტექნიკას.

3. სტრატეგია ვადებზელია დაგეგმოს განვითარების მთა
ვარის ხაზი, მთავარი დარგები პროგრამით ნაკარნახევი მიზ-
ნის მისაღწევად. სტრატეგია აჩვენებს და უმოკლესი გზით
წარმართავს მოძრაობას პროგრამით დასახული მიზნისაკენ.

4. სტრატეგიული დარგების მიმართულებების არჩევისას
ამოსაყად წერტილს წარმოადგენს მხრიველური გარემოების,
თვით სინამდვილის სწორად ასახვა. სტრატეგიული დარგების
მიმართულებების არჩევა არ ხდება "თვითნებურად", არამედ
გამომდინარეობს თვით ისტორიული აუცილებლობის დიდი-ე-
კურ ანალიზიდან. ვარტის სტრატეგიული დარგების მრავალ
შესაძლებლობიდან ირჩევა მხოლოდ ერთ მიმართულებას. არ
შეიძლება, რომ ყველა შესაძლებელი გზა დასახული მიზნის
განხორციელების პროცესში იყოს გონივრული. სინამდვილეში
კი სწორი და მართებული შეიძლება იყოს მხოლოდ ერთი გა-
დაწყვეტილება, ერთი მიმართულება. მიმართულების არჩევის
თავისუფლება არ გამორიცხავს აუცილებლობას; პირიქით,
წარმოადგენელია ისეთი თავისუფლება, რომელიც არ ეწყობა
ბოლოს აუცილებლობას.

—
111
—

სტრატეგიული გეგმა

სტრატეგიული გეგმა .

1. მთავარი სტრატეგიული დარღვევა .

ჯერ კიდევ სამხედრო ხელკრებების ინტერნაი იძლევა იმის მაგალითებს, თუ რა დიდი ყურადღება ექცეოდა ომებში სტრატეგიული დარღვევის საკითხს. მწიბრიდა თუ როგორ-
კანაბთა 216 წელს /ჩვენს ეჩამდე/ კანბაღმა რომის არსებ-
დი ჯერენგი ვერონი, მიუხედავად იმისა, რომ კანბაღს აყავ-
და მხოლოდ 50,000 მეომარი 79,000-ის წინააღმდეგ. რაში ბე-
გომარეობდა კანბაღის გამარჯვებასა საიდუმლოება?

კანბაღმა ჰერგი შეაქცია ტრადიციას და თუ მანამდე
მთავარი დარღვევას მიმართავდნენ მოწინააღმდეგის ფრთხილური,
წინა ნაწილისაკენ, - მან პირიქით, მხოლოდ 20,000 მეომარი
დაიჭოვა მჭერთან პირდაპირ შეტაკებისათვის, ხოლო მთავარი
დარღვევა დააკისრა კანბრუბაღს, რომელსაც თავისი მხედრები
უნდა დაერღვია მოწინააღმდეგის მარჯვენა ფლანგისათვის .

კანბრუბაღი ამარცხებს მოწინააღმდეგის ფეროსანთა
აოლნას და ჰერგში ექცევა ჯერენგი ვერონის ნაწილებს : კა-
ნბაღმა მიმოქცია ბრწყინვალე გამარჯვებას . *)

კლავდიუსი, ბერუპაზიული სამხედრო ხელკრებების უდი-
დესი დიადექტიკოსი მკვლევარი, რომელსაც ენგელსი სამარ-
ლიანად უწოდებდა "პირველი სიდიდის ვარსკვლავს", თავის წიგ-
ნში "რომის შესახებ" არა ერხედ აღნიშნავდა, რომ აუცილებელი
მთავარი სტრატეგიული დარღვევის მიმართულების უდიდესი გუ-
მეგინეობა არსებობდა .

სტრატეგია ყოველთვის იქიბვენ იყო მოწოდებული, რაბა
გაენადგურებინა მტრის მთავარი ძალები, რაც შეიძლება ნაკ-
ლები მსხვერპლით, მოხერხებულად და მოკლე ხნის ვადებით .

*/ იხ. მდინეები . Канни. т. 14. 3-ое изд. 1913 .

სტრატეგია უნდა არჩევდეს ბრძოლის მთავარ და მეორე ხარისხის
ვან ფრონტს : მან მთავარ, დინერალურ ფრონტზე გამარჯვება
უნდა დაუმორჩილოს წარმატებანი მინიშვინდელ სან და ნაკლებად
მინიშვინდელ ვან ფრონტებზე. არ შეიძლება, რომ ბრძოლის ყვე-
ლა ფრონტი, ყველა უბანი მანამდე მინიშვინდელის იყოს.

სტრატეგია ვადებულობა განთავალისწინებს უნა მარტო ის
მე რა მდგომარეობაა ფრონტზე მოცემულ მომენტში, დროის მო-
ცემულ მონაკვეთში, არამედ ისიც, მე რა იქნება ზვად, ზეგ,
ეროი წლის შემდეგ, ახალწლი წლის შემდეგ. სწორედ ამიტომაც
უდიდესი მინიშვინდელა აქვს სტრატეგიას, სწორ, მუდმიურად
ამსტრატეგიას, რომელიც ყოველმხრივ და ღრმად შეისწავლის გა-
რემოების მთელ სიღრმეს. სტრატეგიას უნდა შეეძლოს ფაქტე-
ბის ანალიზი და ამავდროულად სწორი სინთეზი, სწორი შეჯამება
სწორი განზოგადება.

"... ყველა მუდმიურად / სწორი, სერიოზული და არა
სუბიექტური / ამსტრატეგია ბუნებას ასახავს უფრო ღრმად, უფრო
სწორად, უფრო სრულად". *

ბოლშევიკები ყოველთვის ამოტოვებენ მათ სინამდვილე-
დან, საგანთა ფაქტურ ვითარებიდან : მაგრამ ისინი ყოველთვის
ეძიებდნენ ამ ფაქტებში კანონზომიერებას, წამყვან მხარეს,
კანონს. ეს ყოველივე საშუალებას აძლევდა მათ აღმოეჩინათ
თქონააღმდეგის "სიმძიმის ცენტრი", დაერწმუნათ მოქონააღმდე-
გისათვის ყველაზე უფრო საშიში წერტილი და მოქალაქე გადამ-
რევა.

აღსანიშნავია, რომ კლასიკური ინიციატის რა სტრატეგი-
ული დარღვევის საკითხს, ზღის უსვამს მე რა დიდი მინიშვინდელა
აქვს იმის ცოდნას, მე სადაა მოქონააღმდეგის "სიმძიმის ცენ-
ტრი", მისი მთავარი ძალა. **)

*/ დინიკი, მე-9 კრებ., გვ. 88. ხაზი დინიკისა.

**/ იმ. კლასიკური, იმის შესახებ, გვ. 549.

"ფენჭრის" დადგენისას არ შეიძლება ვიხედოძოვანდეთ რაიმე
შაბლონით, რადგან ყოველ პრეტენზიულ შემთხვევაში "ეს" "ფენ-
ჭრი" ადგილს იღვდის. ასე მაგალითად, ალექსანდრეს, გუსტავ
აქოლავს, ვარლას მე-12, ფრიდრიხს თავიანთი "სიმიძიძის ფენჭ-
რი" ვააჩნდათ არმიისში და უკანასკნელად გამარჯვებასთან ერთად
ბოლო ელემენტად მათ სიძლიერეს. ცალკე შემთხვევებში, განაგრ-
ძობს კლასიკური, ასევე "სიმიძიძის ფენჭრის" წარმადგენენ
ამათშივე ქვეყნის საჯარო ქალაქი, ანდა საკუთრივ ყოფილი
ქალაქი - არმია, მოკავშირეებთან თავისი მათი ინტერესების ერთი-
ნაწილი. ნათქვამი ბონოვარტე 1912 წელს აიღო მოსკოვი, მაგ-
რამ ამით მან ვერ დაიმორჩილა რუსეთის გმირული ხალხი, რუ-
სეთის უნიფიკაციის სარდლები კუბუჩიკი და ბაგრატიონი ვარგარ
ხედავდნენ, რომ ამ შემთხვევაში "სიმიძიძის ფენჭრი" იმყოფე-
ბოდა ყოფილი ქალაქი, რუსეთის არმიისში, რომელმაც საბოლოოდ
გადასწევითა ამ ომის ბედი და სასტიკად დაამარცხა ნათ-
ქვანი.

სამოქალაქო ომში გამარჯვებათა ერთერთი მიზეზი იმაში
მდგომარეობდა, რომ ვარლას ყოველთვის ამჩნევდა ბრძოლის
შესაყარ ფრთხილ, რომელზედაც გამარჯვება გადამწყვეტი წარმა-
ტების მოპოვებას ნიშნავდა. ღერძი და სტალინი ყოველთვის
არჩევდნენ ძირითადი სტრატეგიული პარტიზის ისეთ მიმართუ-
ლებას, რომელიც მაქსიმალურ შედეგს იძლეოდა: ისინი ყოველ-
თვის ანსხვავებდნენ ერთიერთისაგან მტრებზე გამარჯვების
ძირითად და მეორე ხარისხიდან პირუბებს, რადგანაც წარმატე-
ბას ბრძოლის შესაყარ ფრთხილზე თავიანთი შედეგი აწმარტაურებიან
მეორეხარისხიან ფრთხილებზე არსებული ნაცდოვანებანი. ცნობი-
ლია, რომ ანტონის პირველი გამოლაშქრება ჩვენი რესპუბლიკის
წინააღმდეგ კომბინირებულ ხასიათს ატარებდა: კერძოდ, იგი
იფარისწინებდა აღმოსავლეთიდან კარპატის, დასავლეთიდან-კო-
ლონეთის, აგრეთვე იუდეიის, დანიკიის და სხვათა თავდასხ-

მეზს. მაგრამ პროკატორული რეკლამაციის გენერალური სერაფე-
გეში - დენინი და სტალინი ყოველთვის არჩევდნენ მტრის
მთავარ ძალებს მთავრად მეორეხარისხოვანი ნაწილებისაგან ;
ასევე "სიმძიმის ფენებს", მთავარ ძალებს ანტანტის პირველი
გამოლაშქრების ეროს წარმოადგენდა სწორედ კოალიციის არმია.
მაშასადამე, კოალიციის ღმარსებება და მისი ბოლომდე განად-
გურება იყო ამ ეჭავჭვე მთავარი მიზანი. ამიტომაც ვარდობა
არ დააყრდნობდა და კოალიციის საშინაშროება, ე.ი. აღმოსავლეთის
ფრონტის ძირითად და გადაწყვეტილ ფრონტად გამოაქცა. კო-
ალიციის დაშლის ებება ნიშნავდა ანტანტის პირველშემოცემის
კრახს. ფრთხილია, რომ ამ პერიოდში დენინს და სტალინს მოუ-
დათ დასაშინება იქცა ფრთხის მავერსებური გეგმისა, რომელიც
გულისხმობდა კოალიციის წინააღმდეგ შეცემის შეწყობას, ურ-
ლის აღოვება მეორეხარისხოვანების ხელში და საერთოდ აღმოსავ-
ლეთის ფრონტის შესუსტებას.

კოალიციის ხელში ურალის დატოვება მისი ქარხნებით და
რკინისგზის ქსედი, სადაც მას აღვალად შეეძლო ისევ მოკ-
რიბა ძალები და კვლავ გამოჩენილიყო ვოლგაზე, ნიშნავდა
რეკლამაციის ინტერესებისადმი აშკარა ლახს ; დანარჩენ ფრ-
ტებზე გამარჯვებაზე დავარაკი გეგმები იყო მანამ, სანამ
ამ ეჭავჭვე მთავარი მტერი კოალიციის შინაგონი არ იქნებოდა
ურალის მთაგრეხილის გადაღმა სიმძიმის ველებში. სწორედ
ამან გამოიწვია დენინის მიერ აღმოსავლეთის ფრონტის შეაბი-
საფის დევების გაგზავნა 1919 წლის 10 ივნისის თარიღით,
სადაც იგი გადაჭრილ მოიხსოვდა აღმოსავლეთის ფრონტის საგრ-
ძნობად გაქცეობას. დენინი და სტალინი მოიხსოვდნენ, რ-
ათ მოკვდებულ გამარჯვება მთავარ ფრონტზე, აღმოსავლეთის
ფრონტზე, დაშინებულ ყოფილიყო კოალიციის სრული გამარჯვებ-
ით, კინადიდან მხოლოდ მტრის თანმიმდევრობით, ბოლომდე გადა-
ცემება მოიგონდა სამანადო ნაყოფს. ეს ასევე მოხდა: სამოქ-
ალეო რმის სახელმთაბა წიხვად სარდადმა მიხეილ ფრუნზე

სინსტრუქციით მოიყვანა კონსტანტის პრემიის დივიდენდების დენ-
დურ-სტადიონური სტრატეგიული გეგმა, რამაც გადამწვევები რე-
დი იმამამა ანტონის პირველი დაშორების მოგზირობისა და
კვლევის საქმედში.

კომბინირებულ ხასიათს აქვარებდა ანტონის მეორე გამ-
დაშორება, რადგან ის გულისხმობდა დენიკონის, კონსტანტი
ვანების და იუდენიკის ურთიერთ შერეულობას. ამ პერიოდში
მოაგზავნ, პირველხარისხიანი ფრანგის წარმომადგენელ საბინტონის
ფრანგის, საიდანაც დენიკონმა, დანიშნულ რა კერსკი, საფრანგ
შეუქმნა რეკლამაციის გულის - მოსკოვს. კონსტანტის საბინტ-
ონის ფრანგზე 4919 წლის შემოგზავნაზე სინამდვილეში წარმოად-
გენდნენ მთელი სამოქალაქო ომის გადამწვევები მომენტებს და
კიდევ გადამიქმნენ გენერალურ ბრძოლებად, ურთის მხრივ წი-
ბულ პრემიას, რომელსაც ამხანაგი სტადიონი ხელმძღვანელობ-
და, ხოლო მეორე მხრივ, დენიკონის მეტრეგზავრები ურთებს
შორის. დენიკონმა კონსტანტისაგან შექმნა გარეგნობის საფრ-
ანგ მე-13 და მე-8 წილი პრემიებს შორის. მოსალოდნელი გარ-
ეგნობის წინაშე იმყოფებოდა წილი ურთიერი, უმნიშვნელო-
ვანების პრემიის სტადიონ-კონსტანტიანი ფრანგი, რომლის შენარ-
ჩუნებასაც უდიდესი სტრატეგიული მნიშვნელობა ექნება. ურთ-
იერი რაიონი წარმომადგენელ საბინტონის ფრანგზე ურთიერ ძი-
რიად რგებს, რომელიც აკავშირებდა მე-13 და მე-8 წილი
პრემიებს. ამავდროულად პრემიის კერსკი მე-13 პრემიის ნა-
წილების უკან დაუბრუნა ჩრდილისაკენ და გენერალ მამონტის
ფრანგისაგან ნაწილების მიერ მოწოდებულ რეიდს წილი პრემიის
გულისში. ყოველივე ეს ურთად აღებული კონსტანტის მიმართ-
იერებას ემდინება საბინტონის ფრანგზე. ასეთი მძიმე პირობებში
მდგომარეობის გამოსწორება შეუძლო მხოლოდ ამხანაგ სტადიონს.
რომელიც დენიკონის დავალებით გაიგზავნა საბინტონის ფრანგზე.
ამხანაგი სტადიონი თავისი რეკლამაციური აღწერილობა,
რომ ეს იუდა ფრანგი ჩაერეოდა საბინტონის ფრანგის საქმედებში.

ყველაფერი დამარცხებულია ან წავიდა. ამიტომ "ამხანაგმა სტალინმა მოიხსოვა სამი მთავარი პირობის ასრულება:

1/ ღრმად არ უნდა ჩარეულიყო სამხრეთის, ღრმადის საქმეებში და არ გაეახლებოდა ამ ღრმადის მოსაზრებებს, 2/ სამხრეთის ღრმადიდან დაუყოვნებლივ უნდა გაეჭვისათ მთელი რიგი მუშაკები, რომელთაც ამხანაგ სტალინის აზრით, არ შეეძლოთ ჯარში სასურველი მდგომარეობის აღგება და 3/ სამხრეთის ღრმადი დაუყოვნებლივ უნდა გაეგზავნათ ახალი მუშაკები, ვისაც ამხანაგ სტალინი აირჩევდა და ვინც ამ დანის შესრულებას შეუძლებდა. ეს პირობები 1937-მა წელიწადს მიიღო."

ამხანაგმა სტალინმა იცოდა, რომ სამხრეთ საქმეში უდიდესი მნიშვნელობა აქვს მთავარი დარღვევის მიმართულებას, რომ სტრატეგიული დარღვევის მთავარი მიმართულების სწორად დასახვა საბოლოოდ განსაზღვრავს ყველა შემდგომი ოპერაციის ხასიათს. ამხანაგმა სტალინმა სამხრეთის ღრმადი კიდევ ერთხელ გვიჩვენა, მე რას ნიშნავს მატერიალისტური დიქტატივის გამოყენება პოლიტიკურ და სამხედრო სტრატეგიაში, მე რა ძლიერი სტრატეგია, როცა იგი ანგარიშს უწევს სინამდვილეს და გამოდგინაობებს მისგან.

დენიკინის განადგურების სტალინური გეგმა, რომელიც მოწინააღმდეგე და მიღებული იქნა დენიკინის მიერ, მხედველობაში იღებდა სიტუაციის მთელი რიგი გარემოებებს. იგი დაზღვეული იყო ფაქტობრივობისაგან და სწავლებდა როგორც მოწინააღმდეგის, ისე საკუთარ ძალას განწყობილებას. ამხანაგი სტალინი სამხედრო საქმეს უყურებდა, როგორც ურთულეს ხელოვნებას.

"სამოქალაქო ომში ამხანაგი სტალინი მრავალჯეროვნად და ურთულეს პირობებში, აღჭურვილი რევოლუციური სტრატეგიის უდიდესი ნიჭით, ყოველთვის სწორად განსაზღვრავდა მთავარი დავის ძირითად მიმართულებას". /ვოროშილოვი, "დენიკი, სტალინი და წიგნი არმია" გვ. 75/.

ამხანაგნი სტალინის მოთხოვნა, რომ დაუყოვნებლივ
გაუქმებულნიყნო დრომოჭმული, მოძველებული მავნებელი გეგმა,
შეიხიზნა იქნა ცნობისა და მისი დაშლადის მიერ, რომელი
ღიფ გულისხმობდა პარტყმის განვიმარებას ისე რაიონზე გავ-
ლით, სადაც მოსახლეობის ურთი ნაწილი /ქონის ოქცი/ მიტრუდა
იყნა განწყობილი საბჭოთა ხელისუფლებასადმი, სადაც, პირი-
ქით, შეიძლება იქნა დენიკინის გუბერნიერება. ამხანაგნი სტალინის
მოთხოვნებზეა მთავარ პარტყმას ხარკოვ-ქონების ბასტინით
როსტოვზე, რადგან იგი გულისხმობდა ჩვენი ძირითადი ჯგუფის
ქონსებას საბჭოთა ხელისუფლების მიმართ თანაგრძნობით გან-
წყობილ რაიონში /ვორონეჟის გუბერნია-ქონებასი/ და ამის
გამო^{sh} მოთხოვნა განსაკუთრებულ მსხვერპლს. გარდა ამისა,
იგი უშუალოდ მოსკოვისაკენ მიმავალ დენიკინის ხარების ძი-
რითადი ჯგუფის მოქმედებას. ამხანაგნი სტალინის თავის სტრა-
ტეგიულ გეგმაში არცერთი წუთით არ უშვებდა მსხვერპლობიან
იმი გარემოებას, რომ სამხედრო სტრატეგიაში, და მით უმეტეს
სამოქალაქო ომის პერიოდის სტრატეგიაში, უნდა გაიზარდოს
პოლიტიკური სასიამოვნო მომენტები. თუ ვი საეროთი ომიზე შეიძ-
ლება იტყვას, რომ იგი გაგრძელდება პოლიტიკისა მხოლოდ სხვა
საშუალებებით, მით უმეტეს ეს იტყმის სამოქალაქო ომიზე, სა-
დაც უაღრესად აშკარაა ცდასა ურთიერი შეჯახება, სადაც არც
ერთი წუთით არ შეიძლება პოლიტიკური გარემოების და ცდისობ-
რივ ძალთა განწყობილების დავიწყება. *

*/ მოგვყავს რა სამხედრო და სამხე დრო პოლიტიკური სტრატე-
გიის ნიშნები, ამით ჩვენ გინდა უფრო ცხადად გავაშუ-
ქოთ პოლიტიკური სტრატეგიის არსი. ეს სრულებით ამას არ
ნიშნავს, ვითომცა პოლიტიკური და სამხედრო სტრატეგია
ერთი და იგივეა, სინამდვილეში ვი სამხედრო სტრატეგიის
ძირი, საფუძველი უნდა ვეძიოთ პოლიტიკაში. ნ.ფ.

ინტერნის განვითარების განხილვის საუბრობო, ღონისძიებას აძლევდა ბოლშევიკების ბელადებს დაეგეგმათ პარტიის მოქმედების მთელი გზა კავშირდამყარების სოციალიზმის მიმართ. ამხანაგი სტალინი, მისთვის ჩვეულებრივ სინხტონი იძლევა რევოლუციის განვითარების ელემენტებს და მისი შესაბამისად სტრატეგიული გეგმების განამტკიცებდნენ რევნს ქვეყანაში. ამხანაგი სტალინი თავის ჟურნალში წერდა: "დენიკინის საფუძვლებების შესახებ". წერდა, რომელიც პარტიადგენს დენიკინის კლასურად გადმოცემას და სერიოზულ ჟურნალს დასაბუთებას, აღნიშნავდა, რომ ჩვენმა რევოლუციამ უკვე გაიარა ყრი ელემენტი, ხოლო რევოლუციის დიდი სოციალისტური რევოლუციის შემდეგ გადმოვიდა მესამე ელემენტი. როგორც წინასწარ უპირველი ელემენტი ფარგლებში 1903-1917 წლის მეორე პერიდი, მეორე ელემენტი - 1917 წლის მარტი - 1917 წლის რევოლუცია, ხოლო მესამე ელემენტი დაიწყო რევოლუციის და გაგრძელება ყველა დანარჩენ ქვეყნებში იმპერიული პოლიტიკის. ცხადია, რომ ზოგიერთი აქ დასახელებული ელემენტი ახალია- ზოგიერთი თავისი სტრატეგია განსხვავებული. რევოლუციის დანარჩენი ელემენტების სტრატეგიისაგან.

აქ საჭიროდ მიგვაჩნია გავარჩიოთ რევოლუციის ამოხსნის ელემენტი პრეგრადულ მიზანსა და ძირითად სტრატეგიულ დარღვევებს შორის ურთიერთ დამოკიდებულებების საკითხი. სტრატეგიის მიზანს უსახავს პრეგრადი; ზოგი პრეგრადის მიზნობრივი ან მაქსიმალური ნაწილის მიხედვით იმუდგება სტრატეგიის. მაგრამ საკმარისი იმისა, რომ პრეგრადი დასახელებული მიზნის განსაზღვრება მოითხოვს მთელი სტრატეგიული გეგმის შედგენას. დედა საკითხი: უმეტესადაა ეს არა პრეგრადი დასახელებული მიზანი და სტრატეგიული დარღვევის მიმართულებას განვიხილოთ ეს საკითხი კონკრეტული მახადების მიხედვით.

რუსეთში რევოლუციის პირველი ელემენტი 1903-1917 წლის მეორე პერიდი / წინაშე იდგა პრეგრადული მიზანი: დენიკინის დამ-

ზოგად, საშუალო საშუალებების ნაწილების სრული დივიდენდის
ვარგისის სტრატეგია, უფრო, ვერ დასჯერებოდა მხოლოდ ვრ-
გარაღი დასაბუთ მიზნის მიზნებს. სტრატეგიის თავის მიზნის
უნდა შეეძლებოდა ფარგლის დაზოგვის მიზნის გეგმა, მო-
ვარის შეფასების, მოვარის სტრატეგიის დარღვევის გეგმა, უნდა
გვეყრდნობოდა რეკონსტრუქციის ძირითად და მეორეხარისხოვან ძალების
და რეგულირების განლაგებაზე კლასიფიკაციის ბრძოლის ფრანგული,
ვარგისის სტრატეგია რეკონსტრუქციის პირველი ეტაპზე, იმისათვის,
რომ განვხილავდეთ ვრგარაღები მიზანი, ძირითად სტრატე-
გიის დარღვევის მიმართულებად საბაზის შეფასების დივიდენდის
მონარქიის მიხედვით ბურჟუაზიის წინააღმდეგ.

ამხანაგი სტალინი სვამს კითხვას: "რად მიგონიან რე-
კონსტრუქციის ძირითადი სტრატეგიის წესი? და ვასუხობს:

"ის მიგონიან იმის ადრეობაში, რომ 1) რეკონსტრუ-
ქციის დადამყვანი მომენტის მოახლოების შემთხვევაში რეკონსტრუქციის
მიზნის ყველაზე უფრო საშუალო სოციალური დასაყრდენს წარმოა-
გვნიან შემთავსებელი ვარგები;

2/ მიზნის ფარგლის ან ბურჟუაზიის/ დაზოგვა შეუძლ-
ებელი ამ ვარგების იზოლაციის გარეშე;

3/ ამიტომ რეკონსტრუქციისათვის მიზნების პერიოდში მოვარ-
ის ისრები მიმართული უნდა იყოს ამ ვარგების იზოლაციისა-
კენ, და მაგად მიმართულია ფარგლის დაზოგვის განმარტებისა-
კენ". *

ამგვარად იმისათვის, რათა დაეშინებოდა მოვარის მიმართ
ვარგისა მოვარ დარღვევის მიმართადა შეშინებელი ვარგის-
ების წინააღმდეგ, რათა ამით გაეფრთხილებოდა ვრგარაღები მიზნის
განხილვებზე, ასე იყო რეკონსტრუქციის პირველი ეტაპზე, როდ-
ესაც მოვარ მიმართ, - ფარგლებზე გამარჯვების მიზნით სტრატე-
გიის დარღვევა მიმართული იყო ვარგების წინააღმდეგ.

*/ ი. სტალინი, რეკონსტრუქციის საკითხები, ბქ. 1924 წ. 113.

ეს პიხსწმამ იმით, რომ ბურჟუაზიულ-დემოკრატიული რევოლუციის
პერიოდში /1905 - 1916 / ფარისების დასაყრდენს წარმოად-
გენდა დიპლომატიურ-მონარქიული პარტია, კადატების პარტია :
შეავარი სტრატეგიული პარტყმა უნდა მიმართულიყო სწორედ
კადატების წინააღმდეგ, რადგან ეს პარტია წარმოადგენდა რე-
ვოლუციის მტრების ყველაზე მტკიცე დასაყრდენს, რადგან იგი
ყველაზე ფარისების და ხუხის უმრავლესობის შეთანხმებას,
კადატების იზოლაციისა და განადგურების გარეშე შეუძლებელი
იყო გლეხობის განხრეკილება ფარისებთან, შეუძლებელი იყო
რევოლუციის გაძარჯვება, ბრძოლა დიპლომატიური ბურჟუაზიის
იზოლაციისათვის ემსახურებოდა შეავარი მტრის- ფარისების
განადგურების საქმედს. აქ ადგილი არ ექნება რ სხვა და სხვა
დამოუკიდებელ ბრძოლას, - ერთი დიპლომატიური ბურჟუაზიის იზო-
ლაციისათვის და მეორე ფარისების წინააღმდეგ. 'სინამდვილეში
აქ იყო ერთი ბრძოლა, რომლის მიზანით იყო ფარისების დამხობა

რევოლუციის ამ ეტაპის სტრატეგია გარდატეხილი იყო
დენიკის მიერ "ორი ტაქტიკის" ფრთხილ სტრატეგიაში: "პროლე-
ტარიატმა დემოკრატიული გადამტრიალება ბოლომდე უნდა გააძა-
როს, მან უნდა მიიძღროს გლეხობის მასა, რომ ძალიან გასრი-
სოს სპიხმცვერებლობის წინააღმდეგობა და ბურჟუაზიის მერ-
ყეობას დაიბლა დასაყენს". +

რევოლუციის მეორე ეტაპზე /1917 წ. თებერვალი-1917 წ.
ოქტომბერი/ პროგრამული მიზანი კარნახობდა რუსების იმპე-
რიალიზების დამხობას, იმპერიალისტური კმისაგან თავის დაღ-
წევას, პროლეტარიატის დიქტატურის გაძარჯვებას, ბრძოლა
სწარმოებდა უკვე არა ფარისებისა და ხადხს შორის, არამედ
ბურჟუაზიასა და პროლეტარიატს შორის. ამ პერიოდში შეავარი
სტრატეგიული პარტყმა მიმართული იყო წვრილბურჟუაზიული დე-
მოკრატიული პარტყების, უსურვებისა და მუდმივკაცების წინააღ-

სდგამ, რადგან ეს პარტიები იყვნენ შეთანხმებული პარ-
ტიები, იმპერიულიზმისა და ბიუროკრატული მასების შეთანხმების
პარტიები. ის ფაქტი, რომ ბოლშევიკები ამ ელასზე მთავარ
დებამდს მიმართავენ ესეუბის და ბიუროკრატების წინააღმ-
დეგ სრულებით არ ნიშნავს იმას, რომ პარტია "ივნიყუბდა"
მთავარ მიზანს: პირიქით, წვრილბურჟუაზიული პარტიების
იზოლაციისა და განადგურების გარეშე შეუძლებელი იყო მა-
სების წაყვანა სოციალისტური რევოლუციის გზით, რეჟიმების
დობრი სოციალისტური რევოლუციის გამარჯვება.

რეჟიმების გამარჯვებებთან იწყება მესამე სტრატეგიული
პერიოდი, რომლის მიზანია მუშათა კლასის დიქტატურის გან-
მტკიცება რევნს ქვეყანაში და ბურჟუაზიის დამხობა მსოფლიო
მასშტაბით. ამ პერიოდის სტრატეგია ფორმულირებულია ამხანაგ
სტალინის მიერ შემდეგი სახით: "ძირითადი შედეგის მიმარ-
თებლად: წვრილბურჟუაზიული დემოკრატიის იზოლაცია, იზოლაცი-
აგარე ინტერნაციონალის პარტიებისა, რომლებიც იმპერიულიზ-
მთან შეთანხმების პოლიტიკის ძირითად დასაყრდენს წარმოადგე-
ნენ". *)

შეგვიძლია დავასკვნათ: განსხვავება რევოლუციის ამ-
ოქიმი ელასზე დასახულ პრეგრამულ მიზანსა და ძირითად სტრატე-
გიულ დარტყმას შორის მხოლოდ მიჩვეულებითაა. სინამდვილეში
სტრატეგიის მთავარ ამოცანას შეადგენს პრეგრამით დასახული
მიზნების განხორციელების გააძვირება, მისი დაბრუნება.

ბოლშევიკების სახელმწიფო ინტერნა იძლევა იმის ზრწ-
ყინვაზე ნიშნებს, თუ რა უდიდესი მნიშვნელობა აქონდა მთავა-
რი სტრატეგიული დარტყმის საკითხს რევოლუციის წარმატებისა-
თვის.

"ძირითადი დარტყმის მიმართებულების განსაზოვრა ნიშნავს
წინასწარ გადარტყვილთა მპერაციის სასიამოო მისი მთელი პერიოდის

*) ი. სტალინი, ღვინდების სახითები, გვ 67.

დისკონს, მაშასადამე, წინასწარ გადამწყვეტილი 0/10-იანი-
პიუნტი რმის ბედი". *

პოლიტიკურ სტრატეგიაშიც ყოველთვის გაამწესებენ მნიშ-
ვნელობა ენიჭებოდა მთავარი დარტყმის საკითხს. ასე მაგა-
დითაა. ფრანკლინა, რომ რუსეთის პირველ რევოლუციისაში პრელუ-
დარული მოძრაობის ძირითადი მიმართულებების საკითხში ადგილი
ჰქონდა ორ, პრინციპიულურად სხვა და სხვა შეხედულებას :
მენშევიკებმა მთავარი დარტყმა სარეზინის წინააღმდეგ წარმო-
ებინდნ. ჰქონდათ პრელუდარიისა და რიზერაღური ბურჟუაზიის
ბოლკის ხაზით. მენშევიკები გრეზობას, რევოლუციის ამ უმ-
ნიშვნელოვანეს ფაქტებს, სრულიად რიფხავდნენ სტრატეგიული
გეგმიდან. ხოლო ვადეკურ ბურჟუაზიას ენიჭებოდა რევოლუცი-
ისაში ზედმეტვანდელი როლი. ბოლშევიკები კი, პირიქით, ამტკი-
ყებდნენ, რომ ძირითადი სტრატეგიული დარტყმა უნდა წარმო-
ებულყო პრელუდარიისა და გრეზობის ბოლკის ხაზით, ხოლო
რევოლუციურ მოძრაობაში პეგემონი უნდა ყოფილიყო პრელუა-
რიისაში. ბურჟუაზია კი ნეიგრაღიზებელი. რევოლუციისათვის,
რა ჟემა უნდა, სუდ ერთი არ იყო ჟუ რომელი სტრატეგიული
გეგმა დაეგებოდა საფუძვლად მოძრაობას: მენშევიკური ჟუ
ბოლშევიკური : როგორც ფრანკლინა, მიუხედავად მენშევიკებისა
იუდა ტროცკის გამეფებლობისა, რევოლუციური მოძრაობა რევო-
ლუციის ამ ეტაპისათვის წარმოადგენდა ბოლშევიკური სტრატეგიული
გეგმის მიხედვით, რამაც განსაზღვრა პარტიის მუშაობის
ხასიათი ივით 1917 წლის ჟებერვლის რევოლუციამდე.

*/ ი. სტალინი, რუსეთის პრეზიდენტი. სტრატეგია ფაქტ. საკითხი.
ც. კ. "პრეზიდენტი", 1923 წელი № 56.

2. მწიკი სტრატეგიული გეგმა.

ჩვენ ქვემოთ შევყავებით რევოლუციის პირველ სტრატეგიულ პერიოდს, მაგრამ არა მხოლოდ, არამედ მის ფაქტურულ მომენტებს, კერძოდ, სტრატეგიის რეაქციის წლებს. ვუპირისპირებით რა ურთიერთობებს ორ, ბოლშევიკურ და მენშევიკურ სტრატეგიულ გეგმას, ჩვენ ამოვძიებთ დენინის შემდეგი მიხედვებით:

"მხოლოდ ამ მიმდინარეობაში, ბოლშევიკურმა და მენშევიკურმა იჩინა თავი მასების პოლიტიკაში 1904-1908, ისე როგორც შემდგომ პერიოდში, 1908-1914 წლებში. რატომ? იმიტომ, რომ მხოლოდ ამ მიმდინარეობაში კერძო მიჯობე კლასობრივი ფესვები, პირველს- პროდუქციული, ხოლო მეორეს- დიქტატორ-ბურჟუაზიული". *

რუსეთის ბურჟუაზიულ დემოკრატიულ რევოლუციამ ურთი დაიწყო, რომელსაც აღარ ეძღვნებოდა ბოლშევიკები, სასიამოვნოდაა უბრალოდ განათმეცხვრებით, იგი მოქმედებდა იყო იქნებ, რა-თა პროდუქციისა და გლეხობასთან კავშირის გზით მოუპოვებდა გადამწყვეტი გამარჯვება ფარდობით, მაშინ როდესაც მენშევიკები იქმნენ დიქტატორი ბურჟუაზიის კუთხით მაქსიმალურად, რევოლუციამ გაიმყვებინა მათი გამტარებლობა.

შევყავთ ჯერ ბოლშევიკების სტრატეგიულ გეგმას.

მიუხედავად 1915 წლის რევოლუციის დამარცხებისა, ეს გეგმა უფროდ დაჩა. ბოლშევიკები აღნიშნავენ, რომ ბურჟუაზიულ-დემოკრატიული რევოლუციის ამოცანები ისევ გადამწყვეტი რჩებიან, რომ სტრატეგიულ მიზნად ქვედაურად ჩვეუ-რად ფარდობის დამხობა და პროდუქციისა და გლეხობის რევოლუციური დემოკრატიული დიქტატორის დამყარება. ამასთანავე

* დენინი, რუსული ნაწარმების ორგანიზაციი, გვ. 1, გვ. 607.

აღსანიშნავია ის ძვრები ეკონომიკასა და პოლიტიკაში, რად-
საფ ადგილი ჰქონდა რუსეთში რევოლუციის შედეგად. უპირველ-
სად აღსანიშნავია ვიწრო სის გაფართოების ფაქტი, რად აღს-
წერებდა ღარიბების ამჟამად დაკავშირებას შავრამიშვილ მიმართ-
ლებთან და სავაჭრო-სამრეწველო ბურჟუაზიის ზედაფენებთან.
ღარიბების აგრარული პოლიტიკა იქნა იყო მიმართული, რათა
სოფლად შეექმნა თავისი დასაყრდენი-სოფლის ბურჟუაზიის მრ-
ვალიდელთაგან კლასის, - კულაკების სახით.

ღიბრაღური ბურჟუაზია, კადეტური პარტია სადაც უნდა
უფრო და უფრო იზოლირება შავრამიშვილი ეკონომიკური პოლიტიკის
დაცემულბადი და რწმენის უქონლობადი მოიყვანა რევოლუციის დრო-
ბითი "თანამდებარეები". რევოლუციის მომართა ძალადი და ბე-
დადობა, პოლიტიკური ძალადი შენარჩუნებია თავისი რიგ-
ბის სიმტკიცეზე და გაფართოებია ბრძოლა ახალ პირებში.

ასეთი ვითარებაში, როდესაც უდავო იყო რევოლუციის და-
ლის დროებითი წაბეჭდავა, ერთდროს სწორ ფაქტობას შეად-
გენდა წესრიგით უკან დახედვის ფაქტობა, მომავალი შეფასებ-
სათვის მიზნება, მოძრაობის ბაზის გაფართოება, მასში მშრო-
მელთა ახალი და ახალი, მიღიწილი მასების ჩაბება. პარტიის
მომართი სტრატეგიული დანიშნულება კლასიკურიდან მიმართული, ო-
ღიბრაღური-მოძრაობის ბურჟუაზიის იზოლირებისაკენ, განივრისა-
კენ.

ბოლშევიკები, როგორც ყოველთვის, ამ შემთხვევაშიც არ
კარგავდნენ მხედველობიდან მოძრაობის ძირითად მიზანს; მათ-
თვის წარმოუდგენელი იყო სტრატეგიული გეგმების განხორციე-
ლება გარკვეული მანუვრირების, შედეგის და უკან დახედვის, გა-
კვეთილი მოქნილობის გარეშე; მაგრამ ეს მოქმედება არაქმდებ
მათთვის არ შეადგენდა დიდი მნიშვნელობას, არამედ ემსახურებოდა
სტრატეგიული მიზნის განხორციელების საქმედს. ბოლშევიკებმა
რეალურად ვერცხვით დაიხიეს უკან ფაქტობურად, და არა სტრატე-
გიულად.

გეგმიური მუშაობის მიზნით. ~~მისი მიზანშეწონიერების მიზნით~~
~~მისი მიზანშეწონიერების მიზნით~~ ~~მისი მიზანშეწონიერების მიზნით~~
~~მისი მიზანშეწონიერების მიზნით~~ ~~მისი მიზანშეწონიერების მიზნით~~
~~მისი მიზანშეწონიერების მიზნით~~ ~~მისი მიზანშეწონიერების მიზნით~~

მოღვაწეობდა რევოლუციის პერიოდში უკან დახივის სრული
წესრიგით, მათი ილუზიები, რომ რევოლუციის გამო არ წარმოადგენ
თანუწყობელად გამარჯვებათა გამო, თავიდან მოკლებულ გრიუმი-
დური მსვლელობის გამო, გამოიწვევდა გამარჯვებათა და უკან
დახივას გამოწვევ.

"რევოლუციის რევოლუციური ელემენტები არა პირდაპირი
აღმავალი ხაზით, განუწყვეტელი შრომის და ატმოსფეროს
წესით, არამედ მიხედვით-მოხედვით გამოიწვევდა, შედეგისა და
უკან დახივის გამო, მომავალ-წარმომადგენლის გამო,
რაც განვიხილავთ მსვლელობაში აკრებებს რევოლუციის
ძალებს და ამბობებს მის საბოლოო გამარჯვებას". *)

მე პატივს მიაგნებ რევოლუციის პირველ სტრატეგიულ პერიოდს,
ამ ხანის განმავლობაში, არა ირმულ პერიოდს ადგილი რევოლუციის
მომავალ-წარმომადგენლის და წარმომადგენლის, ასე მაგალითად, 1905 წლის
ადგილი პერიოდს რევოლუციის მომავალ-წარმომადგენლის, რასაც მოჰყვა რევოლუციის
დროის გამარჯვება და შემდეგ მოხდა რიგი წლების მანძილზე
რევოლუციის წარმომადგენელი /1908 - 1912/ : დენის ამბობდა 1912
წელს დასაბამი მისა ახალ მომავალ-წარმომადგენლის, რაც შეიძლება იხივ
წარმომადგენელი ღმირს : 1917 წლის დასაწყისში იხივ ადგილი
პერიოდს რევოლუციის ახალ მომავალ-წარმომადგენლის, რაც დასრულდა კიდევ
ხანის ფარგლებში გამარჯვებით 1917 წლის შემდგომი რევოლუ-
ციის სახით.

ყოველივე შემთხვევაში შეგვიძლია დავასკვნათ, რომ
ვარგის სტრატეგია არ შეიძლება ილუზიების რევოლუციური
მოძრაობის უპირობური წარმომადგენლის და გამარჯვების მიხედვით.

*/ ი. სტალინი, დენინის მიმართ სპიობები, გვ. 128, სტ. 3-ე, პარტ.
გამომცემ. 1933 წ.

" სტრატეგიული ღონისძიების ძირითადი პრინციპი, - წერს
ამხანაგი სტალინი, - წარმოადგენს ზღვისუფლებების საკითხი.
რევოლუციის მოცემულ ეტაპზე საკითხი იმის შესახებ, რუ
რომელი კლასი ემატა და რომელი კლასის ზღუდი გადადის
ზღვისუფლებაზე". *)

აქედან გამომდინარე, რომ რეაქციის პერიოდში პარტია უფლებ
და ქალაქში სტრატეგიული ღონისძიება, რომელიც გადასტოვდა
მეფის და მემამულეთა ზღვისუფლების დაცობას და პროლეტა-
რიატის და გლეხების დოქტორების დაცობას; მაგრამ შეი-
ყვარა გაქცევა, რადგან ვიწარება და აქტიური კარნახობა
შეგვების გაქცევას, - რომელიც ქალაქში იყო რევოლუციის აღმავ-
ლობის პერიოდში, - უკანდობების გაქცევის შედეგად.

მუშათა კლასის უდიდესი დაზოგობის, რეაქციური კლასების
გაძლიერების პირობებში, ავანტიურიზმი იქნებოდა მო-
წოდება საფრთხეა პოლიტიკური გაფიცვისა, ან შეიარა-
ღებული ახანგრძლივად. მარტო გადავიდა საფრთხის გაქ-
ცევაზე, რათა შეინარჩუნებოდა ძველი და მოუჭიბო სხალი ქა-
ლები. მაგრამ საფრთხეა ბოლშევიკებს, ეს მოულოდ-
ბოვრად, გადმხრევად, არამედ დიალექტიკურად, მარქსისტულ-
დენიზურად. მათთვის არ არსებობდა საფრთხეა, როგორც მხო-
ლოდ და მხოლოდ საფრთხეა, არამედ იგი შეიყვარა შეგვების
უღებულებს, ამგებებდა შეგვებაზე გადასვლას მომავალში.
აქედან გამომდინარე ბოლშევიკების ათვის შეგვება არ არსებობდა
მხოლოდ პოლიტიკური შეინარჩუნების და გამაგრების გარეშე

"საქინოა იმედო არა მარტო გადამწყვეტი შე-
გვება, შეგვება პირველ რიგებში, როგორც არის
რევოლუციის აღმავლობა, არამედ წესიერად უკან
დახევად, უკანდახევად უკანასკნელ რიგებში, როგორ-

*/ ი. სტალინი, მარტის სამი ძირითადი ღონისძიების შესახებ
გლეხ. საკითხები, დენიზიზმის საკითხები, 1935 წ.
გვ. 183.

სამე უკვე ალარ არის აღმავლობა, ისე, რომ სხვდრიდ
დაქვეყნა: შედგენილ ვიზიტების შესაბამისად, უკან
იხვედრ არა დასაქმებულად, არამედ რეკონსტრუქციად,
აღორძინებად, უკანდასვლად, ყოველი მდინარე-დინი შესაძ-
ლებლობის გამოყენებით იმისათვის, რომ სადგინო
კაპიტლებს მიერის დარღვევა, გარდაქმნა რიცხები, დააგ-
როვო ძალები და მოემზადო მდინარის წინააღმდეგ სახლი
შეფუთვისათვის". *)

როგორც უნდა, ბოლშევიკები ყოველთვის უპირატესობას აძ-
ლევდნენ ბრძოლის პირდაპირი, გადამწყვეტი ზომებით მოქმედე-
ბას. სწორედ ასეთი გადამწყვეტი ზომაა წარმოადგენდა შეიარა-
ღებული აჯანყება. მაგრამ რევოლუციური მოძრაობაში გამორჩეული
არ იყო ისეთი პერიოდები, როცა დღის წესრიგში დგებოდა არა-
პირდაპირი, აჯანყების გზით მოქმედების, არამედ მოვლილი
გზით მოქმედების საკითხი. სწორედ, მოვლილი გზით მოქმედება
მოუხდა პარტიას რეაქციის ხანებში. ბოლშევიკები სხვებზე პირ-
ველად მოუწოდებდნენ-აქვარა რევოლუციური ბრძოლისათვის რევო-
ლუციის უმოკლესი გზისათვის, როცა სახეზე იყო რევოლუციის აღ-
მავლობა. მაგრამ ისინი უკანასკნელად სტრუქტურულ უშუალო-
რევოლუციური ბრძოლის გზას, სტრუქტურულ მას, მაშინ როცა პირ-
დაპირი ბრძოლის ყოველი შესაძლებლობა ამოწურული იყო, როცა
იძულების ნასახიფ ვი ალარ იყო უფრო მოკლე გზით მოქმედებისა.

ბოლშევიკები დაუბრუნებლად ამხედნენ დიკტიატორებს,
რომლებიც პარტიით იყვნენ მომხრე და შეგნებულად მარხავდნენ
სტრატეგიულ მიზანს, მომავალში სახელ შეფუთაზე გადამსვლის შე-
საძლებლობას. შეიქმნა მარცხ ბოლშევიკები ანადგურებდნენ რე-
კონსტრუქციას, პარტიის ჭარბი მხრებს, აქ "პირმებრუნებულ დი-
კტიატორებს", რომლებიც მამლაყინწურად გაიძახოდნენ "შეფე-
ვაზე" და სინამდვილეში ვი უარს ამბობდნენ პრინციპულ ხელ-

*) სავ. ვ. ვ. /ბ/ისტორიის მოკლე კურსი. გვ. 107.

მძღვანელობაზე ფარგლ უპარტოო დასტოვებისადმი, უარს ამბობდნენ
რევოლუციური მუშაობაზე.

პარტიის ძირითად ამოცანასთან, არა დეგადური პარტიული
ორგანიზაციის განმეცოდებლობასთან-ერთად დანიშნულა სტადიური
უდიდესი მუშაობას აწარმოებდნენ ბრძოლის დეგადურ საშუალებათა
ფარგლ გამოყენებისათვის. არაუდგადური მუშაობის დეგადურ
მუშაობასთან უნარიანი შეერხების მექანიზმ ბოლშევიკებმა შე-
ქმნეს რევოლუციური მუშაობის გაღვივება და გაფარგოვება.

რეაქციის ხანაში ბოლშევიკებში განაგრძდნენ შეუპოვარ
ბრძოლას რევოლუციის მოკავშირეებისათვის, რეზისტებისათვის,
ბოლშევიკებისათვის ყოველი იყო, რომ ის ვინც სერიოზულად დაინ-
ტერესებული იყო რევოლუციის წინსვლით, მას უნდა ეზრუნა პარ-
ტიული ორგანიზაციის პრეზერვაციის განმეცოდებლობის მიზნების
და. ვინც რეზისტების მიზანთ. რევოლუციის პრეზერ-
ვაციის მიზნით მუშაობდა, პრეზერვაციის აღიარება გადის შემდეგ:

1/ რომ პარტიული ორგანიზაციის უნდა ყოფილიყო მოკავშირე, ვისაც იგი
შეუძლია მუშაობა, ვისაც იგი წაიყვანდა მარცხზე გადამ-
ყვები გამარჯვების გზით. ასეთ მოკავშირე პარტია სტადიურად
გადასახება. 2/ შეუძლია მუშაობის ახალგაზრდა განუვითარებელი და
იზოლირებული უნდა ყოფილიყო ის კლასი, რომელიც ებრძოდა პარ-
ტიული ორგანიზაციისადმი შეუძლია მუშაობისათვის, რადგან
იგი იქნა შეუძლია მუშაობისა გამოტოვებისადმი რევოლუციის ორი
შეუძლია მუშაობის დაშვების შესაძლებლობას. დაპარაკი იყო დი-
მურადური მუშაობის იზოლირება, რომელიც პრეზერვაციას აღ-
გებდა მოძრაობაში შეუძლია მუშაობაზე.

ბოლშევიკებში ამჟღავნდნენ დიდიხანა "მუშაობის-
დიდი მოკავშირის" არსებობის შესახებ, რომელსაც ბოლშევიკები
იგნორებდნენ მუშაობის დიდიხანა მუშაობის დიდი მოკავ-
შირისათვის. "თანამდებრობე რუსეთში ორი მუშაობისა: ერთი.

ესაა - ძალიან ვიწრო 3165 მომწიფებელი და გადამწიფებელი
კავშირებისგებისა, — წერდა ღენინი, ...
მოკლე ბურჟუაზია, ესაა - ძალიან ჭარბი ღენა სრულიად მოუ-
მწიფებელი, მაგრამ დამწიფების ენერგიულად მონაწილე წერ-
ნი და ნაწილობრივ საშუალო მეურნეობისა, უმთავრესად გლე-
ხებისა". *)

"რუსეთის სოციალ-დემოკრატიული რევოლუციის მიზნის
რიცხვითი - ესაა ისტორიის პირველი და მოკლე ბურჟუაზიული გენერაც-
იის ბრძოლა". **)

სოციალ-დემოკრატებს არც უნახავს წინასწარ კი არ შეუძლოდარ-
ბენილიყო ამ ბრძოლის დასაწყისი მაყურებლად, პირიქით, მას
ენერგიულად უნდა ებრძოლა გლეხების თავის მხარეზე გადმო-
ყვანისათვის, ეს სურდა, რომ რევოლუციის სერიოზული გა-
მარჯვება მოეპოვებოდა, დიბერალური ბურჟუაზიის გაყდენისა -
გან გლეხების განთავისუფლების საკითხს ღენინი და სტალინი
სხვადასხვა რუსეთის ბურჟუაზიულ-დემოკრატიულ რევოლუციის
ერთერთ ძირითად საკვანძო საკითხად : სწორედ ამ მიზნით იქ-
ნა წამოყენებული ღენინის მიერ "მემარცხენე ბლოკის" დამუშ-
ავი, რაც გულისხმობდა მუშების და-გლეხების გაერთიანებულ
მოქმედებას ანტირევოლუციური ბურჟუაზიის წინააღმდეგ.

ღენინმა ენობილურად გაითვალისწინა ჯერ კიდევ თავის
აღრიცხვულ წერილებში სტრუტუს წინააღმდეგ, მემარცხენე ბლო-
კის იდეა, "მემარცხენე ბლოკისთვის" გაქცევა გულისხმობდა
თუ ძირითად პირობას : 1/ სოციალ-დემოკრატიული პარტიის პრინციპი-
ალური სოციალ-დემოკრატიული პარტიის წარმართვას ყოველგვარი უსა-
ღენის გარეშე, 2/ სოციალ-დემოკრატიის მიერ მიღებული რევოლუციური
დემოკრატიისადმი, დემოკრატიული მასისადმი - პირველ რიგში
გლეხებისადმი გაგარებული ყოველივე მუშაობა და გლეხური

*/ ღენინი, ტ. 15, გვ. 561. (მ. გ.)

* *) იქვე.

[illegible]

"მედიანაში" ბრძოლის შემდეგ" საქართველოში დღევანდელი მდგომარეობის შესახებ. გენერალმა გიორგი ბერიძემ, რომელიც იმდროინდელი საქართველოს მთავარი იყო, განაცხადო, რომ საქართველოს საზღვრები უნდა იყოს ისეთი, როგორც იყო. ეს განცხადება იმდროინდელი საქართველოს მთავრობის მიერ იქნა გამოცხადებული.

ბოლშევიკიზმის სტრატეგიის უმთავრესი პრინციპი გადმოვიტინო
ეროვნული თანამართლის პირობა იყო მთელი პარტიული ორგანიზაციის
სიძლიერე. ბოლშევიკიზმის პარტია იყო ამადი ფიზიკის პარტია, რი-
მდღივ მათად რევოლუციონარ პრინციპიზაციასთან ახლოსდებოდა ფაქტიკური
პოქტივობასთან, პარტია რევილუციონარ მუშათა კლასის რევოლუციონ
პრინციპი პარტიზანული ავტოკრატული რევილუციონარული. ბოლშევიკი-
კრების პირიქე პარტიის პილიტიკური სპინი, დამოუკიდებლობა, მისი
სიძლიერე სრულდებოდა არ ნიშნავდა პარტიკულიზმს, შიშითმარტული-
ლობას. ამადი, რევი პრინციპიზაციის სრული გამოყენებით მთლი-
ნობის პრინციპი, მთელი მოსწყდებოდა მშრომელ მასებს, მთელი
მშრომელ-მთავრული რევოლუციონარული მასების სტრუქტურაობას, მთელი
სტრუქტურაობა "მთავრული-მთავრული" იდუალებ.

[illegible]

1. ԸՆԿՐՈՒՄԵՆՆԵՐՆԵՐԸ ԸՆԴՆԵՑԻ Չ.Բ. "ՅԼԱՆԽԹՐԻՈՅԻ ՅԱՐԹԻՈՒՆ" ԺԵՆԱԿԱՅԻ ԶՄԸՆԻՍՈՒԹՅԱՆ ԲԵՐԿՄԻ ՅԱՐԻԱՅՈՒԹԻՈՒՆԻ ՅՐԽՅԱԶԱՆԸՆՆ, ՅՐԽԸՅԱՐԻԱԹԻՆ ԶՐԺԽԸՆԻ ՅԻՄԽԱՐԱԶԸՆՆ ՆԱՅՐԽԱՐԻ ՅԼԱՆԽՐԻ ՈՆԹԵՐԵՆՆԵՐԸ, ՅԱՅԻՆ, ՌԽԸՆՆԱԲ ՆԱԳԻՐԽ ՈՅՈ ՆՐԺԽԸՆԻ ԶԱՅԸՆ ՆԱԳՐԽՈ ՆԱԶԱԸՈՒ ՎՐԵՆԱԶԻ : ՈՒՆՆԱԹՅՈՆ, ՌԽԻ ՆԱՐԻԱԹԵՐԻՈՒ ԵՐԻՈՒ ԸՆԿՐՈՒ ՅՈՒԹԻՈՅՐԻ ՅԱՆՈՒՅՆՆԵՐԸ ՅՐԽԱՅՈՒՅՆՆԵՐԸ, ՅՐԽԸՅԱՐԻԱԹԻ ՄԵԼԱ ԶԱՅԻՆՆԵՐԸ ՅԻՄԽԱՐԻ ՆԱԸՈՒՆ ԶԱՆՈՒՅՆՆԵՐԸ ՅԻՄԽԱՐԻԱԹԻՆԸ. ԸՆԿՐՈՒՄԵՆՆԵՐԸ ՅՐԽԱՅՈՒՅՆ ՅՐԽԸՅԱՐԻԱԹԻՆ ԶՐԺԽԸՆԻ ՅԻՄԽԱՐԸ "ՅԱՅԻՆ" ՈՆԹԵՐԵՆՆԵՐԸ ՅԻՄԽԱՅՈՒՅՆ ՆԱԳՐԻԱԶԵՆԸ "ԵՅՈՒՅՆՆԵՐԸ" ՈՐԵՆՆԻ ԶԱՆՈՒՅՆՆԵՐԸ / ՅԵՅԻՆ-ԵՅՈՒՅՆՆԵՐԸ, ԸՆԿՐՈՒՄԵՆՆԵՐԸ ՅՈՒԹԻՈՅՐԻ ԶՐԺԽԱՐԻ ՆԱՐԻԱԹԵՐԸ / . ԸՆԿՐՈՒՄԵՆՆԵՐԸ ՎՐԻՈՒՅՐԻ ԸՆԴՆԵՑԻ ՅԻՄԱՐՆԸ ՈՅՈ ՅՐԽԸՅԱՐԻԱԹԻՆ ՅԵՅՈՒՅՆ ՆԻՆԱԹԵՐԸ, ՎՐԻՈՒՅՐԸ ՈՒՅՈ ՆԱՐԻԱԶԵՆԸ ԸՆԿՐՈՒՄԵՆՆԵՐԸ ՅՐԽԱՅՈՒՅՆ ԸՆԴՆԵՑՆ.

ԸՆԴՆԵՑԻ ԶԱՆՈՒՅՆՆԵՐԸ ԸՆԿՐՈՒ ՌԱՆՆԱ ԸՆԿՐՈՒՄԵՆՆԵՐԸ. ԸՆԴՆԵՑԻ ՆԵՐԸ : "ԸՆԿՐՈՒՄԵՆՆԵՐԸ ՅՐԽԱՅՈՒՅՆ ԵՅՐԵՆՆԵՐԸ ՅԵՅՈՒՅՆ : ՅԵՅՐԸ ՅՐԸՆՆԱ ԶԱՅՈ ՈՒՅՆՆԵՐԸ, ՅԵՅՐԸ ՎՐԻՈՒՅՐԸ ՄԵԼԱ ՈՒՅՆՆԵՐԸ ՆԱՅՐԽԱՐԻ ՅՈՒԹԻՈՅՐԻ ՅՐԽԱՅՈՒՅՆ ՅԱՅՈՒՅՆՆԵՐԸ" "ՅԱՐԻԱԹԻՈՒ ԵՅՐԵՆՆԵՐԸ ՅԵՅՐԸՆ : ՌԽԻ ՅԱՐԸՆՆԱ ԸՆԿՐՈՒՄԵՆՆԵՐԸ ՈՒՅՆՆԵՐԸ "ՆԱՅՐԽԱՐԸ" ՅՈՒԹԻՈՅՐԻ ՅՐԽԱՅՈՒՅՆ ԶԱՅՈՒՅՆՆԵՐԸ, ՅԵՅՐԸ ՄԵԼԱ ՈՒՅՆՆԵՐԸ ՅԻՄԽԱՐԻ ՆԱԸՈՒՆ ՅՈՒԹԻՈՅՐԻ ՅՐԽԱՅՈՒՅՆ ՅԱՅՈՒՅՆՆԵՐԸ .

"ՅԱՐԹԻՈՒ, ՌԽԻ ՅԱՐԸՆՆԱ ՅԼԱՆԻՆ ՎՐԻՈՒՅՆՆԵՐԸ ՅԵՅՐԸՆՆԵՐԸ ՆՈՒՅՐԸՆՆԵՐԸ ՈՐԸՆՆ, ՅԻՆԻ ՅՐԻՅԸՆՆԱ ՆԱՅՐԸՆՆԱՅՐ ՅԼԱՆԽԹՐԻՈՅԻ, ՌԽԻ ՈՒՅՆ ՈՒ ՎՐԱ ՎՐԱՅՐԸՆՆԱ ՆԱՅՐԸՆՆԱ ՈՒՅՈ ՎՐԱ ՅՐ ՅՐԻԱՅՈՒՅՆՆԵՐԸ ՅՈՒԹԻՈՅՐԻ ՅՐԽԱՅՈՒՅՆՆԵՐԸ, ՎՐԱ ՎՐԸ ՅՐԸՆՆԱՅՐ - ՆՈՒՅՆԱԹԵՐԸ ԸՆԿՐՈՒՄԵՆՆԵՐԸ ՅՐԻՅՐԸՆՆԱ - ԶԱՐԽ ՅՐԸՆՆԵՐԸ ՅՈՒԹԻՈՅՐԻ ՅՐԽԱՅՈՒՅՆ ՈՒ ՅՐԽԱՅՈՒՅՆՆԵՐԸ .

გამოყვავდა ისინი უფრო მსუბუქ საზღვრებში, ვიდრე ის, რომ-
საზღვრებზე უმთავრესი დიპლომატიის, მიმართავენ მათ უფრო
პრესტიჟი. უფრო ძირითადი შიშნებისავე" . *

როგორც ბევრი აფრინიშნის პრეზენტაციის პრეზენტაციის
განმარტებულების უმნიშვნელოვანეს პირებსა და წარმომადგენელთა
პრესტიჟის ზომის სიჭიმინეზე და გამოუყვანებლობა. მაგრამ
პრესტიჟის ზომის პრინციპობა არ უწინააღმდეგებოდა მა-
სავედრებდა მასპინძელს უფროსს, სწორედ პრესტიჟი ზომის და-
მოუყვანებლობა, რეაქციის პრინციპი, საშუალება მისცა ბოლ-
შევიკებს ურყევად გაეფარებინათ თავიანთი სტრატეგიული
გეგმა. ჩამოყვანებისა და გეგმა და ვადებებისაგან, შემოუბ-
რუნებისა და გეგმა პრეზენტაციისავე.

საბოლოოების რეაქციის ზანაში ბოლშევიკური სტრატეგიის
დაგეგმვაში არ იქნება მთლიანი და სრული ან გამოყვანილი
არ შევუხებო იმ უფროს ბრძოლას, რაც ღრინაში და სტალინ-
ის ჩამოყვანის მასპინძლის ჟურნალის ფილსოფიური საფუძ-
ვების დასაყვად. ანტერნეფოლოში, განავითარა შევუა
იქნალოცირი ფრანკები, მასპინძლის ჟურნალის საფუძვლების
აშკარად საფუძვლის გამოცხადის აწარმოებდნენ ბოლშევიკი,
ბაზაროვი, ღრინაჩარსვი /რომლებიც 1915 წელს ბოლშევიკებს
ემაროებდნენ/, იქვეყნები და ვადებების /მენშევიკების/
პრესტიჟისაგან უარესად საშინი იყო მისი ფილსოფიურ-
ჟურნალის და შედინიური-ისტორიული საფუძვლების რევიზი-
ფიკაციის და, რადგან ასევე რევიზიო აშკარად უკავშირდ-
ბოდა რეაქციის დაქრებას რევოლუციის წინააღმდეგ.

ღრინი გამოანადგურებდა მთლიანად დიპლო-
მატიის წინააღმდეგ, როგორც უკანასკნელი უმწვალოდ
ჩემოდანდნენ ჟურნალის ფრანკები ბრძოლის პრინციპობა და
კითხვებს. ამ რას სწერდა ღრინი დიპლომატიის პრინციპები:

* / ღრინი, ტ. 15, გვ. 443-444.

"უბრალო რამეების" მიღებას აკუთვნებს ბ-ნი პოეტისთვის
აგრეთვე მატერიალისტების, მარქსისტების ფილოსოფიურ ბრძო-
ლას მატერიალიზმთან ე.ი. იდეალიზმთან". *).

"ბ-ნი პოეტისთვის, აქვენი ვერ ხედავთ ცხო-
ვდა რეალურ კავშირს ფილოსოფიურ კამათსა და
მარქსისტულ მიმდინარეობის შორის". * *)

სრულდება გასათვალისწინებელი არაა ის ფაქტი, რომ მარქსიზმის
სამი შემაჯავებელი ნაწილიდან, სხვა და სხვა ისტორიული პე-
რიოდების მანძილზე წინა პლანზე ღვებოდა ან ერიო, ან მეორე
ან მესამე მხარე. ასე მაგალითად. ევროპაში და, კერძოდ,
გერმანიაში 1848 წლამდე განსაკუთრებით იდგა წინ მარქსიზ-
მის ფილოსოფიური მხარე, 1848 წელს - მარქსიზმის პოლიტიკური
იდეები, 50-იან და 60-იან წლებში - მარქსის ეკონომიური
მოძღვრება. რუსეთში კი 1905 წლის რევოლუციამდე "განსაკუთ-
რებით წამოიჭრა წინ მარქსის ეკონომიური მოძღვრების შეფარდა
და ჩვენი სინამდვილისადმი, რევოლუციის დროს მარქსისტული
პოლიტიკა, რევოლუციის შემდეგ - მარქსისტული ფილოსოფია"***
ეს ისე არ უნდა გავიგოთ, თითქმის მარქსიზმის რომელი-
მე შემაჯავებელი ნაწილის სხვა ნაწილებისაგან მოწყვეტით, და
კვ. იზიარებდა განვიხილოთ ხეობებს, სინამდვილეში სა-
მივეთ ალბანოვი წინააღმდეგ ერიოქმულად ვითარდება და მათი ურ-
თიერებისაგან დაშორება შეუძლებელია. მაგრამ ყველა პერიოდებ-
ში ალბანოვი იყო მარქსიზმის ამოუცილებელი მხარისადმი ინტე-
რესის გაძლიერება, რაც სრულიად არ იყო დამოკიდებული სუ-
ბიექტურ სურვილებზე, არამედ პირობადადებული იყო მისი ისტო-
რიული ვითარებით.

რეალური პირობებში განსაკუთრებით დიდ ინტერესს
იწვევდა რევოლუციის მიმდინარე კავშირების ყოველმხრივი და

*) ლენინი, ტ. 15, გვ. 102. (პუ. გვ.)

* *) ლენინი, იქვე, გვ. 105.

***) ლენინი, ტ. 15, გვ. 106 (სამი ჩვენია ნ.ე.)

თან შორის . ფილოსოფიური ანალიზი . ამასთანავე ღწინი ატ-
ნიშნავდა , რომ რუსეთის მოქნივად კლასიკის სახეობით
მომხადდა ნიპადაგი ფილოსოფიური "გარჩევნისათვის" . აგრეთვე
ეს ფილოსოფიური "გარჩევა" . მიხედვითა მსოფლიოს სხვა ქვეყ-
ნებშიც . უნდა აღიგებ , ღწინამდე დაგრეთილი მიღწეობის უდი-
დესი მიმწევრები მოიხმავდნენ . დიადიქტიკურ-მატერიალისტურ
ანალიზის და განმარტებას .

მარქსიზმის ჟღერის განვითარების და გამდიდრების
მრწამსად ღწინაშს წარმოადგენდა ღწინის შრომა "მატერიალ-
იზმი და ემიპირიკური იდიოლიზმი" . ამავთვე პერიოდში ამასანაგი
სტალინი მთელ რიგ წერილებში ილაქებებს . ანალიზის და სხვა
მოკრძეულობის მიმდინარეობასა წინააღმდეგ . განსაკუთრებით
დიდი მნიშვნელობა ექნება ამასანაგ სტალინის შრომას "ანარ-
ქიზმი ან სოციალიზმი" . სადაც მოცემული იყო ბოლშევიკების
მოკრძეულობის საფუძვლების შემიტყობი გაღმავება და განვითარ-
ება .

ღწინი გამანადგურებელ ფეხებს მიმართავდა მანისიზმსა
და მის ნაირსახეობას : ემიპირიკური იდიოლიზმის , ემიპირიკიზმი-
ზმის , "რეალისტურებების" და სხვათა წინააღმდეგ . რეალისტის
წლებში მოგვანათვისა და უნარსაცის თათნობით შექმნილი იქი-
ნა კუთხულ კავრზე სველიადური "სკოლა" . რომელიც თავისებურ
გამაგრებებად ფერს წარმოადგენდა მანისებების , რეალისტ-
ების , რეალისტურებების , ბოლშევიკების წინააღმდეგ ბრ-
ძოლაში . "რეალისტურების" და უნდობაზე ბიზმის განადგურებაში
დიდი როლი ითამაშა ჭაბუკ "პრედაქტორის" რედაქციის გაფართო-
ებულმა თათბირმა , რომელიც ღწინის ინიციატივით იყო მოწვეული
თათბირზე გამორიცხა . რომ მუშათა კლასის საბიზოარი გამეფი-
ლები ბინოვიკი , კამენევი , რიკოვი და ლევისკი წარმოადგენ-
დნენ მანისებების და რეალისტების დამქაშებს . რეალისტების და
მანისებების ემიპირიკა აგრეთვე ხადის დაუძინარი მიტერი ბუზარი
ნი .

დუნიწმა და სტალინიშა შავბნედი რეაქციის პირუბუბში
მაღლა ატეპანეს ფილოსოფიურ პარტიული ბრძოლის დროშა და
დაუშრედილი ენერგიით იბრძოლენ ბოლშევიკების ჯერეულობი
საფუძვლების განმტკიცებისა და განვიხარებინასათვის. - "პარ-
ტიის ჯერეულობი საფუძვლების წინააღმდეგ რევოლუციონისტული
გამოსვლების გაძლიერების მიმღე ვიხარებაში ბოლშევიკები
ერსაჲ ერსი ძალა ატეპანენ პარტიასი, რეზიუბსაჲ არ დაუ-
ბიას პარტიული დროშა, შეინარჩუნეს ერსაჲება პარტიის
წინააღმდეგ და მოიგერიეს მარქსისტული ჯერეობის "კრიტი-
კოსა" იერიშები. /დუნიწის წიგნი "მაგერიონიშა და ემი-
გრაციონიშა". / *)

სტალინიშის რეაქციის წლებში უდიდესი პოლიტიკური
მნიშვნელობა აქონდა პარტიისათვის ამჟამად სტალინის "წე-
რიდს კავკასიიშა", სადაჲ ღმრთისი შენევიკების მაგა-
ლიტე მხიდებუდი იყო დიკვიდატორების პრეზიდიუდი და სო-
ციალური გაზრწა და აგრეთჲ წილკობის დამკაშა გამედი-
დური საქედილი.

რას წარმოადგენდა ამ პერიოდში შენევიკური "სტალი-
ნი" ?

რევოლუციის დროებშიჲა ლანსაჲებამ გამოიწვია მისგან
ყველა შენევიკი ელემენტების ჩამოშორება. განსაკუთრებით
საგრძნობი იყო დაემუდგობის ჭედიწლია შენევიკებს შორის
შენევიკიშა შვეიდა სათვისი ზრწის შემიტეჲი ფაშაში - დიკვი-
დატორიშაში. უწოდებენ რა პარტიას "დუშს", დიკვიდატო-
რები დაადგენ გამედიდობის საზიზიარ გზას. დიკვიდატორები
წაღებჲე ფეხს იდგამენ, რასა მოუხდინას პარტიული ღრწან-
ბალების დიკვიდატორა და პარტია შეეფადაჲ უფრმო გაერ-
სიანებებო დუდადობის ჩარჩოებში.

დიკვიდატორების დამაშასიანებებელი ღვისება იყო სიფა-

"Характерно, что меньшевики на этом этапе самым ярким образом возмущались против предложений большевиков, — внесли в порядок дня вопросы об оценке момента и о классовых задачах пролетариата в нашей революции" (х)

Ընճենի 30 սեփյուռիձ, հռի: "Յարժուշտ ցրիւոթաձի քնճա
 Յանցոննըոո ուիքընաձ սրա Յրոըըթարիսճոն յաձըոցն, հաձըթաթ
 Յոնն ժոհրիսճըն սՅոթանցձն ձիւր յիսճիւշըն հըոըըթոնն ըոըթան-
 ըըը ՅոՅընցճի", * *)

10. 1920-1921 წლის
 11. 1922-1923 წლის
 12. 1924-1925 წლის
 13. 1926-1927 წლის
 14. 1928-1929 წლის
 15. 1930-1931 წლის
 16. 1932-1933 წლის
 17. 1934-1935 წლის
 18. 1936-1937 წლის
 19. 1938-1939 წლის
 20. 1940-1941 წლის
 21. 1942-1943 წლის
 22. 1944-1945 წლის
 23. 1946-1947 წლის
 24. 1948-1949 წლის
 25. 1950-1951 წლის
 26. 1952-1953 წლის
 27. 1954-1955 წლის
 28. 1956-1957 წლის
 29. 1958-1959 წლის
 30. 1960-1961 წლის
 31. 1962-1963 წლის
 32. 1964-1965 წლის
 33. 1966-1967 წლის
 34. 1968-1969 წლის
 35. 1970-1971 წლის
 36. 1972-1973 წლის
 37. 1974-1975 წლის
 38. 1976-1977 წლის
 39. 1978-1979 წლის
 40. 1980-1981 წლის
 41. 1982-1983 წლის
 42. 1984-1985 წლის
 43. 1986-1987 წლის
 44. 1988-1989 წლის
 45. 1990-1991 წლის
 46. 1992-1993 წლის
 47. 1994-1995 წლის
 48. 1996-1997 წლის
 49. 1998-1999 წლის
 50. 2000-2001 წლის
 51. 2002-2003 წლის
 52. 2004-2005 წლის
 53. 2006-2007 წლის
 54. 2008-2009 წლის
 55. 2010-2011 წლის
 56. 2012-2013 წლის
 57. 2014-2015 წლის
 58. 2016-2017 წლის
 59. 2018-2019 წლის
 60. 2020-2021 წლის
 61. 2022-2023 წლის
 62. 2024-2025 წლის
 63. 2026-2027 წლის
 64. 2028-2029 წლის
 65. 2030-2031 წლის
 66. 2032-2033 წლის
 67. 2034-2035 წლის
 68. 2036-2037 წლის
 69. 2038-2039 წლის
 70. 2040-2041 წლის
 71. 2042-2043 წლის
 72. 2044-2045 წლის
 73. 2046-2047 წლის
 74. 2048-2049 წლის
 75. 2050-2051 წლის
 76. 2052-2053 წლის
 77. 2054-2055 წლის
 78. 2056-2057 წლის
 79. 2058-2059 წლის
 80. 2060-2061 წლის
 81. 2062-2063 წლის
 82. 2064-2065 წლის
 83. 2066-2067 წლის
 84. 2068-2069 წლის
 85. 2070-2071 წლის
 86. 2072-2073 წლის
 87. 2074-2075 წლის
 88. 2076-2077 წლის
 89. 2078-2079 წლის
 90. 2080-2081 წლის
 91. 2082-2083 წლის
 92. 2084-2085 წლის
 93. 2086-2087 წლის
 94. 2088-2089 წლის
 95. 2090-2091 წლის
 96. 2092-2093 წლის
 97. 2094-2095 წლის
 98. 2096-2097 წლის
 99. 2098-2099 წლის
 100. 2100-2101 წლის

*) გ.ს.პ.ბ.პ.ბ.გ. ყრიც.მცხედრი . 83.14.გამოცემა 1935 წ.

-) 225050, 0. ~~X~~ . 83.492. 6080 225050600.

სწორედ მთავარი წინააღმდეგობა ძირითად უდასებს შორის,
რაც პირველხარისხოვან როლს თამაშობდა მოძრაობაში.

მეწვევიკვებს შეგნებულად არ უნდოდათ უფიქრობიათ ის
ფაქტი, რომ თუ ვი მე-19 საუკუნის გერმანიაში ნაღონადუ-
რი გაეროიანების საკითხი წარმოადგენდა ბურჟუაზიული რე-
ვოლუციის ქვეყნობებს, რუსეთში ბურჟუაზიულ - დემოკრატიულ
რევოლუციის ფრძს წარმოადგენდა აგრარული საკითხი.

„Аграрный вопрос является основной движущей
силой в России и обуславливает собой национа-
листическое движение в том направлении“*)

„Аграрный вопрос и есть, каковой в России националистический
вопрос движущей силой“**)

რუსეთში ბურჟუაზიულ-დემოკრატიული რევოლუცია მიმდინა
რობდა უკვე იმპერიალიზმის ეპოქაში, როდესაც პირველ უდას
ზე დადგა პროლეტარიატის მიერ პროლეტარული ძალაუფლების
დაპყრობის საკითხი, ის მიმდინარეობდა ქვეყანაში, სადა
ბურჟუაზია საკმაოდ მშობარა და დაბრული იყო და ამასთანავე
ანტირევოლუციურად განწყობილი, ქვეყანაში, სადა პროლეტ-
არიატი ბოლშევიკური პარტიით სათავეში ახრულებდა ბედადის
როლს, აყვავდა რა მძლავრი მოკავშირე რევოლუციური ძალები
სახით. ბედადის მიღონიანი მასების მძლავრი ჩაბმის გა-
რეშე, წარმოუდგენელი იყო რუსეთში ბურჟუაზიული დემოკრატი-
ული რევოლუციის მოხდენა. დიკტიატორები, ალყაგდებდნენ რა
ლიბერალურ ბურჟუაზიასა და მეშამულეა შორის შეგავებას
რევოლუციის მთავარ საკითხად, ამით ცდილობდნენ მიერქმა-
ლად ძირითადი უდასობრივი წინააღმდეგობანი და "დაესაბუთე-
ბიათ" რევოლუციაში ლიბერალური ბურჟუაზიის ხელმძღვანელი
როლი.

*) ლენინი, გ. XI, გვ. 492. (საბი ჩვენი 5.6)

**) ლენინი, გ. XIV, გვ. 214, საბი ლენინისა.

ამ პირობად, სტალინის რეაქციის წინაშე ძალად იყო
ორი სტრატეგიული გეგმა: ერთი - ბოლშევიკების, რომელიც
მიუხედავად შავბრელი რეაქციისა, იმუხდის წინაშე რევოლუ-
ციის შედეგად განვითარებას, პრეფერირირებს აგრესიის
პრინციპის ურყევად გატარებას, აპოკალიფს ბურჟუაზიის იმ
დაცვას, გენერალსთან კავშირს, რევოლუციის ახალი პერიოდ-
ის მიმართებას, და მეორე - ბოლშევიკური, რომელიც აღიარებ-
და აპოკალიფს ბურჟუაზიის აგრესიას, გენერალსთან კავშირის
ნაცვლად აპოკალიფს-ბურჟუაზიასთან კავშირს. ბოლშევიკებმა
გადაწყვიტეს ბრძოლა გააჩაღეს დივიდიანობაში, - დივიდიანობის
ბურჟუაზიის აგრესიასთან პრინციპი. ამავდროულად ბოლშევიკებ-
მა დაუნიშნეს ამხელად რადიკალიზაციის საკუთარ რიგებში
"რადიკალიზაციის" სახით. რადიკალიზაციის უდიდეს საფრთხეს უქადდა
მოძრაობას, რამდენადაც იგი პრინციპს სწავლავდა მეშინვე
"რადიკალიზაციის" საფრთხეს უქმნიდა გენერალის პრეფერირირებას
მხარეზე გადმოხიზებას, რადგან ისინი უფრო ანტი-სა-
თავისუფლო ფრთხილს, რომელიც საშუალებას, რომლის დახმარე-
ბითაც ბოლშევიკებს შეეძლოთ ემხრონენ სახელის პრინციპის
კავშირების პრინციპს.

1912 წლის აგრესიის მიმართ იქნა დიდი დავა უფრო ანტი-ბოლ-
შევიკური ანტი-ბოლშევიკების და მიმდინარეობდა, და აქედან უპრინციპო
ბრძოლა, სადაც შევიდნენ დივიდიანობის და "რადიკალიზაციის".
დენიკმა ამ ანტი-პრინციპულ ბრძოლას დაუნიშნა პრინციპო-
ვური პრინციპული ბრძოლა, სადაც ბოლშევიკებთან ერთად მიმდინარე-
ობდა ბოლშევიკ-პრინციპების მიმართ რადიკალიზაცია უდიდესი
სამართლი. უდიდესი პრინციპული ანტი-ბოლშევიკური ანტი-პრინციპული
თავისუფლო ფრთხილი კარგი საშუალება გამოვიდა ანტი-პრინციპული
დივიდიანობის განადგურებისა და განადგურებისათვის. მაგრამ
ბოლშევიკებისათვის ანტი-ბოლშევიკური ანტი-პრინციპული

ახალი ღივის ვარჯიის შექმნის აუცილ ბეზა, ვარჯიის, რე-
მონტაჟი ექსტრემალური, რათა მეთაურობა გაეწია ვრცელფარი-
ვისათვის ძალაუფლებებისათვის ბრძოლაში. ყოველგვარი ვინაობები
მომწიფებულნი იყვნენ იმისათვის, რათა ბოლომდე იყვნენ გაფრთხილებულნი-
ყვენი ფაქტად ვარჯიად; ამისათვის უკვე მომზადებული იყვნენ იმ
დროის, რეგანიზაციული, პოლიტიკური და მორალური საფუძვე-
ლი. ვრცელის კონფერენციის დასაწყისში ვარჯიის მონაწილე-
ების განცხადება და დასაბამი იმისა, რაინ-სტადიის ვარჯიის
რეგულირება გახდებოდა წარუძღვა წინ ვრცელფარიის ახალი გადამ-
წყვეტი გამარჯვებათა მომავლების გზაზე.

მეცხე პასუხები

1. სტრატეგია არჩევს ერთმანეთისაგან ბრძოლის მთავარ და მეორეხარისხოვან ფრონტს. არ შეიძლება, რომ ბრძოლის ყველა ფრონტი, ყველა უბანი თანაბარი მნიშვნელობის იყოს. წარმატებას ბრძოლის მთავარ ფრონტზე თავთავად შეუძლია აღინაშნა ურთულ მეორეხარისხოვან ფრონტებზე არსებული ნაკლავანებანი.

2. რევოლუციის ამოცანა იმ ეტაპზე დასახულ პროგრამულ მიზანსა და ძირითად სტრატეგიულ დარღვევას შორის განსხვავება მხოლოდ მოჩვენებითია. სინამდვილეში სტრატეგიის ამოცანას შეაძგენს პროგრამით დასახული მიზნის რეალიზაცია.

~~მეცხე პასუხები : არსებული პრინციპები და სტრატეგია~~

3. ტაქტიკური უკან დახევა ბოლშევიკებს ესმოდათ დიპლომატიურად, ე.ი. ისეთ უკან დახევად, რომელიც შეესაფერა შეგვამდე გადარსებას მომავალში. მეორეს მხრივ ბოლშევიკებისათვის შეგვამ წარმოუდგენელი იყო თათბურის პოზიციების შენარჩუნების და განმტკიცების გარეშე.

4. ბოლშევიკური პარტია მაშინ რევოლუციურ პრინციპულადან შესანიშნავად ათავსებდა ტაქტიკურ მოქნილობასთან სწორედ ასეთი ტაქტიკა უზრუნველყოფდა მასებთან მათხიბვარეულ კავშირს. /ვერძოვ სტალინის რეაქციის წინაშე/.

—
14
—

საზღვრისა და საზღვრის საზღვრისა

საზღვრისა

სტრატეგიისა და ტაქტიკის

დოქტრინული პრინციპები.

რევოლუციის არ არის ურთიერთი აქტი, რომელიც შეესაბამება ურთი არ რამდენიმე თანხმდენი დარღვევისაგან. ყოველი სტრატეგიული პერიოდი რომ ყოფილიყო ერთბაშადი აქტი, მოძრაობის მოზღვაუებისა და წაზღვაუების გარეშე. მაშინ ტაქტიკის არსი იქნებოდა საჭირო. მაგრამ საქმედ იმაშია, რომ რევოლუციური მოძრაობა წარმოადგენს რთულ მოვლენას, რომლის მსვლელობა წარმოადგენს მთელ ზიგზაგს. ამხანაგი სტადიონი ტაქტიკის განმარტავს, როგორც პრელუდარიის მოქმედების ხას მობრახტის მოზღვაუების თუ წაზღვაუების, რევოლუციის ტადრის აზვირთების არ დაღების შედარებით მოკლე პერიოდში. ტაქტიკის ამოღანას შეადგენს ბრძოლის ისეთი ფორმების და ხერხების გამოწახვა, რომლებიც აჩვენებენ სტრატეგიული მიზნის განხორციელებას, რომლებიც ამბადებენ სტრატეგიულ წარმატებებს.

ბურჟუაზიული სამხედრო ხელოვნების უნიჭიერესი თეორეტიკოსი ვლადიმეროვი სვეტოლურად იხილავს იმ რ უკიდურესობას, რასაც ადგილი აქვს სტრატეგიისა და ტაქტიკის ურთიერთ დამოკიდებულების საკითხის გარკვევისას. ეს შემთხვევაში სტრატეგია გვევლინება თვითკმარ (самодостаточно) მოვლენად, რომელიც სრულებით არაა დანიჭერესებული ტაქტიკური წარმატებებით. საკითხისადმი ანალოგიური მიდგომის დროს უკუღებდენო ფილია ცადვა ტაქტიკური ბრძოლები, სრულებით საფუძვალში არაა მიღებული ცადვადი დამარცხებადი და გამარჯვებადი. თორე შემთხვევაში ადგილი აქვს სტრატეგიის უკუღებდენოფას, როდესაც სტრატეგია წარმოადგენილი აქვთ, როგორც ტაქტიკურ წარმატებათა უბრადო მუქანისკური ჯამი. *) უირთელი უკიდურესობა მოძრაობას უქადის იმ საფრთხეს, რომ მხედველობაშია მიღებული

*) იხ. ვლადიმეროვი, რომის შესახებ, გვ. 534.

მხოლოდ ზოგადი პრინციპები, განვითარების კერძო მომენ-
ტების გამოვლინებების გარეშე. მეორე უკიდურესობა კიდევ
დას მთქმარების ნათელი მიზნის დაკარგვის საფრთხის წინაშე
ამხანაგმა სტალინმა მოგვცა წამოჭრილი საკითხის კლა-
სიკური გადამწყვეტა, როდესაც გამოაცხადა, რომ სტალინი
მთელია, ხოლო ტაქტიკა მისდამი დაქვემდებარებული ნაწილი.
ტაქტიკის ამოფანაა, რათა ყოველთვის იხედოდა წინა-
გადასვლის მიმართულებით.

სტალინი², ამბობს რა ბრძოლის ფრთხილ მტრთან, არ
უნდა უგულისყვარებლად ტაქტიკური ნაბიჯები. სტალინი მთელი
რომელიც წარმოადგენელია კერძოს, ტაქტიკის, ნაწილის გარეშე.
მეორეს მხრივ მთელი ტაქტიკა არ არსებობს გარეშე იმ კავში-
რისა, რასაც მივყვართ სტალინიანთან, საეროობთან.

შეგონება იქნებოდა სტალინიანი დაგვიწახანა მხოლოდ
მიზანი, ტაქტიკაში კი მარტო საშუალება, რადგან მთელი სტალი-
ნიანი მხოლოდ მაშინ ამარტოებს თავის დანიშნულებას, როცა
ის სერიოზულად შიშნავს ბრძოლის საშუალებებსა და ხერხებზე.
მეორე მხრივ დაუშვებელია ტაქტიკის გაიგივება მხოლოდ სა-
შუალებასთან, რადგან ამ შემთხვევაში არსებობს მისი ვიწრო
პრაქტიკული გამოყენების სერიოზული საფრთხე. ტაქტიკა ყო-
ველთვის სახსს შედარებით აბსტრაქტულ მიზანს, მას საქმედ აქვს
ბრძოლის ფაქტე უკიდურესობთან, რათა უზრუნველყოს სტალინიანი
გამარჯვება, მაგრამ არასოდეს ტაქტიკური ბრძოლის მიზანი
არ წარმოადგენს მთელი მიზანს, თავის დროზე დგინი სასტი-
კად ამოძრახებდა "ოცნებისგებს", როდესაც უკანასკნელი
მიზანს ხელიმავდენენ საშუალებებისაგან, ვერ ხედავდენ რა მიზ-
ნისა და საშუალების დიდიკლასური ურთიერთობას, აკვავდათ რა
ბრძოლის ესა და ის საშუალება ამსოფლებდნენ. "ოცნებისგებში"
ფრთხილად განთავსებ მარქსისტული დიდიკლასური საფუძვლები,
როცა მთელიმიზნად აქვინებს ტაქტიკური ბრძოლის ურთიერთი ფორმა,

ვერძოდ არადედადური ბრძოლა, მაშინ, როდესაც მეოთხედი
დაუბრუნებდა კარნახობდა ბრძოლის არადედადურ და დედადურ სა-
შუალებათა ოსტატურად შეხამებას, პირველისადმი მეორის და-
მორჩილების პირობებში.

„ოცხოვრისებში“ არაფერს დავარაკობდნენ ბრძოლის მიზანზე.
მაგრამ მოუთმენდნენ ვაჟყვინდნენ ბრძოლის საშუალებებზე.
ოცხოვრისებშია დაიბევირეს რევოლუციის აღმავლობის პერიოდ-
სათვის გამართლებული, მაგრამ აქვე რეაქციის დროისათვის
შეუსაბამო დოქტრინი შეიარაღებული აჯანყების მოწოდება.
დენიკი „ოცხოვრისში“ არაფრთხედ უწოდებდა „კარნახობას ბოლ-
შევიზიზმზე“. რადგან ოცხოვრისებშია დოგმატიკურად გაიგეს ბრძო-
ლის ამოქმედების ფორმის გამოყენება.

ბოლშევიკები ყოველთვის დაინტერესებული იყვნენ ბრძო-
ლის არა მარტო მიზნით, არამედ ბრძოლის ფორმებით. ბოლშე-
ვიკებისათვის არ იყო სულად, თუ რა საშუალებით იქნებოდა
განხორციელებული მიზანი: ასე მაგალითად, ბოლშევიკებისათვის
თავიდანვე ცხადი იყო, რომ „პოლიტიკური თავისუფლებისა და
კლასობრივი ბრძოლის დიადი ციხეებზე ბოლსედაბოლს ძაღა
სწავლეს“ *). რომ მხოლოდ შეიარაღებული აჯანყების გზით
შეიძლებოდა ძველი რეჟიმის დამხობა. ნიშნავს თუ არა ყოვე-
ლივე ეს, რომ ბოლშევიკები ყოველგან და ყოველთვის გაიძახოდ-
ნენ აჯანყებაზე, სწავლებით არა. ეს იქნებოდა ბოლშევიკური
ტაქტიკის დოგმატიკური გაგება, ბოლშევიზმის გაიგებება
ბელანკიზმთან. შეიარაღებული აჯანყებას ვი, რად წარმოადგენს
ბოლშევიზმისათვის ურდოვანობის ბრძოლის გადამჭირი ფორ-
მას, — მხოლოდ საშუალება იყო სტრატეგიული მიზნის მოპოვ-
ების საქმეში და არა მეტი მიზანი.

როდესაც ბრძოლის ესათვის ტაქტიკური ფორმა ცხადდება
მუდმივად, უცვლელ და გარუქვად ფორმად, ამით მიანი პრეტენ-
დირს, რომელიც არაა ნაწილები ორი ცოცხალი, ც.ი. გვ. 355.

*/ დენიკი, რევოლუციის ნაწილების ორი ცოცხალი, ც.ი. გვ. 355.

სტრატეგიული მიზნის შეხსენებას. გაქტივური მოქნილობის
გარეშე წარმოუდგენელია სტრატეგიული ბაზის სიმცვიც.

ვარცა ფაქტობრივად უფროა, რაღა გაქტივური ბრძოლის
ფორმები სავსებით შეესაბამებიან ფაქტობრივ კონკრეტულ, ისტო-
რიულ ვითარების თავისებურებებსა, შესაბამისი ფაქტობრივი
სტრატეგიის მიერ დასმული ამოცანებისა. ვარცისათვის არ
არსებობდა უფროდიდი და მანადიდი გაქტივება, გაქტივება დროისა
და სივრცის გარეშე. პირიქით, პირობების, ვითარების შეფა-
რასთან ერთად ვარცა გაბეჯუდად უფროა თავის გაქტივებას.

როგორც ნაწილი, - გაქტივება უნდა ემსახურებოდეს მიზნს,
სტრატეგიას, მაგრამ აუცილ ვადგავთაგანგან გაქტივების როლის უ.ი.
ნაწილს /გაქტივებას/ გამოვალაგებთ მიზნად, ამით ბიძის ვა-
ფრებთ სტრატეგიას. ✓

ბოლოვების სახელოვანი ისტორია იღწებს არა ერთ და
ორ მაცადილს. უღა გაქტივური ნაბიჯები მსხვირვდად აწინა-
ბოდა სტრატეგიულ წინსვლას. ამის ნიშნებს იძლევა ვარცის
საქმიანობა ბრესტის ბაზის დადების პერიოდში, როგორი იყო
ვითარება ბრესტის ბაზის დადების დროს? საბჭოთა რესპუბლიკა
დანსადგულს დანიშნოდა. უსაბიბოროტესი გამეფებელი, საბჭოის
წყვადი იუდა ცროცვი, რომელიმე გადმოიხროდა თავისი გამეფე-
ლანი დობნეი "არც მთი, არც ბაზი", გარეწარ ბუბარინთან
ესტრეგებთან და უკრაინის ბურჟუაზიულ-ნაღოწადისევი კონტრე-
ვოლუციური ელემენტებთან ერთად, თავისი პრეკვალიური მოქმე-
დებით გზას უხსნიდა გერმანიის მკუთავებებს საბჭოთა უკრაი-
ნის ტერიტორიის დასავლეთებდად. რბერაშეშეშები ცროცვი და
ბუბარინი ფაქტობრივად ბიძას მიმართავდნენ, რაღა ჩაეშალათ
ბრესტის საბაჟო მოღვაწეობა და მსხვილი ჩაეშალ საბჭოთა
ხედილუფლებიანათვის.

დენიწი და სილანი დროში მიუხადნენ გამეფებლებს ვერა-
გუდ, დანბრახებებს : მათ ვარცად იღოფნენ, რომ შექმნილ პირ-

"თუ ჩემდროშ პოლიტიკურ ხელმძღვანელობას, უნდა იმყოფებოდეს პოლიტიკური ამოცანების მომუშაობა"⁴⁾. უნდა შეგუდოს მოვლენების ყოველმხრივი, დიპლომატიური განხილვა, უნდა შეგუდოს საქმიანობის ამოცანების დაკავშირება მოძრაობის საერთო პერსპექტივასთან, სტრატეგიულ ამოცანასთან : უნდა შეგუდოს ამოცანებზე უზრუნველყოფის საზოგადოებრივი მოვლის ვითარება.

ბოლშევიკი თავისი პრაქტიკული მოღვაწეობის დროს უნდა ამოდიოდეს სტრატეგიული ამოცანებიდან. მას უნდა შეუდოს განთავალისწინოს მოძრაობის ჯერდენობები, განვითარების გზები მომავალში. კომუნისტს მოუთხოვება მეტი ყურადღება ავადინდებდეს და არა გაუმყინდელი დროის ამოცანებისადმი. სწორედ ასეთი მოსაზრებები ხელმძღვანელობდა ღუნიჩი, როდესაც მიმუშავებდა ბრესტის ზავზე ხელის მოწერისას. ღუნიჩი და სტალინი ხელისგულივით ხელავეყნებდნენ განვითარების ძირითად ხაზს. ისინი ამოდიოდნენ ძალიან თანაშემწეობდნენ მკაცრ და მუხტ ვარაუდებიდან. ღუნიჩს უკიდურეს შემთხვევაში, შესაძლებლობა ჰქონდა უკან დახევა ქვეყნის შიგნით და უმოკლესად აღაშფოთებდა : "ვინც ამოში დაინახავს მხოლოდ ამ შემთხვევისათვის მომზადყოფნას, მას შეუძლია წაიკითხოს ამის შესახებ ურთერთი უდიდესი სამხედრო მწერლის, მოხუც ალაშვიტის თხზულებაში ისტორიის გაყვანილობის შედეგების შესახებ" *-*).

ალაშვიტის, როგორც დიპლომატის, განთავალისწინებულ კერძო, როგორც თავდაცვის ურთერთი უძლიერესი ფორმა უკან დახევა ქვეყნის სიღრმეში (отступление вглубь страны)

თუკი მჭიდროდ ვინდავინი გადამქრებისათვის ძალები არაა საკ-

*) ღუნიჩი, რეგული ნაწ. 6-ტომი. ტ. IV, გვ. 312, ხაზი ღუნიჩისა

* *) იქვე გვ. 312.

մարմնի, մաշին ժեղհաժըղծընոս ըստշոյծըն ոյնաս սոցրսն ըստ-
մոծ, հատա մոցցոյծ ոյնաս ըրո ըս մոմիսընցն գաղմիթցոյցն
ժողոցոս միցրն թոնսառմընցն. ընհոն, հոգորս ցոնոսըն սերսցո
ցո, ցոտարցոս, հոսա ցոնոսն ոմցոնոսն, շընցն սադր
տեցն շլմնոս հոհի հցնշոյծընցն, ոտցոնսն թոնցոս մոցընոս
գոնց ոտարցոս մոմացոս.

"Մարցնոսցոյծ-ընհոնցոն տորոն ժաղս մըցոմարցոն
ոմս, հոմ ոցո սժըցն Յարցոն ժեղհաժըղծընոս գաղմիթցոյցն
ցոտարցոս, գոցոն գարցոմիթցոյծ մոցընոս թոնսգոն յացո-
ն, թոնսն թար գոնցոնցոն մոցընոս մեցընոս ըս գոմոն-
ոն սն մարցո ոն, տշ հոգոր ըս սոտ ցոտարցոն մոցընոն
սժմցոս, սն մըցը ոնոս, տշ հոգոր ըս սոտ շն գոնց ոտար-
ցոն ոնոն մոմացոս" *)

ընհոնս ոսոս, հոմ թոյցոյցոն յոնոսն ըրոցոն մոց-
ընո ոցո; հոմ տցո սնցո յոնոսն սաժըցոն ոժըցոս
սաժցո եցոնս ցոցոն գոնցոնցոն, ցոցոն շոց-
ոնոս մեարցո ժեղհոնցոն, ոմցոնոսն ժաղ-
ցո սնցոյծ թոնսառմընցոն գոմցոնցոն; Յարցոն
ոսոս, հոմ տցո մոցոյծ մոցընցոն ժաղցո սժարո սոցո-
ցոնցո հցոն ժաղցո, մոմացոս Յարցոն սաժըցո յոցո
սոնցո գոնցոնցոն ոնցոնցոնցոն ցոցո ցոն, ցոցո մոց-
ոնոն.

թոյցոյցո շն մոցոյծ մոցընցոն սերսցոնցոն ցոտարցոն
ժեղհոնցոն թոն շն սնցոնցոն սերսցոնցոն մոցը, գ-
ոցոնցոնցոնցոն սոցոնցոն, ոշո ցոցո ըս մոն ըսժոցոն,
թոնսնցոնցոն ըս սնցո սոտ, շոցոնցոն ցոցոնցոն սնցո-
նցոնցոն սնցոնցոն ըսժոցոնցոն թոյցոնցոն, հոս թոցոն սնցոն
նոցոնցոն սաժըցոն սն սժըցոնցոն թոնսնցոնցոն ըսժոցոնցոն

პოზიციები, ავანგარდი მოსწვდომებს პრივილეგიებს, ბერებს, რეპრე-
ზენტებს. საბოლოოდ კი მისი ინტერესი იქნება ისეთი შედეგების
როგორც მთელი უმჯობესი საბუღალტრო, სამედიცინო შედეგები : მაგა-
რიტად, ასე დაემატა დენიკინს. დენიკინმა, გააუმჯობესა
მოსკოვისაკენ სწრაფი და ეფექტური ფაქტორი წინსვლის მიმართ
წარმატებით, თავისი ფრთხილი გაშვება მოეწოდება დენიკინს.
გარდა ამისა, მან დააქრებინა მთავარი გზად პირდაპირი ინ-
ტერესები /დონბასი-დონეცკი-კიევი/, რომელიც მისთვის
სამედიცინო იყო /მედიკური გარემოება/. ამხანაგმა სცადინა,
როგორც გენერალმა სტრატეგიამ ნათლად დაინახა და გამოიყენა
მთავარი დენიკინის მიერ დაშვებული შედეგები და მიწისებრი.
კერძოდ, მან შესანიშნავად დაინახა, როგორც დენიკინმა ფაქტორ-
კურ წარმატებას ანაფადა სტრატეგიული მიზანი, ე.ი. ნაწილს
/ფაქტორს/ ანაფადა მიეღო /სტრატეგია/. სცადინის გენიში
აღვიძრავ შეამჩნიო ფართოდ გაშვებული მტრის ძალების წინა
პოზიციის შესაძლებლობა ცხენოსანი არმიის რეიდისა და საფლანგო
იერიშის შედეგებით. ამხანაგი სცადინი სწავლა დენიკინს : "ამ
წინსვლით ჩვენ დენიკინის არმიას ორ ნაწილად ვაშლავთ, რომელ-
თაგან მხოლოდ ერთი ნაწილი მახრის ვუტოვებთ შესაყრად, ხო-
ლო ვაშლავთ არმიას ბერგინთან შემოვიღის საფრთხეს ვუქმნით" *)
როგორც ვხედავთ დენიკინზე გაშვებული ერთერთი პირობა იყო
მტრის მიერ დაშვებული ფაქტორი შედეგობით დროზე გამოყენება
აქამდე ჩვენ უმთავრესად ვხეზოვით სტრატეგიის უდიდეს
როდეს ფაქტორი მოქმედების მიზანშეწონილად წარმართვისათვის
ესადაც ვი შევჩერდებით თვით ფაქტორის მნიშვნელობაზე სტრატე-
გიული მიზნის შესრულების დროს. როდესაც მიღებულია სწორი
პოლიტიკური სტრატეგია, უკვე ყველაფერი დამოკიდებულია მის
ცხოვრებაში გაგარებაზე, სწორ ფაქტორზე, ბრძოლის სწორ
ორგანიზებაზე. თუკი სტრატეგია არ ბრუნავს ფაქტორი წარ-

*) ინ. ვოროშოვი, დენიკინი, სცადინი და წითელი არმია, გვ. 68

3m

3 ~~Handwritten scribbles~~
~~Handwritten scribbles~~
~~Handwritten scribbles~~
~~Handwritten scribbles~~ 5.

1917 წლის აგვისტოს პეტროგრადისა და მოსკოვის საბჭოების ბოლშევიკთაგან, საბჭოებიდან ბენშევიკურ-ესერული ელემენტების განდევნა, როგორც ფაქტობრივი მომენტის, მოასწავებდა რუსეთის პერიოდში სტრატეგიული გამარჯვების ერთ-ერთ წინაპირობას.

ზოგიერთაში არის მომენტები, როცა ფაქტობრივად გადამდის სტრატეგიაში, ფაქტობრივად უკვე უმთხვევია სტრატეგიას. ასე ხდება შეიარაღებული ბრძოლების დროს, როცა ფაქტობრივი დაძაბულობა უმთხვევია სტრატეგიულ დაძაბულობას.

ბოლშევიკებისათვის არ არსებობს ჩინური კუდუნი მოძრაობის საერთო. ხელმძღვანელებს - სტრატეგებსა და მეორეს მხრივ ფაქტობრივებს შორის. ამიერიდან ისტორიას ჩაბარდა უცნაური შეხედულება, როდესაც ერთის მხრივ პარტიზანული იყო ხელმძღვანელი "სტრატეგების", ხოლო მეორეს მხრივ უბრალო "შემსრულებლების" "კასტა". მრავალჯერ კვანის მოთვარეობი, ~~სტრატეგების~~ არაფერს იშუებდნენ, რაღა "დაესაბუთებიათ" მასების დაყოფა "ხელმძღვანელებად" და "შემსრულებლებად". სოციალიზმმა ძირ-ფესვიანად გააფამფვერა ასეთი შეხედულება. ხელმძღვანელებს არ არის ვინმეს პრივილეგია. სოციალიზმის ქვეყანაში ბედნიერი მასები უფლებებიან ხელმძღვანელების ხელფასებს. უპირველეს რიგში ასეთ ხელმძღვანელებს შიშის დენინ-სტალინის დიდი პარტია. ბოლშევიკური პარტია სკოლაა მუშათა კვანის დიდებულებისათვის. სოციალიზმმა პირველად ისტორიაში წამოვიდო შემოქმედებისათვის ჯამ გაუხსნა ათეუდი ახასებებს და მიიღონებს.

"წავიდა ის დრო, როდესაც ბედადები ისტორიის ერთადერთ შემოქმედებად ითვლებოდნენ, მუშებთან და გლეხებთან კი სათვალავში არ შედიოდნენ. ხადხა და სახელმწიფოთა ბედადები ამჟამად სწავნიან არა მარტო ბედადები, არამედ უპირველეს ყოვლისა და უმთავრესად, მშრომელთა მიდონიანი მასები" /ი. სტალინი/

ღენინი არა ერთხედ აღნიშნავდა, რომ სოციალიზმის, კომუნისმის მშენებლობა მოითხოვს მასების ინტელიგენციის გა-
ნუგეშებად გადოდებას და გაზრდას.

"ჩვენს საქმისათვის, სოციალიზმის მშენებლობის
საქმისათვის, არა უმარა გამოყენდება იმ ასი-ათასო-
ბით, ზედაყურებისა, რომელნიც აქამდე ისტორიას ქმნიდ-
ნენ; როგორც მომავალში, ისე კავშირისათვის საზოგადო-
ებაში"*) .

ჩვენს ქვეყანაში არა მარტო მასები სწავლობენ ბელადისა-
გან, ბელმძღვანელებისაგან, არამედ ბელმძღვანელებიც სწავ-
ლობენ მასებისაგან, ხალხისაგან. სწორი ბელმძღვანელობისაგან
თვის სრულებით არ უმარა მარტო საკუთარი ღონის და გამოყ-
ენდება; აუცილებელია ამ ღონის შევსება და გაშვილება ვარ-
დიული მასის გამოყენებით, მუშათა კლასის გამოყენებით,
ხალხის გამოყენებით.

"ჩვენ, ბელმძღვანელები, ამბობდა ამხანაგ
სტალინი 1937 წელს თბილის-მარტის 3 დღეში, -
საგნებს, მოვლენებს, აღაშინებებს ვხედავთ მხო-
ლოდ ერთი მხრივ, შე ვიფიქრო - ბელმძღვანე, ჩვენნი
მხედველობის არე, მაშასადამე, ღონად თუ ბევრად
შეზღუდულია. მასები, პირიქით, საგნებს, მოვ-
ლენებს, აღაშინებებს ხედავენ მთელი მხრივ, შე
ვიფიქრო - ქვემოდანი, მათი მხედველობის არეც,
მაშასადამე, უმთავრად შეზღუდულია. საკითხის
სწორი გადართა, რომ მივიჩნიოთ, საჭიროა გადარ-
თიანთ ეს ორი გამოყენება. მხოლოდ ასეთ შემთხ-
ვევაში იქნება ბელმძღვანელობა სწორი"-* *) .

* / ღენინი, რჩეული ნაწერ... ექვსეტიწედი, ტ. IV, გვ. 342.

* * / ი. სტალინი, ვარტ. მუშ. ნაკვთ. და ღონისა და სხვათა
თვალთშეწყობა დიკვირების ორისმდებებზე,
გვ. 32.

ღენი-სტალინის პარტიისათვის უცხოა ჩინური კუდრის
აღმართვა საერთო პოლიტიკურ, სტრატეგიულ ხაზისა და უშუალო
ორგანიზაციულ, ოპერატიულ ხელშეწყობას შორის. პოლიტი-
კური ხაზის და ორგანიზაციული ხელშეწყობის ერთიანობა,
სიფრთხილსა და საქმის ერთიანობა - ამ პარტიის
სტალინური ფუნქციონირების პირობების სტრუქტურა და მე-
თოდების ერთერთი დამახასიათებელი მახასიათებელია.

ბოლშევიკური ტიპის მუშაკთა განუყრელი მახასიათებელია, როგორც
ამხანაგი სტალინი აღნიშნავს, შეადგენს რუსული რევოლუციური
გაქანების და ამერიკული საქმიანობის ოსტატურად შეხამება,
შეერთება. ღენი-სტალინის ტიპის მოღვაწე, ერთის მხრივ შეიძლება
რეგულურობა ფართო, გაშლილი, ყოველმხრივი პრინციპული, ნა-
თელი და ყოველგვარი მართლი; მეორის მხრივ იგი ხასიათდება
უდიდესი შეუპოვლობით, დაუხრწელი ენერგიით, რომლისთვისაც
უცხოა ზიზღი "ვატარა" საქმისადმი, რომელიც ყოველ "ვატა-
რაში" ხედავს დიდს, რომელსაც ბოლომდე მიჰყავს ერთადერთ დან-
ებულ საქმე.

"საპ. პ. პ. /ბ/ ინტერნის მოკლე კურსი". მარქსიზმი-ღენი-
ნიზმის კლასიკოსების გენიალური თხზულებანი საშუალებას იძლე-
ვს აღზრდილი იქნენ ბოლშევიკური პოლიტიკოსები, რომლებიც
შეიარაღებული იქნებიან მარქსიზმი-ღენიზმის ყოველი შეი-
ძლება მართლი, რომლებიც გამომყვანებენ ამ მართლმართლ პრინციპუ-
რი ამოცანების გადართობას, ყოველგვარ პრინციპულ საქმიანო-
ბაში.

მეცხე მასშტაბი

1. რევოლუციური მოძრაობა წარმოადგენს რთულ მოვლენას, მთელი ბიჭბაგს. რევოლუციის არ არის ერთდროული აქტი. ყოველი სტრატეგიული პერიოდი რთული ფაქტორული ენობაშადი აქტი, მათივე ფაქტორია არცერთ იქნებოდა საჭირო.

2. სტრატეგია მთელია, რომელიც წარმოადგენს პერიოდს, ფაქტორის, ნაწილის გარეშე: ფაქტორია არ არსებობს გარეშე იმ კავშირისა, რასაც მივყავართ სტრატეგიასთან, საერთოობა.

3. არასოდეს ფაქტორული ბრძოლის მიზანი არ წარმოადგენს მთელი მიზანს. საჭიროების შემთხვევაში ფაქტორული წარმატება მსხვერპლად ეწირება სტრატეგიულ მიზნის განხორციელების საშუალებას.

4. არის მომენტები, როდესაც ფაქტორია გადადის სტრატეგიის, როდესაც ფაქტორული წარმატებანი უზრუნველყოფენ სტრატეგიულ გამარჯვებას.

5. ღვინ-სტალინის პარტიისათვის უცხოა ჩინური პარტიის პრინციპი საერთო-პოლიტიკურ სტრატეგიულ ხაზსა და უშუალო ღრგანობაში, რევოლუციულ ხელმძღვანელობას შორის. პირიქით, ბოლშევიზმის საბიზოცენტო ინტერესები მოთხოვნი პოლიტიკური და ღრგანობაში ბაზის დიდი ფაქტორი ენობა-ნობას, მათი კსტატიკური შეხამებას.

Y

ԹՎԱԹԵՐԱՐՈՒ ՆԵՐՈՒՇԱԿԱՆՈՒՄԻ ՃԱՆՈՇՐԹԻ
ՄԱՅՈՒՆՈՒԹՅՈՒՆ

საქონლის მფლობელების მიერ
საქონლის

1. საკონსტრუქციო ნაგებობების

არ არსებობს ჩვენი პარტიის დადანი სხვა პარტია მსოფ-
ლით, რომელსაც გააჩნდეს ბრძოლის საქმეები არსებითი მნიშვნე-
ლოვნების საკონსტრუქციო ნაგებობების და საკონსტრუქციო ინ-
ჟინერია, რომელიც გააჩნდა ბრძოლის საქმეების პარტიას, ბრძოლის საქმეები
მოქმედებდნენ ყოველთვის პირდაპირ, თავის დროზე სხვაობდნენ
საქმეების შედეგად ვიზუალურად მიხედვით, თავის დროზე სხვაობ-
დნენ ძველს და ახლებდნენ ბრძოლის ახალ ღმერთებს.

"მარქსიზმი სოციალიზმის პრიმიტიული ფორმე-
ბისაგან იმით განიხილება, რომ იგი მოქმედებს
ბრძოლის მიხედვით უნდა რომელიც განსაზღვრულ ფორმას
რომელი უკავშირდება. იგი აღიარებს ბრძოლის ახალსავე
ფორმას" *).

რათა მხარე ყოველთვის ყოველთვის მოქმედებდნენ შემთხვევითა-
დნენ, რათა მოხერხებულად დაეშინებინათ მტერი, არ აუშინებია
მტერის მახვილი, პარტია იყენებდა ბრძოლის უამრავ ფორმებს და
ახლებდა მათი რეგულირებას. პარტიის საქმეების მოქმედება ახა-
ლავდა მთელი სინამდვილის დიდი საქმეები წინააღმდეგობრივ პოლი-
ტიკურად. დღევანდელი შეხედულებად ამხელდა, რომელიც ანარქო-სინ-
კალიზმს, ასევე რევოლუციონიზმს, რომელიც ბუნებრივი მსოფლიოებ-
ების განვითარების პირდაპირ ნაყოფს. - რომელიც მუშათა მოქმედების
ერთი რომელიც მხარე აკმაყოფილებს ახალსავე, ფორმად იხილ-
დნენ საკონსტრუქციო. უკიდურესობაში გადავარდნას. ანარქო-სინ-
კალიზმისგან და რევოლუციონიზმს ერთმანეთს შეგუბიანობდა უკი-
ნისპირებდნენ უფლებების და რევოლუციონიზმს, ბრძოლის მომამზადებელი

/გაყიდვები, დემონსტრაციები, სათათბიროში მონაწილეობა /
და გადამწესვრის საშუალებებს /შეიარაღებული აჯანყება/ შა-
შინ, როდესაც თვით საზოგადოებრივი ცხოვრება შეიღავდა
სხვადასხვა ტენდენციებს, როგორც წილ თანდათანობით ერო-
ვნობას, ასევე რევოლუციური ნახტომს, თანდათანობის შეწყვე-
ტას. "რევოლუციონერებს გრაფიკ ვიზუალური ყოველდღიური მსჯე-
ლობა "ნახტომებზე" და შეშატა მოძრაობის პრინციპი პიკეტ-
ინგააქციონებზე მთელი მთელი საზოგადოების მიმართ,
ისინი რეგულირებს თვლიან სოციალიზმის ნაწილობრივ განხორ-
ციელებას "ანარქო-სინდიკალისტური უარყოფის "პარადასაქმებს",
განსაკუთრებით საპარლამენტო ტრიბუნის გამოყენებას, ნაშ-
ვრიდან ეს უკანასკნელი ფაქტორი წარმოადგენს მხოლოდ
"დიდი მუშების" მოღონის და ამავს ერის უნარი ექონ-
ლობას იმ შაღების შესაყრებად, რომელნიც ქმნიან დიდ ამ-
ბებს" *).

ბრძოლის რომელიც ფორმის გაყვანილობა, როგორც ეს
მიუთხრობს იყო მეორე ინტერნაციონალის პრინციპები, /პარლა-
მენტარიზმი/ აუცილებლად ნიშნავდა მოქმედების პროლეტარია-
ტის დამარცხების აკტს. პროლეტარული მოძრაობას ანგარიში
უნდა გაქონა თავისი მოქმედების ფაქტორის ათვის. ბურ-
ჟუაზიის ფაქტორი, რომ ყოველთვის ყოველდღიურ ერთი იგივე,
აღვიძრავს, შაშინ პროლეტარიატის მადრ ისწავლიდა მასზე პა-
სუხის გაყვანას იმავე ერთსახეობად, ან ერთგვარი ფაქტორით.
შაგნამ ისტორია გვასწავლის, რომ ბურჟუაზიას უნარი აქტიუ-
რითაობის და მიხედვით, შეუღვადა თავისი მოქმედების საზო-
გადის ფაქტორი. პროლეტარული მოძრაობა მხოლოდ შაშინ იქნე-
ბოდა შედეგად, თუც ის თავის ეროზე განხილავს ყოველგვარ
სუბიექტობას დაშვებებს მტრის ფაქტორში, თუც ის თითქმის
ეროზე და სწრაფად შეუღვივდა თავის ფაქტორს ხელს.

*/ დენიკი, ტ. XV, გვ. 5.

1905 წ. ოქტომბერი), მასწავრისაბარისადრ ბრძოლები და
შეიარაღებულნი აჯანყებები /1905 წ. დეკემბერი/, საპარლამენტო
მშვიდობიანი ბრძოლა /1906 წ. აპრილი-ივნისი/, სამხედრო აჯან-
ყებები, გლეხთა აჯანყებები და სხვა.

ხედილობების აღებაში :- გაფიცვები, დემონსტრაციები,
პროტესტური გაფიცვები, პარლამენტური ბრძოლა, პარლამენტ-
გარეშე გამოსვლა მფრთხიანაღებულ აჯანყებაში, ხოლო პროდ-
გარდაცობის მიერ ხედილობების აღების შემდეგ - ბრძოლის სახედ-
მწიფობის მიერ ფორმები, - ასეცა მოკლე ბრძოლის ის ფორმები,
რომელსაც პროდგარდაცობის მიმართავე თავის ძეგვამოსილ მოძრა-
ბაში, ამავე დროს პარლიამენტული იყო დაუფლებლად ბრძოლის
ყველა ფორმებს, შეუთავსებელია ისინი ურთიანეშთან და წინა
პლანზე დაყენებითა ურთი რომელიმე ფორმათაგან ვითარების მი-
ხედვით.

ბრძოლის ფორმების შეფასებასთან ერთად პარლიამენტული საფუძვლი-
ან განიზაღებულ ფორმებს, რგანისაღებულ ფორმებს, როგორც ამას
ამადაც სტალინი აღნიშნავს, შეემატებოდა უნდა იყოს ბრძოლის
ფორმებთან. ასე მაგალითად, დანიშნულ ბრძოლის პირიქითში,
კერძოდ სათათბიროს ეპოქაში, აუცილებლობას წარმოადგენდა სა-
განმანათლებლო, ტრენინგული, პრეპარატიული და საპარლამენტო რ-
განისაღებულში შემატების, გაზაღება. მასობრივი გამოსვლების და
აჯანყების პირიქითში განსაკუთრებული ყურადღება ექცეოდა სა-
განმანათლებლო-საქარხნო კომიტეტების, გლეხთა კომიტეტების, საგაფი-
ცო კომიტეტების, შემატა, გლეხთა და ჯარისკაცთა საბჭოების,
სამხედრო რეკომების შექმნას, ამ რგანისაღებას საერო ხე-
მძღვანელობას პარტიის მხრიდან. პარტია უდიდესი გუნდის მიერ
ეკიდებოდა მფრთხიანების ინფორმაციას ბრძოლის ეპოქური ფორ-
მების წამოწევის საქმეში, ბოლშევიკები კარგად იყნ "იგ-
ნებდნენ" ბრძოლის ფორმებს, არაშედეგად გამოდგნენ, აკავშირებ-
დნენ, შეგნებდნენ განყნებდნენ ბრძოლის იმ ფორმებს, რომელსაც
მფრთხიანების ბრძოლის პრეპარატიული წამოწმდნენ ხოლო

“მართლმადიდებელი სწავლება, აღნიშნავდა ღვინძი, თუ
შეიძლება ასე ითქვას, მასიური პრაქტიკიდან და შორს
არის პრაქტიკიდან- ასწავლეს მასებს ბრძოლის ის
ფორმები, რომელთაც უპირატესი მხრეა “სინკრეტული-
კოსმური იგოვებდნენ”. *)

ჰარტია ხაღისით ეგებებოდა ბრძოლის პოეტური, მას-
ობა ფორმებს, რასაც მათი მასები წამოაყენებდნენ ხოლმე,
მაგონი ამავე დროს ახდენდა ბრძოლის ამ ფორმების ქსიურ
ორგანიზაციას. ჰარტია წარმოადგენდა ემიგრაციის ყოველგვარი
შეშინებისგან თავის დასაღწევად იმ სიძულვილს, რაც დაჰყავ-
შირებულ იყო ბრძოლის ერთი ფორმიდან მეორეზე გარასვლას-
თან.

როგორც ბევრე აღვნიშნეთ, ჰარტია ყოველთვის არჩევდა,
თუ ბრძოლის რომელი ფორმა დაეყენებინა პირველ რიგში. ჰარ-
ტია ცდილობდა, რათა ყოველი ისტორიული პირობის შესაბამის-
სად ამოერჩია შესაბამისი გადაწყვეტი რგოლი, რათა ამოეზი-
და მთელი ჯგუფი, რათა გადაეწყვიტა ესა თუ ის სპეციალური
ამოცანა. მათი გამოთქმები “ჯგუფი” და “რგოლი” პირველად
გვხვდება ღვინძის ერთერთ წერილში 1899 წელს /“საქიობორობო
საკითხი”/, სადაც აღნიშნული იყო, რომ აუცილებლად საჭიროა
შეიქმნას საერთო ორგანო, გაბეჭდი, როგორც “ჯგუფის ერთერთი
რგოლი, რომელიც ბოლოს მოუღებს რუსეთის პროლეტარიატის და
მთელი რუსეთის ხალხის უზოროვნე მტერს-რუსეთის ფეოდალურ-
ბურჟუაზიას” * *) . როგორც ვიცი ასეთ “რგოლს” წარმოად-
გენდა ღვინძური “ისკრა”, რომელმაც საძირკველი ჩაუყარა
ნამდვილი ჰარტიის შექმნას.

მთავარი რგოლის საკითხის სწორად დაყენება და გადართამ
საშვადება მისცა ღვინძე-სტალინის ჰარტიას აღმოერჩინა სუსტი

*) ღვინძი, ტ. X, გვ. 100-1.

* *) ღვინძი, ტ. II, გვ. 670.

რგონი იმპერიალისტური ქვეყნების ქაფში, ასევე რგონი ადგილი
 ზინა რუსეთში და ადგილობრივი ძველმეცნიერის სოცია-
 ლისტური წინადადების დროსა. დენიშმა დაასაბუთა, რომ კავშირ-
 ლისტის განვითარების არათანაბრობა იმპერიალიზმის ეპოქაში
 ახდენდადნად იწვევს იმპერიალისტურ მშენებ, რომელიც ასევე
 იმპერიალიზმის და შესაძლებელია ხდის იმპერიალიზმის ქაფის
გარეგნულ იქ, სადაც იგი ყველაზე სუსტი ადგილია. დე-
 ნიშმა და სტალინიც დაადასტურეს, რომ შესაძლებელია სოციალი-
 ზმის განვითარება თავდაპირველად მარცხი იქნება, ან რამდენიმე
 ქვეყანაში. მაგრამ შეუძლებელია სოციალიზმის ერთდროული გა-
 თარჯნება ყველა ქვეყნებში.

"საჭიროა უნარი შეიკრიფოს, რა რამდენიმე მნიშვნელოვანი გა-
 თარჯნა ქაფის ის განსაკუთრებული რგონი, რომელსაც მთელი
 შენი ძალისხმეა უნდა ჩაუყრიდეს, რათა ხელთ დაიჭიროს მთელი ქაფი
 და მისივე შეამთავრო შეიქმნოს რგონი. დადასტურა *). სწორედ
 ასეთ, რგონზე იყო დაფუძნებული 1922 წელს პარტიის მე-XI ყრილ-
 ბაზე, სადაც მთელი სერიოზულობით საში გადასვლა იქნა და
 დადგინდა, სოციალური და ქალაქის შიგნით, სოციალისტური მიზნებ-
 ლობასა და გეგმურ ეკონომიკას შიგნით საჭიროებების ყველ-
 გნაირი განვითარება. ამისათვის კი საჭირო იყო ყველაფერს
დაჭრება, რადგან წარმოება-გასაღების გარეშე, ინდუსტრიის პრ-
 დუქციის განაღების გარეშე წარმოუდგენელი იყო პირუტყვის
 შექმნა სოციალისტური მეურნეობის აღორძინებისათვის.

"ამ პერიოდში დაჭრება წარმოადგენდა ძირითად
 რგონს იმ ამოცანების ქაფში, რომელიც პარტიის წი-
ნაზე იყო დასმული" + + .

პარტიის მე-14 ყრილობაში, რომელიც სამართლიანად იწოდება
 ინდუსტრიალიზაციის ყრილობად, მთავარი ყურადღება მიმართა

*) დენიში, ექვსწიგნის, ტ. IV, გვ. 306. (საბი ჩვენისა ნ.ს.)
 * *) სავ. კ. 3. /ბ/ ისტორიის მოკლე პარსი, გვ. 315. (საბი
 ჩვენისა ნ.ს.)

ქვეყნის ინტერესებიდან გამდინარე, რადგან მრეწველობის სწრაფი
განვითარება ურთიერთ გადაიქვეყნებ რგორი იყო სოციალიზმის
უკონკრეტო უკონკრეტო ფუნქციონირების საკუთარი.

განვითარების შემდგომი ეტაპზე, საკონსტრუქციო მოძრაობის
გაშენება და გაფართოვების ეტაპზე, პარტიის ინიციატივებზე
საკონსტრუქციო მოძრაობის სხვადასხვა რგორებს და ფორმებს.
საქ.კ.კ./ბ/ ფუნქციონირების კონსტრუქციის 193-0 წლის 5 იანვრის ინ-
სტრუქციის დამატებით "კონსტრუქციის ფუნქციონირება და სახელ-
მწიფის მიხედვით საკონსტრუქციო მოძრაობის განვითარების გა-
წევის ურთიერთობაზე შეხება", მიმდებარე იყო, რომ საკონ-
სტრუქციო მოძრაობის მთავარ ფორმად მოცემულ ეტაპზე შედგებოდა
სახელმწიფო საკონსტრუქციო არგანი და არა კომუნა. ამხანაგის სტადიის
უკონკრეტო კონსტრუქციის მიმდებარეობის წერილობითი "გაფართოვებაზე
წარმართვისაგან". სხვადასხვა კონსტრუქციის, თუ რაში მდგომარეობდა
საკონსტრუქციო მოძრაობის ძირითადი რგორი : ასეთ რგორად არ
შეიძლება ჩაითვალოს მისი დაშლის შედეგად ამხანაგობა, რგორ
გარეშე მოძრაობის უკვე განვლილი ეტაპი, არა სახელმწიფო - საკონსტრუქციო
კომუნა, რადგან ეს იქნებოდა წინ გადახტომა : თვითონ ეს
ფორმა უარსახობდა, რაში საკონსტრუქციო მოძრაობის მთავარ, ძი-
რითად, გადამიქვეყნებ რგორად, მის გადამიქვეყნებ ფორმად აღიარე-
ბულიყო სახელმწიფო-საკონსტრუქციო არგანი.

გადამიქვეყნებ რგორის ამოწმება მდგომარეობს პარტიის მოთხო-
წეობაში სახელმწიფო ინტერესებისა იმისა, რომ პარტიის გაქვეყნა
სტადიისა თვითონ და პარტიის უმცირესეს კავშირის საფუ-
ძველზე, რომ მხოლოდ ასეთი გაქვეყნა უმცირესეს რგორად შე-
საძღარობდა გადამიქვეყნა სინამდვილე.

2. Занятия трудового населения

трудоустройство населения

Занятость населения страны в довоенные и в военные годы отличалась от довоенной. В довоенные годы население страны было занято в основном в сельском хозяйстве, в промышленности и в торговле. В военные годы население страны было занято в основном в промышленности и в торговле. В довоенные годы население страны было занято в основном в сельском хозяйстве, в промышленности и в торговле. В военные годы население страны было занято в основном в промышленности и в торговле.

"трудоустройство населения и в довоенные и в военные годы отличалось от довоенного. В довоенные годы население страны было занято в основном в сельском хозяйстве, в промышленности и в торговле. В военные годы население страны было занято в основном в промышленности и в торговле."

В 1897 г. 1901 г. и 1904 г. в стране были проведены переписи населения. В 1897 г. в стране было 125 миллионов человек. В 1901 г. в стране было 135 миллионов человек. В 1904 г. в стране было 145 миллионов человек.

* Н. С. Гусев, "История населения России", М., "Знание", 1923 г.

ბოლშევიკური საკუთრების ურთიერთ მიმართის შიდაგანობა ბრ-
ძნელა პარტიის ლიბერაციის- მასტერისათვის ლიბერაციის გადამსაქმე-
ვად. პარტიის ლიბერაციის სისტემის კიდევ არაა საკმარისი, რათა
მასტერი მათივე და ფილიალის გამოყენებით პარტიას, მოქმედებებს
გარეგნულ, პარტიის დარღვევებზე ამათვე მიმართის გარდუვალობა
ში სრულდება არ უშარა, თუკი. მასტერი არ მიეცემა პარტიას.
საჭიროა, რათა ლიბერაციის, რეგულარული პრინციპების, მასტერის
რეს სადღეისო, მოქმედებების ლიბერაციისაგან. მასტერის დარღვევებზე
ბრ პარტიის ლიბერაციის სისტემის მიმართ არ შეიძლება მხოლოდ პრინციპით
განდობა და აგრიტაციით; ამისათვის საჭიროა, მათი მასტერის
საკუთრების, ბოლიშევიკური გამოცდილება. მასტერის მათივე უნდა გა-
მოსვლით, საკუთარი მათივე, პარტიის ამათვე ლიბერაციის სისტე-
მის, მათივე ბოლიშევიკურმა მათივე იმედებს, რომ რესტორის ბერ-
ეუბანი-ლიბერაციის რესტორის მიმართ ლიბერაციის ბერეუბანი
მათივე რესტორის მიმართ, რომ გრძელდება უნდა მასტერის მხო-
ლოდ პრინციპისათვის პრინციპის დროის ქვეშ, მათივე საჭირო
მათივე საკუთრებისათვის მასტერის, რათა გრძელდება საკუთარი გამოცდი-
ლების გზით დარღვევებზე მხოლოდ ბოლიშევიკურის სისტემის, პარ-
ტიის სისტემისათვის რესტორის პრინციპით საჭიროება მისი მასტერის
და, კერძოდ გრძელდება დარღვევებზე მათივე საკუთრების გამოცდი-
ლებით, მასტერის მხოლოდ მათივე მიმართებაში.

ლიბერაციის "მხოლოდ მასტერისათვის საჭიროებს" 1917 წლის ავ-
რილისათვის მასტერისათვის მხოლოდ საპრინციპული ლიბერაციის;
რათა ეს ლიბერაციის გადამსაქმეების უმეტეს მიმართების, სადღეისო
ლიბერაციის, საჭირო იყო კიდევ ურთი გადამსაქმეების გარდუვალობა,
საბოლოოდ, მათი მასტერის დარღვევებზე ამ ლიბერაციის სისტემის
დენიონ 1917 წლის ავრილისათვის არ მოქმედებდა აჯანყებისათვის
დროებითი მათივე მასტერისათვის, რომელიც მოქმედებდა
საპრინციპული მასტერისათვის; ამ პრინციპისათვის მათივე
იყო მასტერის მათივე საკუთრებისათვის მათივე საჭიროება,
საპრინციპული მასტერისათვის პარტიის მხოლოდ, მათივე დროებითი სა-

მით და დაბრუნდნენ ავანტიურას წარმოადგენდა პიტერის ბო-
მედიკების მიერვე ჯგუფის გამოხატვა, "მედიკლებზე" ავანტიურის-
ტი ბოგოტოვის ხელმძღვანელობით, რომელიც დღის წესრიგში
სვამდა დროებითი მთავრობის დაუფლებელიც დაბნობის ღრუბლებს.
ეს ღრუბელი მოცემულ ვითარებაში დაბრუნდნის იყო, რადგან
მშრომელთა ფართო მასები ბურჟუაზი და ფრანკზე ჯერ კიდევ არ
იყვნენ მომზადებულნი ამ ღრუბლის შესახებ საუბრად. ბოგოტოვი-
ვის ავანტიურისტული ჯგუფი ერთმანეთში ურევდა ღრუბლებს-
ვერტიკალს და სადღეისო ღრუბლებს. ეს იყო საბოლოო წინგარბენა,
ეს გაუძნელებდა პარტიას მშრომელთა ფართო მასებთან მიხედვას.
ბოგოტოვის ჯგუფი ანგარიშს არ უწევდა კბილქვე სინამდვი-
ლეს, მდინარე და რა გადებოდა მდინარის მასების საკუთარი
გამოცდილებისათვის, მათი ნდობისათვის, მეტეორიკების და ესე-
რების პარტიებისადმი; სინამდვილის დროებითი მთავრობა ვერ
მოასწრო მათისი ანტიბაღიშური სახის გამოდგომას მასების
წინაშე, სინამდვილის საბოლოოდ არ დაეცა მშრომელების თავადში,
სინამდვილე იყო დაუბრუნელი სიძულვილის გრძნობა კერენსკისა და
ჩერნოვ-წერეჟის ხროვის მიმართ. - მხოლოდ ავანტიურა იქნებო-
და მოწოდების გადმოხრება დაუფლებელიც ახანგრძლივების შესახებ.

"პირველად სიქვია" - სრულებით არაა საკმარისი, არა ერთ-
ხელ აღნიშნავდა ამხანაგი სტალინი, - მასებს, რომ უხელმძღვა-
ნელთ, საჭიროა მათის დროზე სიქვია. მათის დროზე სიქვია - ეს
ნიშნავს ყური მიუგდო მასების ხმას, ამოხვიდოდა ისტორიული სი-
ნამდვილის აუცილებელი ტენდენციებიდან, იარაღი მასებთან ერთად,
უხელმძღვანელო მასებს და ისინი წაიყვანო გამარჯვებისაკენ.

მათის დროზე სიქვია, - ეს ნიშნავს არ დაუპირისპირო აწმყო
წარსულს და მომავალს, არამედ ამოვიღო მათი დიდიქტიური
კავშირიდან. - იდეალისტი პეტროვიც კი მათის "ისტორიის ფილოსო-
ფიაში" აღნიშნავს, რომ დიდმა პიროვნებებმა ყველაზე უკეთ
იფორმენ და რა არის საჭირო და რაა დროული.

სქოლასტიკა : ზოგადი პრინციპები „სოციალისტური იდეოლოგიის, ნაზიონალიზმის და, რაზეც უკეთესია „სოციალიზმის“

ღენიანი და სტალინი არა ურთხვად ახასიათებდნენ ყოველგვარ უფროს წინგარბენას, როგორც უკუხვდით. დასაბარ-
ებებდნენ განწინებულ მოძრაობას. ბოლშევიკებმა იცოდნენ, რომ
სწორი მოქმედებისათვის აუცილებელია სინამდვილის განვი-
თარების განმარტების ცოდნა, რომ არ შეიძლება „გადაახტე“
საზნებო და მოვლენების რბილქვეშ განვიითარებას. დროიცა,
როგორც პარტიისათვის ძირითადი გარე სამყაროს შეშეშება, მხოლოდ
მაშინ წარმოადგენს სრულყოფილს, თუ ვი ადინარებს გარე სი-
ნამდვილის ჩვენს შეშეშების გარეშე არსებობის ფაქტს და
ამავე დროს შესაძლებელია სწრაფი ამ სინამდვილის შეშეშე-
ბას და გარდაქმნას, შეცვლას ჩვენს შიგნით.

„მიზნის /პარტიისათვის მოქმედების/ შეუსრუ-
ლებლობას მიზეზად ისა აქვს, რომ რეალურად არის
რეზულტატი არარსებობა, რომ არ სწრაფებს მის
/რეალუბის/ რბილქვეშ სინამდვილეს“ * *) .

პრაქტიკა, თუ უნდა რეზულტატურად გარდაქმნას გარემო,
უნდა ამოძრავებს რბილქვეშ პრეცედენტის ბეჭდობრივ ბუ-
ტი ანალიზიდან. ამიტომ, დაპირაპრობა ღენიანი, რომ ნაყო-
ფიერი შემოქმედებისათვის აუცილებელია შეშეშებისა და
პრაქტიკის შეერთება, მათი ურთიანობა.

ბოლშევიკებმა არ იცოდნენ და არ იცნან რა არის და-
ბარება, იმიტომ, რომ ისინი დიდი რესპუბლიკით აღწევდნენ
შეშეშებისა და პრაქტიკის ურთიანობას ; მათთვის უცხო იყო
როგორც სუბიექტივიზმი, რბილქვეშ მოძრაობის უკუღებ-
ყოფა, წინ გარბენა, ასევე „რბილქვეშ“ , „მარაზმული“
უკან ჩამორჩენა. ბოლშევიკებს შეეძლო ახსოვდათ, რომ :

*/ იბ. პეტროვი, ისტორიის ფილოსოფია, გვ. 29, ხაზი პეტროვისა
* *) ღენიანი, მე-9 კრებულის, გვ. 130.

"ხელმძღვანელობის ხელფანტა სერნიშვილი სავსეა. არ უნდა ჩამოიწიე მოძრაობას, რადგან ჩამოიწიება ნიშნავს მასობრივ-საგან მოწვევებას, მაგრამ არ შეიძლება წინ გარბენა, რადგან წინ გარბენა ნიშნავს მასობრივ კავშირის გაწყვეტას" * .

დენიშმა და სტალინმა ასწავლეს პარტიას ხელმძღვანელობის ბოლშევიკური ხელფანტა, ასწავლეს პარტიას თუ რა დიდ მუშაობას მოიხმავს მასობრივობის ხელმძღვანელობის გაწევა, თუ როგორ საჭიროა ორ ფრონტზე ბრძოლა: - ჩამოიწიება და წინ გაქცეულთა წინააღმდეგ.

*) ი.სტალინი, დენიშის მიმართ სავსეობები, გვ. 388.

1. საქართველოს ბრძოლის წოდებით არმის გახედი-
შება მოახსენიებს პრეზიდენტის პარტიის საქმიანობის
კონკრეტულად. პარტიის საქმიანობა უნდა იყოს მხოლოდ
დღის კითხვების და მიხედვით. ბრძოლის არმის შიგნით
დასაბამი უნდა იყოს მრავალპარტიული არმის.

2. საჭიროა მოქმედების ამა და იმ ეტაპზე ბრძო-
ლის წამყვანი, ძირითად არმის გახედი. პარტია ყო-
ველთვის არჩევს გადამწყვეტ რგონს, რომლის დახმარე-
ბითაც ამოიღოს ყველა ხელზე მხედ ქაფს.

3. არ უნდა ავიწყლოთ ურთიერთობის ლიბერალი პრესტი-
ჟი და სადღეისო, მოქმედების ლიბერალი. პარტიის ლი-
ბერალის მასშტაბისა და ლიბერალთა გადამწყვეტისა და სა-
ჭიროა ბრძოლა.

4. "ვირველად სთქვამს" - სრულებით არაა საკმარისი
საჭიროა თავის ღრუბელ სთქვამს, ისე, რომ ნათქვამი ბრძო-
ლის შედეგად ხორცშესხმული რეალურად იქცეს. არ უნდა
"გადაახტო" სინამდვილე, არამედ ამოიღოს ყველა სინამ-
დვილის სწორი, ფაქტობრივი შეფასებული ანალიზი.
ხელმძღვანელებმა არის ხელმძღვანელებმა. " არ უნდა ჩამოიწი
მოქმედებას, რადგან ჩამოიწივა ნიშნავს მასშტაბთან მოქ-
მედებას. მაგრამ არ შეიძლება წინ გარბენა, რადგან წინ
გარბენა ნიშნავს მასშტაბთან კავშირის გაწყვეტას".
/სტალინი/.

VI

თარგმანი სომხური ენისა და

ბერძნული ენისა და

შარქსისტური დიპლუმატიკა და ბოლშევიკების
ტაქტიკა

"საგ.კ.კ. /ბ/ ისტორიის მოკლე კურსში", ბოლშევიკების ამ უძვირფასეს განძში მოყვანილია ბოლშევიკური პარტიის მთელი გმირული ისტორია და მისი სტალინური განზოგადება. ამ დოკუმენტებზე წიგნში ანოტაციური სიმკვეთრით და სიყბადობა ხაზვანებაა შარქსისტურ-დენინური ფილოსოფიის უდიდესი ძალა. წიგნში მოყვანილია შარქსისტური დიპლუმატიკის ძირითადი ნიშნების ბრძნული სტალინური დახასიათება. ეს ნიშნები მოყვანილია არა მშრალად, პრაქტიკისაგან მოწვევით, არამედ ბოლშევიკური პარტიის სტრატეგიასა და ტაქტიკასთან უმჭიდროეს კავშირში.

"ძნელი გასაგები არ არის მუ რა უდიდესი მნიშვნელობა აქვს დიპლუმატიკური მეტოდის დებულებათა გაფრთხილებას საზოგადოებრივი ცხოვრების შესწავლაზე, საზოგადოების ისტორიის შესწავლაზე. რა უდიდესი მნიშვნელობა აქვს ამ დებულებათა გამოყენებას საზოგადოების ისტორიის მიმართ, მათ გამოყენებას პრაქტიკისთვის პარტიის პრაქტიკულ მოღვაწეთათვის" *).

1. ფუნდამენტური დოკუმენტების პირიპატაჟი.
აღიგონება და დროზე

"საგ.კ.კ. /ბ/ ისტორიის მოკლე კურსში" შარქსისტური დიპლუმატიკის ურთიერ ძირითად დამახასიათებელ ნიშნად აღიარებულია მოვლენების ურთიერ კავშირში, ურთიანობაში განხილვა.

"ყოველგვარი მოვლენა ბუნების ყოველ სფეროში
შეიძლება უპირობოდ გადმოქცეს, თუ მას განვიხი-
ლავთ გარემო პირობებთან კავშირის გარეშე. მაგან
მოწყვავით, რა პირიქით, ყოველგვარი მოვლენა შეიძ-
ლება გაგებულ რა დასაბუთებულ იქნას, თუ მას გან-
ვიხილავთ გარემო მოვლენებთან შინა განუწყვეტელ
კავშირში. გარემო მოვლენებთან შინა განპირობებაში"

დიალექტიკური მეთოდისათვის არ არსებობს დროის რა
 სივრცის გარეშე მყოფი, - განუპირობებელი მოვლენები. ყოვე-
 ლი მოვლენა დაკავშირებულია სხვა უპირობო მოვლენებთან,
 მაგრამ ეს კავშირი კანონზომიერია და არა შემთხვევითი.

მარქსისტული დიალექტიკის ეს მიზნე თავის ბრწყინვალე
 გამოხატულებას პოულობს ბოლშევიზმის სტრატეგიასა და ტაქ-
 ტიკაში. "ყოველგვარი დამოკიდებული პირობები, ადგილსა
და დროზე", - გენიალურად და ნათქვამი სპ.კ.პ./ბ./ისტორიის
 სახელმძღვანელოში. მაშასადამე, ისტორიული მოვლენების
 ანალიზისას უნდა ვიხედოძღვანელოთ არა მხოლოდ გარეშე
 მოვლენით, არამედ ამოვიღოთ მათი სინამდვილედიდან, რეალური
 პირობებიდან. ის რაც მართებულია და კანონიერია ერთ შემ-
 თხვევაში, შეიძლება უმართებულად იქცეს სხვა პირობებში,
 სხვა ვითარებაში.

მარქსისტული დიალექტიკა მოითხოვს, რათა არასოდეს
 გვაგვიწყვებოდეს ისტორიული შედეგთა მოვლენებისადმი, რათა
 ყოველთვის ამოვიღოთ მათგან ყოველგვარი ვითარებიდან.
 ცხადია, ეს არ ნიშნავს ისტორიის გაკვეთილების გამოც-
 დილების დავიწყებას. სრულებით არა. ბოლშევიკური სტრატე-
 გია უდიდესი გუნდისხმეულებით ეყრდნობა და ეყრდნობა მუ-
 შათა მოძრაობის შედეგად გამოცდილებას. "თურია არის ყოვე-
 ლა ქვეყნის მუშათა მოძრაობის გამოცდილება, ალბათი შინა

ზოგადი სახით" ./სტალინი/. არც ერთი წუთით არ შეიძლება იშინოს დავიწყება, რომ ფრთხილი ახალი ვითარების განხილვისას, ვიღებთ რა ცხედველობაში თეორიის მოწაყვებებს, ისტორიის გამოცდილებას, ამავდროულად რჩება უნდა ჩავწვდეთ ჩვენს წინაშე მდებარე მოვლენების შენახულებას.

"ტაქტიკა.- აღნიშნავს ღენინი,- უნდა ემყარებოდეს განსაზღვრულ სახელმწიფოს /და შეზღუდულ სახელმწიფოების და ყველა სახელმწიფოს, მსოფლიო მასშტაბით/ ყველა კლასობრივ ძალთა ფინიჭებს, სასტიკად რბილეს ალრიცხვას, ის უნდა ემყარებოდეს აგრეთვე რევოლუციურ მოძრაობათა გამოცდილების ალრიცხვას" *).

სტრატეგია და ტაქტიკა, ლუკი ხელმძღვანელებს მხოლოდ და მხოლოდ ისტორიული შედეგებებით და ანალიზებით, მაგრამ ანგარიშს არ უწევს კონკრეტულ ვითარებას, აუცილებლად მივყავართ სერიოზულ პოლიტიკურ შეფასებებებს. ამ შემთხვევაში სტრატეგია იქცევა სტრატეგიულ ცნებად", უშინაარსო აბსტრაქციად.

ღენინი და სტალინი არა ერთხელ აღნიშნავენ, რომ მენშევიკებს, კერძოდ, ვლენსკის რუსეთის ბურჟუაზიულ-დემოკრატიულ რევოლუციის პირობებში სხვადასხვა კლასებისა და პარტიებისადმი დამოკიდებულება გამოყვავდათ საერთო ზოგადი ცნებებიდან, ანალიზებიდან. თავის დროზე ვლენსკის მოკლედა ევროპაში 1789 და 1848 წლების რევოლუციების შედეგება : ლუკი აღნიშნავს, რომ იდენტურობა გადამოქცა შედეგებით ზოგიერ პარტიებიდან უფრო მეტარცხენე პარტიების ხელში და გამარჯვება უდავო ფაქტი იყო, მეორე რევოლუციის დროს /1848 წ./ ხელისუფლება გადამოქცა მეტარცხენე პარტიებიდან რეალური პარტიებისა და კლასების

*/ ღენინი, რევოლუციური ნაწერების ექვსტომიანი, ტ.5, გვ.537.

ხელში, სადაც პროკურორის მოძრაობა და დამარცხება იგეგმება
 პრეზიდენტის მიხედვით რევოლუციის ძეგლად მისცემს
 პირველ შემთხვევაში /1789 წ./ და დამარცხება მეორეში უნდა
 აგვებნა სხვა და სხვა "სტრატეგიული ცნებებით". აქედან
 გამომდინარე, პრეზიდენტი უნდა რუსეთის პირობებში გად-
 მოეჭანათ 1789 წლის სტრატეგიის ასლი, გადგება რა მოძრა-
 ბაში ხელმძღვანელი როლი დიპლომატიურ-მედიაციური ელემენტ-
 ბისათვის, კადრებისათვის.

"Б. Плеханов маркизм поместил в ультимативный идеализм, свой дело к "схематизму" понятии", а не к софистическому классу" *)

მარქსიზტული დოკტრინის დაბეჭდვითა და პერიოდულ სტრუ-
ქტურულ გამოცემების ბრწყინვალე ნიმუში მოგვცა ამხანაგ-
მა სტალინმა 1926-27 წ. ჩინეთის რევოლუციის დასაბამებთან
ამხანაგი სტალინი დაუნდავდა ანაღურება ტროცკისტ-
ბინათვის, რომელთა ძირითადი ჩინეთის რევოლუციის
ხელშეწყობა შეიძლება, ასე ვთქვათ, ღერავით კომი-
ნტერნის განსაზღვრულ, ყველაზე უფრო ცნობილ საერთო დაბეჭდ-
ვის მიხედვით, თუმცა საჭირო არ იყო ანგარიში გაწევა
ჩინეთის ეკონომიკის, ჩინეთის პერიოდული წყობილების, ჩი-
ნეთის კულტურის, ჩვენებების და ტრადიციების ნახსენებურ
დავლებზე.

“არსებობენ ღვინიზმების რაშორიანიცა ჭაქტიკუ-
რი პრინციპები, აღნიშნავდა ამხანაგი სტალინი,
რომელთა აღრიცხვის გარეშე არ შეიძლება არც რე-
ვოლუციის სწორი ხელმძღვანელობა და არც შემოწმე-
ბა კომინტერნის ხაზისა ჩინეთში... მე მხედვე-
ლობაში ძაქვს ღვინიზმების ისეთი ჭაქტიკური პრინ-
ციპები, როგორიცაა: 1/ ყოველ ცალკე ქვეყნის რა-
ცონადურ მავისებურების და რაციონადურ სვედ-

ფიქტიური ანუ ფიქტიური ანუ ფიქტიური ანუ ფიქტიური
მედიკალინა მედიკალინის სახელმძღვანელო დამატე-
ბის გამოცემისათვის დროს კომიტეტის მიერ

გროსკინტ-ბინოვოვლი გარეშები, რომლებიც მაშინ
ჯერ კიდევ არ იყვნენ მხილებულნი, როგორც უცხოეთის მიერ
დაზვერვათა დაშუქები, აღნიშნავდნენ, რომ ჩინეთში მნიშვნე-
ლოვან რევოლუციას იწყებდა, როგორც იყო რუსეთში 1905
წელს. [რუსეთში კი, როგორც ცნობილია, ბურჟუაზიულ-დემოკრა-
ტიული რევოლუციას მნიშვნელოვან როლს თამაშობდა მთელი ბურჟუაზიის წინააღ-
მდეგ. აქედან გამომდინარე შეიქმნა "ფორმულა": ძირს ყოველ-
გვარი შეთანხმებული მოქმედება ჩინეთის ბურჟუაზიასთან.
სინამდვილეში კი ჩინეთი 1905 წელს რუსეთთან შედარებით
წარმოადგენდა ნახევრად ავტონომურ ქვეყანას, რომელიც
გმინავდა იმპერიალისტების ურდო ქვეშ. ამიტომაც, ცხადია,
რომ ჩინეთის რევოლუციას არ შეიძლება ყოფილიყო ბურჟუა-
ზიული რევოლუციას ამ სიტყვის ჩვეულებრივი გაგებით, არამედ
იგი იყო ბურჟუაზიული რევოლუციას ანტიიმპერიალისტური ტიპის
ამ პირობებში შეიძლება ჩინეთის ბურჟუაზიის განსაზო-
რული ფუნქციის ჩაბმა რევოლუციურ მოძრაობაში. უნდა აღინიშ-
ნოს ფაქტიცა იყო იმპერიალიზმის ფაქტიცა, ამიტომაც სტა-
ლინის ფაქტიცა, რომელიც ანგარიშს უწევდა, სწორედ, კონკრეტულ
სინამდვილეს, რომელსაც დასაშვებად მიაჩნდა ჩინეთის
ბურჟუაზიის მიერ ფუნქციონირება საერთო მოქმედება განსაზ-
ღვრულ პირობებში და განსაზღვრული ვადით. *W. A.*

დენინი და სტალინი ყოველთვის ილაშქრებდნენ რევოლუცი-
ურ მოძრაობაში წინასწარ დადგენილი შაბლონით მოქმედების
წინააღმდეგ. ამ თხზილს დასარსაჲდ და დენინი, რომ "ყველა
ქვეყნის მეშაბა კომუნისტური მოძრაობის ინტერნაციონალური

*/ ი. სტალინი, შენიშვნები თანამედროვე საკითხების შე-
სახება, გამოც. სახელმწიფო, 1927 წ. გვ. 13.

ცაქცივის ერთიანობა მხოლოდს არა სხვადასხვაობის გამოქვე-
დას, არა ნაფიქრადურ განსხვავებამა მოსვობას /ეს სუბიექ-
ტი მფრებაა დღევანდელი მომენტისათვის, არამედ ამჟამინდელ
მისა ძირითად პრინციპების /საბჭოთა ხელისუფლება, პრინცი-
პარიატის დიქტატურა/ ისეთი მომარჯვებას, რომელიც ამ პრინ-
ციპებს სწორად გარდაქმნის წვრილმანებში, სწორად გამოიყ-
ნებს და შეუტყუებს მათ ნაფიქრადურ და ნაფიქრადურ სახელ-
მწიფოებრივ განსხვავებებს" . +)

ხელმძღვანელობის აწარმოებლობა, პოლიტიკური ვითარების
დავითებურობების აღრიცხვა ყოველთვის იყო ღრინ-სტალინური
სტრატეგიის და ცაქცივის უმნიშვნელოვანესი მვისება ; ეს
განსაკუთრებული სიმკაცრით აისახა ამჟამინდური ინტერნა-
ციონალის პრეგრამაში . პრინციპარიატის მსოფლიო რევოლუციამ
ნათქვამია ამ პრეგრამაში, არ ხორციელდება ყველა ქვეყნებ-
ში ერთდროულად და ერთი და იგივე დამახასიათებელი მვისე-
ბებით, არამედ მას ქმნიან : წმინდა პრინციპული რევოლუ-
ციები, ბურჟუაზიულ-დემოკრატიული ტიპის რევოლუციები, რომ-
ლებიც გარდაიქმნებიან პრინციპულში, გამანათლებლებელი
ნაფიქრადური რბები, ადონიადური რევოლუციები ; მხოლოდ სა-
ბოლოდ ანგარიშით რევოლუციური პრეცედენტი მისთვის პრინცი-
პარიატის მსოფლიო დიქტატურამდე .

სწორედ ამიტომაა მოცემული პრინციპული პრეგრამის
ნების სამი ძირითადი ტიპი, რომლებშიც დავითებურად უნდა
მოხდეს პრინციპარიატის დიქტატურაზე გადამსვლა . პირველი ტიპის
ეკუთვნებიან ის ქვეყნები, სადაც უაღრესად განვითარებულია
კაპიტალიზმი /ჩრდილოეთ ამერიკის შეერთებული შტატები, გერ-
მანია, ინგლისი და სხვა/, სადაც რევოლუციის შედეგად მოხ-
დება პირდაპირ პრინციპარიატის დიქტატურაზე გადამსვლა . მეორე
ტიპის ქვეყნებისათვის, სადაც ადგილი აქვს კაპიტალიზმის

*) ღრინი, რბული ნაწარმების ექვსტომეული, ტ.5, გვ.562.

განვიხილოთ სავაჭრო ფონს /ესპანეთი, პორტუგალია, პო-
ლონეთი, უნგრეთი, ბალკანეთის ქვეყნები და სხვა/ ამინ-
ტერის პრეზიდენტი იმჟამინდელს ზოგიერთი სახელის მქონე
ბიუჯეტი - დემოკრატიული რევოლუციის გადარდის სოციალისტური
ხელის ზოგიერთი სახელის პირდაპირ პრეზიდენტული რევოლუციის
გადასვლას, გზა და გზა ბიუჯეტის დემოკრატიული რევოლუცი-
ის საკითხების გადართობა, ხელის მქონე გივის ქვეყნებში,
კოლონიური, ნახევრად კოლონიური და დემოკრატიული ქვეყ-
ნებში, რევოლუციის უნდა გაიაროს მთელი რიგი მოსამზადებელ-
ი საფეხურები სოციალისტური რევოლუციის მოხდენად. აგრეთვე
არსების გამოჩენის იმ გარემოება, რომ ზოგიერთი სა-
მართებელი ქვეყნები განვიხილოთ პირდაპირ სოციალისტური
გზით, თუ მათ დაეხმარება საბჭოთა კავშირი და საერთაშორისო
პრეზიდენტული მოძრაობა.

პირველი პრეზიდენტული სტრატეგია ვადგენიან ყოველმხრივ
ინიციაციას მოვლენას, ყველა პიუნებში და მიწებში. სტრატე-
გიაში უნდა იხილდეს პრეზიდენტის ხელის და პრეზიდენტის მონაწი-
ლეობით, კლასობრივი ბრძოლის გამოცდილებით მოღვაწე ქვეყნ-
ებში, მხედველობაში უნდა მივიღოთ კლასთა უმცირესობის და-
მოკიდებულება მსოფლიო მასშტაბითაც, მხედველობიდან არ უნდა
გამოვვარდოთ ქვეყნის საერთო ხასიათი.

ბოლშევიკური ხელმძღვანელების ხელის დახმარება
ინიციაციას ყოველ მოვლენას ინიციაციად არაიზოლირებულად, არამედ
სხვა მოვლენებთან მიზეზობრივ კავშირში და გადასვლაში.
დენიკი და სტალინი ყოველთვის გვაფრთხილებენ, რომ თავი ვა-
რიდოთ ყოველგვარ ფაქტობრივობას, გადაჭარბებას, რათა ყოველ-
თვის, ყოველმხრივ ავსონდავსონო ყოველი ფაქტი. ქალაქ მოს-
კოვის სტალინის საარჩევნო ოქტის ამომრჩეველთა წინა საარ-
ჩევნო კრებაზე 1937 წლის 11 დეკემბერს ამხანაგმა სტალინმა
დაახასიათა, თუ როგორი უნდა იყოს ხალხის მიერ უმარტეს საბ-
ჭოთა წარმომადგენელი დეპუტატი. საჭიროა, რომ "ინიციაციის

ისევვე მრძეწი და აუჩქარებდნენ რთული საკითხების გა-
დაჭრის დროს, სადაც საჭიროა ყოველმხრივი თრეფიყაყი
და ყველა პრეზიდენსა და მინისტრის ყოველმხრივი გათვადისწინება
რეგორიყ იყრ დენინი".

პარტიული და უპარტიო ბოლშევიკი, რა პოზიციყაყ არ უნ
და იდგეს იგი ჩვენს თვადუწყდენ ქვეყანაში, სოციალიზმის
ქარმატებებს ყოველ უბანზე უნდა უკავშირებდეს მსოფლიო
რევოლუციურ მოძრაობის ნაბიჯებს : იგი ნათლად უნდა უჩვენე-
ოდეს იმ რემა კავშირში, რაც არსებობს ჩვენი ქვეყნის
საშინაო და საგარეო ვითარების შორის. რა უბანზედაც არ
უნდა იდგეს პარტიული და უპარტიო ბოლშევიკი, მან თავისი
მუშაობა უნდა დაუკავშიროს რევოლუციის საერო საკითხებს
ამიტომაც გვაყრთხილდება ამხანაგი სტალინი 1937 წლის თე-
ბერვად-მარტის პრეუმიზე, რომ "აუცილებელია შემოვამრუ-
ნო ყურადღება ჩვენი პარტიული ამხანაგებისა, რომლებიც
ამჟამად უწყებს ხაზით უფრობიან "მიმდინარე საკითხებში"
-საეროაშორისო და საშინაო ხასიათის დიდი პოლიტიკური სა-
კითხებისაკენ". *

მხოლოდ ის ხელმძღვანელია პარტი, რომელსაც უნარი
შესწევს ყოველი თავისი პოლიტიკური ნაბიჯი დაუკავშიროს
და დაუმორჩილოს საერო საკითხებს, კომუნიზმის მიშენებლ-
ბის საკითხებს, რომელსაც შეუძლია გააჩიროს საქმიანობაში
მთავარი და მეორეხარისხოვანი, რომელსაც უსმის მოვლენათა
დიალექტიკური ურთიერკავშირი. ამხანაგი სტალინი სასტიკად
აძაოხახებდა იმ კომუნიზტებს, რომლებიც ჩვენს ქვეყანაში
სამეურნეო მიშენებლობის საკითხებს, საშინაო საკითხებს
იხილავდნენ იზოლირებულად, საგარეო საკითხების, კერძოდ,
კავშირადისტური გარემოყვის გათვადისწინების გარეშე. ამხა-

*) ი. სტალინი, პარტიული მუშაობის ნაკრავანებებსა და
ტროყვისტ და სხვათა თვადმთყყთა დიკტი-
დაყის თრინსძიებებზე, საქ. პარტი. გამომც.
1937 წ., გვ. 28.

ნაგონ სტადიონი ხაზს უსვამდა, რომ შეუძლებელია კავშირის-
ტური გარემოების უგულებელყოფა, რომ ეს გარემოება გვაყარდ
დებულებს, რათა დაუზოგავად ვანადგურებდეთ უცხოეთის მტრულ
სახელმწიფოთა აგენტებს, ჯაშუშებს, დივრსანტებს და კაცის
მიკვლელებს, რომლებსაც საბჭოთა კავშირის ბურჟუი აგზავნიან
კავშირისტური ქვეყნებში. ✓

ამიკავშირულ ივანოვისაღმეტი გაღებული პასუხი ამხანაგთა
სტადიონში მოგვცა მოვლენათა დიდიქტოვურ ურთიერთკავშირის
მარქსისტულ-ლენინური გაგება. ამხანაგთა სტადიონში განავი-
თარა ის აზრი, რომ ჩვენს ქვეყანაში განმარჯვა სოციალიზმის
მაგრამ ეს ჯერ კიდევ არაა სოციალიზმის საბოლოო გამარჯვ-
ება. სოციალიზმის საბოლოო გამარჯვება მოიხზვს საერთაშორის-
სო პროლეტარიატის ძაღოვნის სერიოზულ დაძაბვის შედეგებას
მთელი ჩვენი საბჭოთა ხალხის ძაღოვნის კიდევ უფრო სერიო-
ზულ დაძაბვასთან.

"საჭიროა გაძლიერდეს და განმტკიცდეს სსრ
კავშირის მუშათა კლასის ინტერნაციონალურ პრო-
ლეტარული კავშირურთიერთობანი ბურჟუაზიული ქვეყ-
ნების მუშათა კლასთან; საჭიროა მოეწყოს ბურჟუა-
ზიული ქვეყნების მუშათა კლასის პოლიტიკური დახ-
მარება ჩვენი ქვეყნის მუშათა კლასისაღმეტი ჩვენს
ქვეყანაზე საბიუროო თავდასხმის შემთხვევისათვის
ისევე, როგორც საჭიროა მოეწყოს ჩვენი ქვეყნის
მუშათა კლასის ყოველგვარი დახმარება ბურჟუაზიუ-
ლი ქვეყნების მუშათა კლასისაღმეტი". *

თანამედროვე ვითარებაში აქტიური მონაწილეობის მიღება
ავანდებულებს ყოველ პარტიულს და არა პარტიულ ბოლშევიკს,
რათა მას ქონდეს სწორი ორიენტაცია, რათა მას ესმოდეს მოვ-
ლენათა ურთიერთკავშირი, ესმოდეს თქმულების საერთო მიმარ-
ბულება, არჩევდეს მოვლენებში წამყვანი, გადამწყვეტი მხარეს,
ძირითად მომხრეებს.

*/ ამხ. ივანოვის წერილი და ამხ. სტადიონის პასუხი
პარტიულმა. 1938 წ. 83. 19-20.

[illegible]

ପ୍ରଥମ ନବମସ୍କନ୍ଧରୁ ପ୍ରଥମ ପଦ ପ୍ରଥମ

მარქსისგან დიდალექტიკის მეორე ძირითადი ნიშანი
მოთხოვნა, რაშიც მოვლენები განვიხილეთ არა მარტო ურთიერ-
კავშირში, არამედ ურთიერ განსვლაში, განსვლაში ძველი
დანახაში.

იხილავს რა განვითარების რ სხვადასხვა არსებ-
 ციას ენიწი ადნიწნავს, რომ ერთი შათგანი მოვლეწის დედა
 აბრს ხედავს განმეორებაში, უბრალო გადოდებასა და შეშე-
 რებაში, მაშინ, როდესაც განვითარების მეორე არსებობა
 არ კმაყოფილება საგანთა და მოვლეწათა უბრალო შედარებით,
 არამედ აწადიებს კვლევებს ერთი მოვლეწის მეორეში გადასვლის
საკითხს. მხოლოდ მეორე სვადსაბრისი იძლევა გასაღებს ძვე-
 ღის მოსკობისა და ახადის აღმოცენების გაგებისათვის. ენი-
 წი განსაკუთრებულ ყურადღებას აქცევდა გადასვლის საკითხს ;
 ასე მაგალითად. ჩამოსხვდიდა რა მაჭერიაღწერი დიადექტივის
 ედემენტებს თავის ცნობილ არსკვექში კუგელის ლოივისა,
 აღნიწნავდა, რომ საგნის ყოველიშხრივი, ყველა კავშირებში
 და ურთიერებაში განხილვა სრულებით არ არის საკმარისი,
 თუკი არ ურვერებ გადასვლას "თითოეულ განსაზღვრისა, თვი-
სობრიობისა, ნიწნისა, ბარისა, სვისებისა, სვითეულ სხვაში
/თავის დავირიწვირებში/ *).

Յուդայացիներն ցուցնուցին Վսանցի յորհրդէն ցարաբողոքան եմ-
րը ժառանգուն եպրոտեմը, հրեղաւորաւ ժառանգութեմը, ժշերոբան
սեպեմը, ժառանգութեմը Յրոհաւորաւ բոյեպեւրին օմիտ.

დიადეფიციის დანიშნულებას ცხოვრების რეალურად ასახვა.
 ცხოვრება კი მიუღწევთ მოძრაობაშია, ცვალებადობაში. მარქსის-
 ჭეშნო დიადეფიციას კი სწორედ ვადგენებუდია ისე ასახოს ცხოვ-

რეზა, როგორც სინამდევნიკები არსებობს, ე.ი. დაუფაროვებელი მოძრაობაში. მოვლენათა ურთიერთკავშირში, ურთიერთ გადამსვლადში უნდა გაიჩნდეს მეცნიერება, მომავალად, მოძველებული, მეცნიერება, წარსული, მაგრამ დიდი მომავლის მქონე.

მარქსისტული დიალექტიკა მოითხოვს მოვლენათა შინაბუნებრივ ღრმა ანალიზს, მოძრაობის ტენდენციის და პერსპექტივის გაგებას. იგი მოითხოვს, რათა ესაუბროს მოვლენა, მეცნიერება, განხილული ანუ იმ დონეზე, რომელიც, მეცნიერება წარმოადგენს და წარსულში, მეცნიერება წარმოადგენს იგი ამჟამად და რა უნდა იყოს მომავალში. მარქსისტული დიალექტიკის მიხედვით საგნის ურთიერთობა ეს ყოველივე არაა გარანტია მისი სიმართლის. "ნამდვილობა, - სწერს ლენინი ავტორის ლექსის არსებობაში, - უფრო მაღლა დგას, ვიდრე არსი და არსებობა" *).

საგანი, მოვლენა შეიძლება არსებობდეს, მაგრამ მას დიდი აქრობის დაზიანება, მისი არსებობის დაზიანების საფრთხე მოულოდნელად, იგი განაგრძობს იყოს. ასე განაგრძობს იგი მაგალითად ღარიბი მეცნიერების რევოლუციის წინ, ანდა დიდი მეცნიერების რევოლუციის რევოლუციის წინ. პარტიის მე-6 ყრილობაზე მომზადებული განაცხადების, რომელიც წესრიგში დადგა დიდი მეცნიერების დამხმარის საკითხი, რადგან ლენინის და სხვების მიხედვით მომავალი ეკუთვნის სოციალისტურ რევოლუციას მომავალი ეკუთვნის პროდუქციას, რომელსაც სოციალისტური რევოლუციის გეგმაზე დაყრდნობის პირობებში უნდა შეექმნას თავისი დიქტატორა.

დიალექტიკური მეთოდისათვის უწინარეს ყოვლისა მნიშვნელოვანია ის, რაც ამჟამად მიტოვებულია, მოგვიანებით უკვე აღმოვაჩინოთ, არამედ ის რაც წარმოიქმნება და ვითარდება, მაშინაც იგი ახლანდელი მომენტში არა მიტოვდება გამოიყურებოდეს, ვინაიდან ამ მეთოდის მიხედვით დაუძლეველია მხოლოდ

* / ლენინი, მე-9 კრებული, გვ. 74. საბჭოთა ლენინისა.

ის რაც წარმოიშობა და ვითარდება^{+/}.

პოლიტიკაში შეცდომა რომ არ დაუშვა, წინ უნდა იხედებოდა
და არა უკან პოლიტიკაში განსაკუთრებით საჭიროა მოვლენების
განზოგადება, ჭარბი პორობონტი, შეცნობიერებისას წარსული განვითარება.
და.

ბოლშევიკების ბედადები ღებინი და სტალინი იძლეოდნენ იმ
ბრწყინვალე ნიმუშს, თუ რას ნიშნავს მარქსისტური პოლიტიკის
გამოყენება პოლიტიკაში. ისინი პატივს სცემდნენ ყოველგვარი
ცარიერი ფორმისადმი. სივრცითი საგან, უკერძო პოლიტიკისადმი, ისინი
ყოველთვის იხილავდნენ მოვლენებს ჭარბად. მთელ სიჩქარესა და
მრავალფეროვნებაში, ურთიერთკავშირში და ურთიერთ გაპასუვებაში.

გლებობა, - აღნიშნავდა ამხანაგი სტალინი თავის ადრინდელ
მეგობრებში, - არ შეიძლება ყოფილიყო აღიარებული რევოლუციის ყვე
ლაზე მთავარ, ხელმძღვანელ ძალად, როგორც ამაზე განიხილავდნენ
ნაშრომნიკები გასული საუკუნის 80-იან წლებში.

"საქმე მხოლოდ იმაშია, თუ ვინ იზრდება და ვინ
ბერდება ცხოვრებაში, და რადგანაც პოლიტიკისათვის
ურთაქმედი კლასია, რომელიც შეუჩერებლად იზრდება და
მცირდება, ამიტომ ჩვენი ვალია გვერძეში ამოვუდგოთ
მას და უმთავრეს ძალად ვცნოთ რუსეთის რევოლუციის
შეი, - ასე უკანასკნელად მარქსისტები⁺⁺/.

მარქსისტური პოლიტიკა გვასწავლის, რომ უნდა შეგვეძლოს
მოვლენებში გავარჩიოთ შესაძლებელი სინამდვილისადმი. უნდა
შეგვეძლოს ბრძოლა, რათა ის რაც შესაძლებელია. მაგრამ ჯერ
კიდევ არაა ნამდვირი, ვაქციოთ ხორცშესხმურ ფაქტად. ხელშესა-
ხებ რეალობად. უნდა შეგვეძლოს მოვლენებში გავარჩიოთ ის რაც

^{+/} საკ.კ.კ./ბ/ ისტორიის მოკლე კურსი, გვ. 128.

⁺⁺ ი.ბ.სტალინი, თბ. ტ. 1, გვ. 352.

დღიში დღე იშრდება, რაც ჯერ კიდევ არაა სინამდვილე. მაგ-
რამ გონიერია, მომავალი აქვს.

ღენინი სასტიკად ამოხრახბება მეწვევიკებს, როცა ისი-
ნი ფეხქვეშ ზედაპირზე დიდიქვიკის ელემენტარულ მოხერხებ-
ლებებს. პიტერის მუშებისადმი წერილობით ღენინი აღნიშნავდა,
რომ მეწვევიკებმა გადახში ამოსვარეს და დაამახინჯეს პე-
ტელის დებულება: "რაც ნამდვილია გონიერია / და რაც გონიე-
რია ნამდვილია". მეწვევიკებმა, - აღნიშნავდა ღენინი, -
აიღეს მხოლოდ პირველი ნაწილი პეტელის ამ ბრწყინვალე დებუ-
ლებიდან, ხოლო მეორე ნაწილი ე.ი. რაც გონიერია-ნამდვილია, -
უმოწმადოდ მიჩქმალეს. სათაბბირთ ნამდვილია, მაშასადამე,
სათაბბირთ გონიერია, მაშასადამე, მხოლოდ სათაბბირთში უნ-
და მივიღოთ მონაწილეობა და ბურგი ვაქციოთ ბრძოლის დანარ-
ჩენ ფორმებს - აღიარებდნენ მეწვევიკები. *)

ღენინი გადამჭრით ილაშქრებდა მოვლენებისადმი მონური
მოჩინებების და კუბში მაჩანჩალოების წინააღმდეგ. სათაბბირთს
გარეშე ბრძოლა გონიერია, არა ეგადურ საშუალებებით ბრძოლა
დას უმძღესი მომავალი აქვს, ამიტომაც აღნიშნავდა ღენინი,
საჭიროა რევოლუციური ბრძოლის გონიერი, საფუძვლიანი, მტკიცე
მომავლის მქონე ფორმები ვაქციოთ სინამდვილე. მეწვევიკები
განგებ ზვად ს ხედავდნენ სინამდვილის წინაშე. ისინი გაგა-
ყბუდნი იყვნენ კონსტიტუციონალური იდეოლოგიით, ისინი დაბრმა-
ვუბუდნი იყვნენ სათაბბირთში მონაწილეობით, ისინი არ ხედავ-
დნენ რევოლუციურ აღმართის პერსპექტივას, მის მომავალს.

მეწვევიკებმა წამოაყენეს "შემხვევიკებან შემხვევიკების"
ხეტიადის სამარცხვინო ჟღერია; მათ სათაბბირთში მონაწილეობა
აღიარეს ფაქტიკის ურთაღერთ ფორმად, მაშინ, როდესაც ვითარე-
ბა კარნახობდა ბრძოლის სურ ახად და ახად მეტოქეებს სამყარ-

*/ იხ. ღენინი, ტომი 9, გვ. 201.

საღარიბების წინააღმდეგ. "პარლამენტული პრეზიდენტი" მუდმივად უნდა იყოს ყველაზე უფრო გავრცელებული და გავლენიანი ფორმები. საბაზისურად გარეშე ბრძოლა "გონიერია", წერდა ლენინი, - სწორედ ამიტომაც სიბრძნის ფუნქცი უნდა გადამტანილიყო საბაზისურად გარეშე ბრძოლის პარტიულ ფორმებზე, რადგან მხოლოდ ამ გზით შეიძლება რევოლუციის ახალი პრეზენტაციის მომზადება, რევოლუციის მიღწევისათვის მასების ჩაბება.

ლენინ-სტალინის პარტია ყოველთვის შეიარაღებული იყო მავნის საქმის გამარჯვების უდიდესი რწმენით, რწმენით მავნის მიზნის მიღწევისა. მას არ აშინებდა დროებითი გამარცხებანი და უკან დახევანი, რადგან მისთვის ნათელი და ცხადი იყო მიზანი, მთელი ბრძოლის ველი კავშირდებოდა სოციალიზმისათვის. პარტია, ისტორიის განვითარების კანონების ფორმით შეიარაღებული ყოველთვის მკვეთრად ან-სხვავებდა თუ რა იყო განჭირული დასაწყისი, თუ რა იყო უძლეველი და უდიდესი მომავლის მქონე. ამიტომაც უცხო იყო ლენინისა და სტალინის ცივის რევოლუციონერ მოღვაწეებისათვის პენსიები, წუწუნი, მოწყება, ღვიძი უმძიმეს პირობებშიც კი.

შავბრელი რეაქციის დროს, როცა საღარიბის სატრაპები ნაპირვედ ბრძოლებს გადამარჯვებას ცდილობდნენ და მათთვის უსწორებოდნენ რევოლუციას, ურთავდნენ ბოლშევიკები იყვნენ იმედით აღსავსენი, უდიდესი რწმენით და პერსპექტივით აღჭურვილნი. ბოლშევიკებზე ზედგამოჭრილი იყო პროგრესული კლასობრივის უდიდესი მომღერალის, საბჭოთა კავშირის მუგზრის რომენ როდანის სიტყვები: "პენსიები, მიგვიყვანს ადამიანთა პროგრესის უარყოფამდე... ვინც უბრძვის რეაქციას, მან უნდა იბრძოდეს პენსიების წინააღმდეგად". *

*) *Ромэн Родан. Собр. соч.* 1933.

3. პირველივე მუხლიდან ჩვენ არ ვაშუშავ ჩვენი პირ-
ველი უნდა იყოს და არა წყობიერება

წინააღმდეგ მუხლიდან ჩვენ პირველივე მუხლიდან
მიუთხოვს მიყვარებულ ჩვენივე მედიტაციებიდან აშუაშა, ძი-
რეული გადაწყვეტილი მედიტაციებიდან გადასვლაზე, სადაც გადასვლა
წარმოადგენს, როგორც ნახსენებები, რეკლამები გა-
დასვლა.

დიალექტიკის ეს ნიშანი თავის გამოხატულებას პო-
ლოზს პოლიტიკაში.

"ეს ნიშანი ჩვენივე მედიტაციებიდან სწრაფ და
უფრო მედიტაციებიდან გადასვლა-განვიხილონ კანონს
შეადგენს, მაშინ ცხადია, რომ რეკლამები გა-
დასვლა გადასვლა, რომელიც გადასვლა გადასვლა გადასვლა
წინ, სადაც გადასვლა გადასვლა გადასვლა გადასვლა
გადასვლა" *). (L. K. K. K.)

დიალექტიკის პირველი თავისი გამოხატულების მან-
ძიდან ყოველივე არსებობს გადასვლა, პირველი გა-
დასვლა გადასვლა გადასვლა გადასვლა გადასვლა
სადაც.

მარქსისტული დიალექტიკის ბოლომდე გადასვლა გადასვლა
დაც გადასვლა გადასვლა გადასვლა გადასვლა გადასვლა
როგორც გადასვლა გადასვლა გადასვლა გადასვლა გადასვლა
სადაც გადასვლა გადასვლა გადასვლა გადასვლა გადასვლა
რად გადასვლა გადასვლა გადასვლა გადასვლა გადასვლა
არსს, მის საფუძველს, სახეობები მის უკონოობას და პოლი-
ტიკას. გადასვლა გადასვლა გადასვლა გადასვლა გადასვლა
მხოლოდ მაშინ წარმოადგენს ბოლომდე გადასვლა გადასვლა
გადასვლა გადასვლა გადასვლა გადასვლა გადასვლა

საფეროს. როცა მეტი უმრავლესობა ამოხატავდა წინააღმდეგობას
რევოლუციის ყველა ზე არსებითი საკითხი, კერძოდ, ხელი-
სუფრუგების საკითხი, უმრავლესობის დიქტატურის საკითხი.

"მსოფლიოს გარდასაქმნელად საჭიროა ხელთ გვჭირდეს ძალა
უფლება" *) - აღნიშნავდა ამხანაგი სკადინი ინგლისურ მწე-
რად უელსთან საუბარში.

ბოლშევიკები სამარცხვინო ბოძზე აკრავდნენ ბოლშევიკებს
როდესაც უკანასკნელნი რუსეთის პირველ რევოლუციას, 1905 წ.
რევოლუციას, გადამწყვეტ და ნამდვირ გამარჯვებად მიიჩნევ-
დნენ იმას, რასაც სრულებით არ გააჩნდა ასეთი გამარჯვების
ნიშანწყობილი კი, როდესაც ისინი /ბოლშევიკები/ რევოლუციის
ტაქტიკის ამოცანებისას მოუწოდებდნენ რევოლუციის, მიშვინობიანი
"კომუნიზმის" პარტიად დარჩენისაკენ, ეს იმას, როდესაც დღის
ქსრიტში ადგა ხელისუფლების დამყარების საკითხი.

ბოლშევიკებმა მტკიცებდნენ შიშვინებს, რომ ისტორიულ მოძრა
ბათა მთავარ საკითხს წარმოადგენს ხელისუფლების საკითხი,
საკითხი შენახვებ იმისა, თუ რომელი კლასი, ან კლასები უნდა
იქნენ დამხობილნი, თუ რომელი კლასმა, ან კლასებმა უნდა
აიღონ ძალაუფლება. მათ მტკიცებდნენ ახსვდათ, რომ პარტიის ძი-
რითადი სტრატეგიული ღონისძიებები რჩებოდნენ რა ძალაში
რევოლუციის ამოხსნა იმ ეტაპზე, გადამდინარეობდნენ რევოლუციის
მთავარ საკითხიდან, სახელგობრ, ხელისუფლების დამყარების და
შენარჩუნების საკითხიდან.

"უმრავლესობა შეგნებდა რომ არ დაუშვა, რევოლუციონერი
უნდა იყოს და არა რევოლუციონისტი", - ვკითხულობთ ბოლშევიკების
ბრწყინვალე მატყარეში, "საკ.კ.პ. /ბ./ისტორიის მოკლე კურსში".
სწორედ ამ დებულების ცხვრებში ჭაჭარების იშვიათი ნიშნში
მოცულობა დენიკისა და სტალინის ურთიერთ ნაფიქარ-კო-
ლონიადურ საკითხის გადართისას, დენიკი და სტალინი ნაფიქარ-

ღურ-კონონიღურ საკითხებს სვამდნენ და სწავთებდნენ პროლე-
ტარიის დიქტატორის პოლიტიკის თანახმად, პროლეტარიის
კვებშირის პოლიტიკის შესაბამისად, ბოლშევიკებისათვის წარ-
მოუდგენელი იყო ნაღონაღურ-გადათავისუფლებული მოძრაობის
საკითხების გადამწყვეტ რევოლუციის მთავარი საკითხის, ხელი-
უშუღულის საკითხის გარეშე.

"ავსტრო-მარქსისტები", "ბუნდი", ქართველი ბენშევიკები,
ნაფდარ იმისა, რომ ნაღონაღური საკითხის გადამწყვეტა დაე-
კავშირებინათ პროლეტარულ მოძრაობასთან მკითხველ ჩაიხრჩვინენ
ბუნშუაბიული მოვინიშნის ჭაობში, ამხანაგმა სტალინმა სასიკვ-
დილო დახვარი ჩასცა "ავსტრო-მარქსისტების" შენიღბულ ბუნშუა-
ბიულ ნაღონაღიზმს, ნაღონაღიზმს, რომელიც ცდილობდა ნაღონა-
ღური საკითხი მოეწყვიტა ხელისუფლების საკითხისაგან და გაე-
ხილა იგი რევოლუციის სულისკვეთებით.

მეორე ინტერნაღონაღის პარტიებს არ შეეძლო, არ და არ
სურდათ, დაეყენებინათ ნაღონაღური საკითხი იმპერიულიზმთან
აშკარა ბრძოლის რევოლუციურ საფუძველზე. "არ შეეძლოთ არ და
არ სურდათ დაეკავშირებინათ ნაღონაღური საკითხი კონკრეტულ
გადათავისუფლების საკითხთან." *)

ბაუერის ანტი-მარქსისტული, "კულტურული ავტონომიის"
თეორია უმოწყალოდ სთიშავდა კულტურის საკითხებს ხალხთა ეკო-
ნომიური და პოლიტიკური ცხოვრების საკითხებისაგან. ამხანაგი
სტალინი ამხელდა რა ბაუერს და მის დამქაშებს, ქართველი ბენ-
შევიკების სახით, აღნიშნავდა, რომ რეაქციონური უტოპიაა
ნაღონაღური საკითხის "გადამწყვეტა" კულტურული ავტონომიის
გზით, რადგან უპირველესად ყოველისა საჭირო იყო არსებობი
ცვლილებები მკითხ პოლიტიკაში, ფარიზმის რუსეთის, - ხალხთა
ამ საპყრობილის დამხობა, საჭირო იყო კლასობრივი ძალთა გა-
წყობილების რადიკალურად შეცვლა.

*) ი. სტალინი, მარქსიზმი და ნაფ. და კონ. საკითხი. გამოს. 1934წ.

"ბაჟურის და რენერის ტიპის ავსტრიის სოციალ-დემოკრატიის ჯონების სიბილწე სწორედ იმაში მდგომარეობაშია, - ადრინდელმა ამხანაგმა სტალინი, - რომ მათ ვერ გაიგეს ნაცისტური საკითხის განუთრეული კავშირი საკითხთან ხელისუფლების შესახება". *

დღეობის პირველი არცერთ პარტიას არ ჰქონდა ისეთი მდიდარი მინიშნულობანი, თრავალურთავე ისტორია, როგორც ბოლშევიკების პარტიას. პარტია ყოველ ახალ ვითარებაში წამოაყენებდა ხელში საქცეოური ბრძოლის ახალ ფორმებს და ბეზრებს.

"უაღრესესი, - წერდა ლენინი, - უკუხურობა და ბოროტ-მტყულებობაა იმ ხარის საქცეოები, რომელიც არ უმზადდება მტრის ყოველგვარი, რაც კი მტერს გააჩნია, ან რაც შეიძლება მას ჯანდეს, იარაღის, ბრძოლის ყოველნაირი საშუალების და ხერხის დასაუფლებლად. მაგრამ პოლიტიკის მიმართ ეს კიდევ უფრო მარტალია, ვიდრე სამხედრო საქმის მიმართ". * *

ამავე დროს პარტია არასოდეს არ იხილავდა საქცეოური ბრძოლის ყველა ფორმებს ერთი საზომით, რადგან ზოგი მათგანი მხოლოდ ნიშნავს უმზადებას, არუთუნიდან რევოლუციის გამარჯვებას, - ზოგი კიდევ განსახილველად ბრძოლის ყველაზე გადამწყვეტ ფორმას.

მათის ადრინდელ შრომებში ბრძოლის ფორმების ამომწურავი დახასიათება მოგვცა ამხანაგმა სტალინმა. მან გვიჩვენა, რომ საფრთხეები, ბოიკოტი სათაბირო ტრიბუნის გამოყენება, მანიფესტაცია, დემონსტრაცია, - ყველა ეს პოლიტიკური მოქმედება - ბედი, დამრატმედი საშუალებანია, მაგრამ ბრძოლის არცერთ დასახელებზე საშუალებას არ შეუძლო რადიკალიზაცია, ძირფესვიანად შეეცვალა ძველი შესწორება.

*/ ი. სტალინი, მარქსიზმ. და ნაც. და კლ. საკ. გამ. 1934 წ.

* */ ლენინი, რჩეული ნაწერები, ტ. 5, გვ. 565.

" ყველა ეს ფორმები, - წერდა ამხანაგი სტალინი, - მიზნობრივად მიმამზადებელი საშუალებანია. პროლეტარიატისათვის, რომ არა

ერთი ეს ფორმა ცალკე აღებული არ წარმოადგენს ისეთ გადამჭ-
რელ საშუალებას, რომლის შემწეობითაც პროლეტარიატი შეიძლება
კავშირდებოდეს განაპოვრებას..."

ეს საშუალება სოციალისტური რევოლუციაა" +/.

აქ ბერძენული ნათარ ანის გადმოცემული ის აზრი, რომ მიმამზა-

დებელი საშუალებანი არასოდეს არ წარმოადგენენ თვით მიზანს. ისინი

ნი მიზნობრივად მიმამზადებენ არსებითი თვისებრივი ცვლილებებ-
სათვის, რევოლუციისათვის. არა ეძიონ სტრატეგია, არა გადმოცემის
არ შეუძლოთ უმადოადა გადამჭყვევები რელი მიზნის წინააღმდეგ ბრძო-
ლაში, რადგან კავშირდების არსებობის პირობებში მუშათა მოძრა-
ობის საკითხები შეიძლება გადაჭრილიყო მიზნობრივად. შეიარა-

ღებული აჯანყების საშუალებით.

მარქსიზმისათვის შეიარაღებული აჯანყება წარმოადგენდა სწო-
რედ იმ საკვანძო, გადამჭყვევებ წარსლის, სადაც თითქმის ჭაჭიკა,

ჭაჭიკური ბრძოლის ფორმა გადმოიქცა სტრატეგიად, სადაც ადგილი

ქონდა ძველი ხელისუფლების ძალით რამბობას და ახლის რამყარ-
ბას, სადაც სწარმოებდა ნახტომი ძველიდან ახალში.

როგორც ცნობილია, რეალური პირობები პარლამენტარიზმი იქცა
პროლეტარიატის ბრძოლის განსაკუთრებული ფორმად, მაგრამ ბოლშევი-
კებში მას არასოდეს არ სთვლიდნენ მოქმედების გადამჭყვევებ და უმა-
ღრეს ფორმად.

ღენინი არა ერთხელ ხაზს უსვამდა იმ გარემოებას, რომ
პროლეტარიატის და მისი მოკავშირეების მრგანიზაციური

შეშორებულია განსაკუთრებით ვლინდება შეიარაღებული აჯან-
ყების დროს. ვიღრე აქაშინ, როდესაც ადგილი აქვს რევოლუ-
ციის ტალღის დროებითი დაბრუნებას, აკუპტუვას. რევოლუ-
ციური აჯანყების დროს განუზომელი იზრდება მილიონობა მ-
სუბის შეშორებულია აქტივობა, ვინც "მშვიდობიანობის"
დროს. რეაქციის პერიოდში მენშევიკ-ლივრეპოტურებში სახელი
გაიქცეს რევოლუციისადმი "გაგმაშეწონილი", მშვიდობიანი
ვარდამენჭარული საქმიანობის დაპირისპირებით, გაიმეორეს
რა ვადეჟური ხასიათის დიდისწამება რევოლუციის "დათანგრე-
ველი" ხასიათის შესახებ. განსაკუთრებით საპიზოარ როდში
გამოდიოდნენ ქარაველი მენშევიკები, რომლებმაც თავიანთი
მეშახტის დენტრი გადამტანეს სახელმწიფო სათაბბიროში.
გამოაცხადეს რა სათაბბიროში მონაწილეობა დარიშის წინა-
აღმდეგ ბრძოლის ყველაზე მაღალ და არსებით საშუალება.

ხედავდნენ რა განსხვავებას ბრძოლის მომამზადებელი
და გადაწყვეტილი საშუალებათა შორის, ბოლშევიკები როდ უპირი-
სპირებდნენ მათ ურთი მეორეს. ისინი ყოველთვის ახერხებ-
დნენ ბრძოლის სხვა და სხვა ფორმების ურთიერთ შეხამებას.
ასე, მაგალითად, რეაქციის პერიოდში არა ურთიერთისადმი
დაპირისპირებაში, ალამდე ბრძოლის გაქცევი ფორმების ურ-
თიერთობაში ხედავდნენ ბოლშევიკები გამარჯვების საწინდარს
ამავე დროს უმორჩილებდნენ რა ბრძოლის ევგალური საშუალე-
ბებს მტკიცე არა ევგალური ვარდამენჭარი ორგანიზაციის შექ-
მის ამოცანას.

ბოლშევიკების უდიდესი გამოცდილება ბრძოლის ევგალუ-
რი და არა ევგალური საშუალებათა შეხამების დარგში, ფარ-
გად გამოყენებულია კომინტერნის სექციების ყოველდღიურ
საქმიანობაში. კომინტერნი მოუწოდებს ვადეჟურს ქვეყ-
ნებში მშვიდობა სექციებს, რათა მათ იქ, სადაც სისხლიანი

ფაშისტური რიქტაჟურაა, ბრძოლის არა ლეგალურ ფორმებთან ურთაპ
გამოყენებონ შეესაძლებლობის ფარგლებში ლეგალური საშუალებანი;
მიუხედავად იმ კავშირებისგან ქვეყნებში, სადაც კომპარტია
ლეგალურად არსებობს, საჭირო ხდება ბრძოლის არა ლეგალური ფორ-
მების გამოყენება.

როგორც ხედავთ ლენინ-სტალინის პარტია არასოდეს არ
უპირისპირდება ურთიმიურეს ბრძოლის სხვადასხვა ფაქტორურ ფორ-
მებს, მაგრამ იგი მათში ყოველთვის არჩევს ბრძოლის ძირითად,
გადაწყვეტ, პირველხარისხიან ფორმას.

"რეალურად მიუხედავად იმისა, რომ მოძრაობას ორგანი
ფორმა აქვს: ევოლუციური და რევოლუციური.

მოძრაობა ევოლუციურია, როცა პრეგრესიული ელემენტები
სტიმულირებენ განვითარებულ თავიანთ ყოველდღიურ მუშაობას, როცა მათ
წვრილ-წვრილი რაოდენობითი ცვლილებები შეაქვთ ძველ წესებში.

მოძრაობა რევოლუციურია, როცა იგივე ელემენტები ურთაპ
ჯგუფებთან, ურთი იქნენ იმსჯელებთან და აჩუქებულნი ნაბიჯით
მიუქანებთან მიზნის ბანაკისაკენ, რომელი ძირითადი მოსპონ ძველი
წესები და ცხოვრებაში სენსორივი ცვლილებები შეიტანონ, ახალი
წესები დაამყარონ.

ევოლუცია ამბობს და ნიჰილურად აძლევს რევოლუციას, ხოლო
რევოლუცია აგვირგვინებს ევოლუციას და ხელს უწყობს მის მიმდინ-
ებულ მუშაობას⁺.

ამგვარად, მარქსისტული რეალურად მისხედავით იმოქმე-
დო, ეს ნიშნავს ადინარე კავშირებისგან სოციალიზმზე რევოლუ-
ციის გზით გადარება. გადარება არა რეფორმების გზით, არამედ
ძველი წყობილების სენსორივი, ძირფესვიანად შეცვლის გზით⁺.

⁺ / ი. სტალინი, თბ. გ. 1, გვ. 282.

4. პირველივე მუხლიდან არ დაშვებ, საჭიროა
ვამოქმედებად და ამოხსნა კლასობრივი წინა-
ღმრთელობანი

მარქსისტული დიქტატორია მოვლენათა ურთიერთ გადამ-
ვლას, მოვლენათა განვითარების მიზეზებს ხედავს და პირის-
პირებულთა ბრძოლაში, მოვლენის შინაგან წინააღმდეგობაში.
მოვლენათა ურთიერთ კავშირის, მოვლენათა ურთიერთ რევოლუ-
ციური გადასვლის მიზეზთა მიზეზი მდგომარეობს, მოვლენის
და საგნების წინააღმდეგობრივ ბუნებაში. მარქსისტული დი-
ქტატორია ურთიერთ უმთავრესი კანონის, წინააღმდეგობათა
ურთიანობის კანონის თანახმად ჩვენ მხოლოდ მაშინ ვუახლოვ-
დებით ყუთმარობებს, როდესაც ვამახვილებთ "განსხვავებუ-
ლის დაჩუქნებულ განსხვავებებს, წარმოადგენთ მარტო სხვ.
დასხვა ფარობას, არსებით განსხვავებაში, და პირისპირ-
ებაში". *)

ამ დებულებათა გამოყენებას უძიებს მნიშვნელობა
ქონდა ღენი-საგნის კანონის პრაქტიკულ მოღვაწეობაში.
ბოლშევიკები არასოდეს არ ჩემბლავდნენ მოვლენათა წინააღ-
მდეგობრივ ბუნებას, არამედ ააშკარავებდნენ და რევოლუცი-
ურად გადამჭრიდნენ ხოლმე მას.

ბოლშევიკების განუთქმვებელ ზვინებას წარმოადგენდა
ბოლომდე თანამიმდევარი პარტიულობის პრინციპი. მკაცრი პარ-
ტიულობა არის უაღრესად განვითარებული კლასობრივი ბრძოლის
თანამდგამარი და შედეგი. არა ურთულ შენიშნავდა ღენი,
ხოლო შეორეს მხრივ ბოლომდე თანამიმდევარი კლასობრივი ბრ-
ძოლა აუცილებლად მოითხოვდა მკაცრ პარტიულობას. კლასთა პო-
ლიტიკური ბრძოლის ყველაზე სრულ ყოყნი და გაყრდნებულ გამო-
ხატულებად მარქსიზმის კლასიკოსები ყოველთვის სთვლიდნენ
პარტიათა ბრძოლას

*/ ღენი . მე-9 კრ . გვ . 62 . / საგანსა ღენიისა /

დენიანი არკვევებია რა 1905 წლის რევოლუციისაში კლას-
სობრივი წინააღმდეგობათა არსებითი საკითხებს გვასწავლი-
და, რომ სრულებით არ არის საკმარისი და ამდენადვე შემი-
ცდარიან ურევნოთ მხოლოდ ამ რევოლუციის "საერთო ნაყოფად"
ჩი" ხასიათი. თუ კი ვერ გამოარჩევთ ფაქტურ კლასთა იმ გან-
სხვავებულ თავისებურ პარტიულ ინტერესებს, რომლებიც მხო-
ლოდ ერთობით არიან იგნორებაში. ბოლშევიკები რუსეთის ბ-
შურ-შუაბიულ-დემოკრატიული რევოლუციის ურევნო პრეგრესს
ხედავდნენ იმაში, რომ საერთო, ზოგადი ხასიათის ლოზუნგ-
ებიან ("პოლიტიკური თავისუფლება", "სახალხო ინტერესები")
მასები გადამოკიდნენ ფაქტურ კლასების და პარტიების კლ-
ასურ-პარტიული ხასიათის უკონკრეტო და პოლიტიკურ ლოზუნ-
გებზე. ბოლშევიკები კი, პირიქით, წვდებზე ფეხს იდგამ-
დნენ, რათა დაემაჩნათ პარტიულობის პრინციპი, რათა დაე-
მაჩნათ და დავიწყებას მიეცემოდა პოლიტიკური და რევო-
ლუციური გეგმების განსაკუთრებული ინტერესები რევოლუ-
ციურ მოძრაობაში. ბოლშევიკები ვადგენ ბურჟუაზიასთან
შეთანხმების ქადაგებით, ფეხქვეშ სხედავდნენ მარქსიზმის
ძირითად პრინციპებს კლასობრივი ბრძოლის შეუნიგებლობის
შესახებ.

"პოლიტიკაში შეყვება რომ არ დაუშვას, უნდა გააღარო
შეუნიგებელი კლასობრივი პოლიტიკური პოლიტიკა და არა
პოლიტიკებისა და ბურჟუაზიის ინტერესთა პარტიის რე-
ჟიმისთვის პოლიტიკა და არა სოციალიზმში კავშირების
"შეზღუდის" შემთხვევებური პოლიტიკა". *

ამხანაგი სტალინი თავის გამოცემაში "ამინდობის
მე-7 გაგონივრებულ პრეზენტზე დაბეჯითებით ხაზს უსვამდა
იმ გარემოებას, რომ ბოლშევიკების ისტორია წარმოადგენ-
და ანტი დენიურ მიმდინარეობას და ჯგუფებთან
შეუნიგებელი პრინციპული ბრძოლის გარეშე. ამხანაგი
სტალინი სასაყიდლო იგდებდა ლეგონებს ვიწოდებ "საშუალო"
*/ სავ. კ. 3. / ბ. / ისტორიის მოკლე კურსი, გვ. 134.

ხაზის არსებობის შესახებ.

"შეუძლებელია "საშუალო" ხაზის გამოჩენვა პრინციპული ხასიათის საკითხებში. პარტიის მუშაობას საშუალოდ უნდა დაეღოს ან ერთი ან მეორე პრინციპი. "საშუალო" ხაზი არის პარტიის უთანხმოებათა მიჩქმალვის, იდეური გაღაფარებისა და იდეური სიკვდილის "ხაზი". *)

ბოლშევიკურ პარტიას არ შეუძლო მსოფლიო ისტორიულ მნიშვნელობის გამარჯვებათა მოპოვება, რომ არ გაუნადგურებინა წვრილ-ბურჟუაზიული პარტიები, ესერები, მენშევიკები, ანარქისტების, ნაფორადისტების სახით, რომლებიც მოქმედებდნენ მუშათა კლასის რიგებში, რომ არ გაუნადგურებინათ საკუთარ წრეებში კავშირუნიანები და უსაზღვრესი გამყვინები, ეკონომისტები, მენშევიკები, ტროცისტები, ბუხარინელები, ნაფორად-უკლანისები, რომ არ გაუნარისა ხაზის დაუძინებელი მიტრები.

პარტია წარმატებით ანადგურებდა ყველა ჯერის "შემარბებლებს". განსაკუთრებით დიდი ბრძოლის ჩატარება მოუხდა ამიერ-კავკასიის და საქართველოს ბოლშევიკებს, ამბანაგი სტალინის ხელმძღვანელობით რეაქციის წლებში "შემარბებლებში" წინააღმდეგ.

ქართველი "შემარბებლები" ბოლშევიკებსა და მენშევიკებს შორის არსებულ განხეთქილებას სთვლიდნენ "ინტრიგანობად" და გაუმარბებელ "კინკლაობად". გამოდგომდნენ რა პარტიის ისტორიული ^{ბოლშევიკების} კონფერენციის წინააღმდეგ, ქართველი "შემარბებლები" წყაღეს ასხამდნენ მენშევიკ დიკვიდატორთა წისქვილზე, როცა მათ შეუძლებლად მიაჩნდათ ბოლშევიკური პარტიის დამოუკიდებლად არსებობა. "შემარბებლები" ზვადს ხუფავდნენ რა დიკვიდატორული საფრთხის წინაშე ამით აკავებდნენ კავშირ-ტროცისტის საქმეს, ამით ისინი აფრხებდნენ

*/ ი. სტალინი, კიდე სოფ. დეო. გადახრაზე ჩვენს პარტიაში. სახელმწიფო, 1932 წ. გვ. 3.

მასებშიც განთავსისუფლებას მენშევიკებისა და უსურების მათ-
ნე გაფლენისაგან. ღუნიჩი და სტალინი დაჟინებით ასწავლიდ-
ნენ, რომ პოლიტიკური მიმდინარეობაში გამომავალადნენ სხვა
და სხვა კლასების ინტერესებს, რომ ბოლშევიკებსა და მენ-
შევიკებს შორის ბრძოლა შეუნიკებელი ხასიათს ატარებდა.

ბოლშევიკები წინააღმდეგ "ფენტრისებებისა", წინააღმდეგ
იუდა ტროცკისა, ხაზს უსვამდნენ, რომ პოლიტიკური უთანხმოე-
ბათა საფუძველი უნდა ედებოთ არა პირიქნებათა სუბიექტურ
განწყობილებათი, არამედ ობიექტურ პირიქებში, კლასობრივი
ბრძოლის პირიქებში.

"საჯ. კ. პ. /ბ/ ისტორიის მოკლე კურსში", ბოლშევიკების
ამ უძვირფასეს მატერიაში, მოყვანილია არა მარტო მიმდინ-
არეობათა და ფრაქციონათა გააფხრებელი ბრძოლის ფაქტები,
არამედ მოყვანილია ამ ფაქტების მარქსისტულ-ღუნიჩური აბ-
სრა. "მოკლე კურსში" ნაჩვენებია, რომ ბოლშევიკთა ბრძოლა
ანტიბოლშევიკურ მიმდინარეობასთან და ფრაქციონებთან იყო
პრინციპული ბრძოლა ღუნიჩიზმისათვის. საბუნებრივად
შინ ნაჩვენებია, რომ ჩვენს პარტიის ისტორია არის პარტიის
შეგნით და გარეთ წინააღმდეგობებთან ბრძოლის ისტორია.
ამ წინააღმდეგობათა დაძლევისა და ამ წინააღმდეგობათა
დაძლევის საფუძველზე ჩვენს პარტიის თანდათანობით გაწ-
მტკიცების ისტორია.

"მოკლე კურსი" გვიჩვენებს, რომ ბუდნიკი ცხოვ-
რება შექმნილი ჩვენს ქვეყანაში არ დამყარებულა "თავის-
თავად", ბრძოლის და წინააღმდეგობათა გადამლახვის გარეშე
რომ ყველა ანტიღუნიჩური და ანტისადიურ მიმდინარეობათა
წინააღმდეგ შეუპოვარი ბრძოლა აუცილებელი წინაპირობა
იყო სოციალიზმის ბრწყინვალე გამარჯვებებისათვის.

ღუნიჩ-სტალინის პარტია, პარტიული და უპარტიო ბოლ-
შევიკებში ბრძოის ახალი ტიპის ადამიანებს, რომლებსაც არ
ეშინიანთ ზვადი გაუსწორონ სიძნელეებს, წინააღმდეგობებს.

აღამიანებს, რომლებიც აღზრდილი არიან სამშობლოსადმი
დავობების სოციალიზმის ქვეყნის ინტერესებისათვის თავ-
განჭირვის სულით.

სტალინური კონსტიტუციის ქვეყანა, ჩვენი სიმშენებელი
პილიონიან მასებში ბრძნის კომუნიზმის საქმიანობის მეტ-
ძალა ძირითადი მუხებებს: მიზნის სიფხადეს, სიმედეგრეს
მიზნის მიუწევადი, ხასიათის სიმტკიცეს, რაც ყველა და
ყოველთვის დაბრკოლებებს ამსხვრევს და სძლევა.

უძლეველია საბჭოთა ხალხი, რომელსაც სამარტლიანად
უწოდებენ გმირების ხალხს, რადგან იგი თავისი რიგებიდან
უბაძრ ბრძნის წაღელი, დიდი მიზნით შთაგონებულ ადამიანებს
დენინ-სტალინის იდეებით აღგზნებულ გმირებს, გმირებს
სამოგალოებრივი ცხოვრების ყოველ დარგში.

დენინ-სტალინის პარტიამ შთააგონა პლეისი სტახანოვი
ივანე გაუდვს გადამდახად დღემდე არსებული წორები და
გამხდარ იყვნენ წარმოების წესგონებები, დენინ-სტალინის
პარტიამ შთააგონა ჩვენი ქვეყნის უშიშარ შვეარდნებს ვა-
ლერი ჩკალოვს, მიხეილ გრომოვს, ვლადიმერ კოკინაჟის, მი-
ხეილ ვოროჰიანოვს ეფრინათ მსოფლიოში ყველაზე მაღლა,
ყველაზე შორს და ყველაზე სწრაფად. სიყვარული სამშობლო-
სადმი, სიყვარული დიდი სტალინისადმი ამოძრავებდა ვაჟა-
ნინულებს, რომა ისინი ცხრა მუხის მანძილზე უბრძოლველ
ყინვიან არქტიკის უსასტიკეს სტეპიას.

დიდმა სტალინმა ასწავლა გმირულ ხალხს ძვირფასი
სიტყვები: "არ არსებობს ისეთი ციხე-სიმაგრე, რომლის
აღება ბოლშევიკებს არ შეუძლოთ". ამ ლაზუნით გაიმარ-
ჯვა დენინ-სტალინის პარტიამ სოციალიზმის შენობის აგე-
ბის პერიოდში, ამ ლაზუნით გაიმარჯვებს იგი სოციალიზ-
მისათვის კომუნიზმის მიშენებლობის ეპოქაში.